

TORSDAGEN DEN 15 JANUARI 2009

ORDFÖRANDESKAP: COCILOVO

Vice talman

1. Öppnande av sammanträdet

(Sammanträdet öppnades kl. 10.05.)

2. Skydd av djur under transport (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om en muntlig fråga till kommissionen från Neil Parish, för utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling om skydd av djur under transport (O-0134/2008 – B6-0496/2008).

Neil Parish, författare. – (EN) Herr talman! Jag står upp här i dag för att ställa denna muntliga fråga, inte bara på utskottet för jordbruk och landsbygds utvecklings vägnar, utan också för Animal Welfare Intergroup, eftersom jag menar att vi har ett mycket starkt jordbruk i EU. Ett starkt jordbruk kräver dock också att vi har för en stark välfärdspolitik. Jag menar nämligen att i framtiden kommer EU:s jordbruk att vara mycket av en högkvalitativ produkt med mycket höga välfärdsstandarder. Vi kan använda detta för att främja våra produkter på ett positivt sätt och därför är djurtransporter inte bara ett motiv, utan avgörande för den rätta lagstiftningen.

Den här morgonen vill jag hur som helst koncentrera mig på det faktum att lagstiftningen finns. Vi kan argumentera om huruvida detta är tillräckligt eller inte, men det viktigaste just nu är att vi kontrollerar lagstiftningen och verkligen försäkrar oss om att medlemsstaterna följer den. Vi vet nämligen, till exempel, att i vissa medlemsstater uppstår det problem mellan de nationella regeringar som stiftar lagarna och de regionala styren som ska genomföra dem. Det leder till problem. I slutändan är det djuren som blir lidande.

Jag skulle kunna betona många saker, men en särskild sak vi har problem med i EU är hästtransporter. Många hästar som är i slutet av sin karriär blir salami i Italien och de reser inte på något sätt under de bästa förutsättningarna. Vi har låtit följa många av dessa fordon genom våra medlemsstater och sett att reglerna inte har följts. Lastbilarna har inte stannat i rätt tid, fordonen har inte varit av rätt sort och de har varken haft luftkonditionering eller vatten. Detta får inte fortgå.

Jag står ofta upp och säger till kommissionen att inte lägga till kostnader, men om det är så att transportkostnaderna i samband med djurslakt, är större för att transportörerna måste göra ett bra jobb, ha rätt fordon och inte överfylla dessa fordon, så säger jag, okej, må så vara! I stället för att transportera djuren långa sträckor för slakt bör man slakta dem i medlemsstaterna och därefter transportera köttet kylt. Därför har vi mycket att göra i denna fråga.

Jag skulle också vilja säga till er att när Markos Kyprianou, den före detta kommissionsledamoten med ansvar för hälso- och konsumentfrågor, var kommissionsledamot försäkrade han oss återigen om att han inte bara skulle se till att den aktuella lagstiftningen tillämpades korrekt utan att han också återigen skulle se över situationen i slutet av perioden. Vi går snabbt mot slutet på den här parlamentssessionen och slutet för den nuvarande kommissionen och jag skulle vilja uppmana Androulla Vassiliou, som har varit en mycket bra ersättare till Markos Kyprianou, att fullfölja detta åtagande eftersom djurtransporter är någonting vi måste ta på största allvar.

Vi har påpekat detta många gånger innan, men vi är ett civiliserat samhälle och ett civiliserat samhälle bedöms i stor utsträckning efter hur det behandlar sina medborgare och sina djur. Därför kan jag, som jag har sagt, inte nog betona detta.

Min sista punkt rör den muntliga frågan och det faktum att förordningen om skydd av djur under transporter trädde i kraft 2007. Därför borde kommissionen ha fått de första årliga rapporterna från medlemsstaterna om genomförandet av förordningen. Kan kommissionen redogöra för vilka medlemsstater som har lagt fram sina rapporter? Har kommissionen redan gjort en preliminär analys av rapporterna som gör att den kan uttala sig om inte bara bristerna och svårigheterna, utan även de främsta framstegen i genomförandet av denna förordning? Kommer kommissionen följaktligen att ta fram en rapport om medlemsstaternas genomförande av förordningen? En sådan analys är avgörande för den planerade översynen av förordningen om skydd av djur under transport. Därför, herr kommissionsledamot, skulle jag vilja ha svar på dessa frågor.

Vladimír Špidla, *ledamot av kommissionen*. – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Jag håller fullständigt med Neil Parish om att hur vi behandlar djur, däribland boskap, är en fråga som utan tvivel omfattar både etik och civilisation. Kommissionen är medveten om att transporter av djur för kommersiella ändamål kan innebära allvarligt lidande för djuren. Särskilt så kallade djur av mindre värde, t.ex. slaktdjur, utsätts för sådant lidande. Genomförandet av lagstiftningen om långväga transporter är inte tillfredsställande. Under de senaste månaderna har kommissionen fått rapporter om fall av djurplågeri. Kommissionen fortsätter att stödja de bästa alternativ som finns för att förbättra situationen. Slutmålet är en bättre efterlevnad av EU:s bestämmelser och därmed friskare djur och anständiga levnadsvillkor för de berörda djuren. I en undersökning som genomförts av det gemensamma forskningscentret kom man fram till att nya och mer effektiva kontrollsystem, t.ex. övervakning av transporter med hjälp av satellitbaserade positionsbestämningssystem, skulle bidra till att förbättra situationen och möjliggöra ett mer öppet genomförande av bestämmelserna. Användningen av denna nya teknik skulle också bidra till att minska den administrativa bördan för mellanstatliga myndigheter och organisationer.

Före mandatperiodens slut överväger kommissionen även att föreslå nya normer som bygger på resultat av vetenskaplig forskning om transporttider, antalet lastade djur och antal djur per fordon. Kommissionen utvärderar genomförandet av EU-lagstiftningen utifrån rapporter som lämnats av medlemsstaterna enligt gällande EU-bestämmelser. Informationen i dessa rapporter ställs samman med resultaten av stickprovskontroller som utförts av veterinäre experter i medlemsstaterna. Resultaten av kontrollerna som utförts av kommissionens experter offentliggörs på kommissionens webbplats. En utvärdering av data från rapporter som offentliggjorts av internationella icke-statliga organisationer verksamma inom detta område är också på gång.

De flesta medlemsstater lämnade redan 2007 rapporter om djurtransporter till kommissionen. I slutet av 2008 saknades fortfarande rapporterna från Cypern, Litauen, Malta, Bulgarien och Luxemburg. Kommissionen har påmint dem om deras skyldighet och situationen kommer att övervakas noga. I förordning (EG) nr 1/2005 krävs emellertid inte att kommissionen ska lägga fram någon rapport om utvecklingen när det gäller genomförandet av förordningen i medlemsstaterna. Kommissionen delar uppfattningen att verkställighet är en viktig aspekt av alla lagar som föreslås. Kommissionen ägnar därför stor uppmärksamhet åt en analys av medlemsstaternas rapporter och en eventuell framtida ändring av gemenskapens förordningar på detta område.

Struan Stevenson, *för PPE-DE-gruppen*. – (EN) Herr talman! Låt oss först titta på bakgrunden till allt detta. Den obligatoriska gränsen på åtta timmar för djurtransporter godkändes i december 2004 och trädde i kraft i januari 2007 i alla de 27 medlemsstaterna. Förordningen innehåller särskilda undantag för längre resor förutsatt att man kan visa att fordonsstandarden har förbättrats, att djuren har tillgång till vatten, temperaturreglering och adekvat ventilation samt att det ingår upprepade pauser i restiden.

Särskilda undantag tillåts också för avlägsna landsbygdsområden och öar, som till exempel Orkney och Shetland i min valkrets, där längre restider är oundvikliga. I dessa fall har man dock inrättat speciella viloplatser så att djuren kan ha det relativt bekvämt under transporten. Dessutom har man infört ett totalt transportförbud för vissa djur som kalvar som är yngre än tio dagar och lamm som är yngre än en vecka.

Jag meddelar med viss tillfredsställelse att dessa transportregler verkligen har följts, framför allt i länder som Skottland, som alltjämt har bland de högsta nivåerna av bästa praxis i hela EU. Neil Parish tog upp olika rapporter om att dessa regler inte följs lika strikt i andra delar av EU, framför allt i vissa av de södra Medelhavsländerna och i några av de nya östeuropeiska medlemsstaterna och detta oroar mig. Framför allt är jag bekymrad över transporterna av hästar till slakt, som Neil Parish betonade.

Icke-statliga organisationer för djurens välbefinnande lägger fortfarande fram bevis på hemska övergrepp, till exempel hästar och annan boskap som transporteras långa sträckor i brännande hetta, utan tillgång till vatten eller adekvat ventilation, utan viloperioder, inpackade i överfulla lastbilar. Under resan blir djuren alltmer utmattade och uttorkade. Några dukar under på grund av hettan och man kan se hur de desperat flåsar och flämtar för att få luft. I värsta fall dör många av dem. Detta förfarande måste stoppas och förordningen måste följas strikt i alla medlemsstater.

Jag stöder kraven i Neil Parishs muntliga fråga i dag på att man ska kontrollera att dessa åtgärder följs. Jag hoppas att kommissionen nu kommer att kunna ge oss denna information och försäkra oss om att man vidtar åtgärder för att se till att maxgränsen på åtta timmar för djurtransporter verkligen följs, med de undantag jag nämnde, samt att de nuvarande grymma brotten mot den befintliga gemenskapslagstiftningen upphör.

Rosa Miguélez Ramos, för PSE-gruppen. – (ES) Herr talman, mina damer och herrar! Som Struan Stevenson påpekade är transporter av djur en särskilt viktig fråga för vissa länder i EU beroende på deras geografiska läge, deras yta och storleken på deras handelsutbyte.

Herr kommissionsledamot! Jag skulle vilja ta upp två specifika frågor. För det första tycker jag fortfarande att det förefaller uppenbart att kommissionen stöter på svårigheter att genomföra en analys av situationen inom hela gemenskapen. Fastän medlemsstaterna – som vi har sett – enligt den gällande förordningen varje år ska lägga fram en rapport om de inspektioner som genomförts under föregående år fastställs inte något minsta antal inspektioner i förordningen, och det verkar inte heller finnas någon enhetlighet i fråga om statistiken. Detta gör att data från de olika länderna inte kan jämföras. Jag anser därför att denna situation bör rättas till så snart som möjligt för att gagna alla inblandade.

Men det är ännu en fråga som bekymrar mig. I ditt anförande beskrev du djur som transporteras till slakt som mindre värda. Jag håller definitivt inte med dig om det. Personligen anser jag att de har ett högt ekonomisk värde och jag är säker på att näringslivet håller med mig. Eftersom det förhåller sig så och detta kött har ett högt ekonomiskt värde är goda transportförhållanden nödvändiga oavsett slutmålet – till och med om det är slakthuset – och oavsett transportsträckans längd. Med andra ord, det är en viktig angelägenhet – faktiskt den viktigaste – att dessa djur transporteras under goda förhållanden.

Jag vill därför be er att ta hänsyn till dessa synpunkter i de föreslagna ändringarna av förordningen som kommissionen arbetar med. Vi vet att reformen, förutom ny teknik, kommer att gälla förändringar i fråga om maximal transporttid – vilket har nämnts här – och högsta och lägsta temperaturer vid transporter av djur.

Jag ber er igen, herr kommissionsledamot, och jag ber kommissionen att man ska söka efter och hitta en solid vetenskaplig grund för de föreslagna ändringarna innan man ändrar sådana grundläggande drag. Jag skulle dessutom vilja be er att vi ska avstå från att i smyg införa de föreslagna ändringarna av de gällande förordningarna i rapporter som inte har något att göra med transporter – jag talar om skydd av djur vid tidpunkten för slakt, en rapport som vi arbetar med just nu – så länge vi inte har denna solida vetenskapliga grund, som för närvarande saknas på vissa punkter. Jag anser att vi alla – både kommissionen och parlamentet – ska lägga korten på bordet när det gäller så angelägna och viktiga frågor.

Anne E. Jensen, för ALDE-gruppen. – (DA) Herr talman, herr kommissionsledamot! Jag skulle vilja säga att jag är lite besviken över att vi efter fyra år ännu inte har sett något förslag från kommissionen om hur vi kan skärpa lagstiftningen om djurtransporter. Det har funnits goda avsikter och konstruktivt samarbete mellan Markos Kyprianou, och nu även Androulla Vassiliou, och parlamentet. Men när får vi ett förslag? Det skulle jag mycket gärna vilja veta. Det är också viktigt att vi lyckas se till att lagstiftningen genomförs. Det är viktigt att se till att vi faktiskt begränsar transporttiden för slaktdjur till åtta timmar. Men vi ska gå ännu längre. Vi ska inte bara tala om en tidsbegränsning. Forskningen har visat att en timme kan vara för mycket om djuret inte är starkt nog att transporteras och att längre transporter kan gå bra om djuret är starkt och friskt och transporteras under goda förhållanden. Vi kommer förmodligen att fortsätta att transportera avelsdjur långa sträckor och i det sammanhanget har parlamentet ju föreslagit ett pilotprojekt för vilostationer där djuren måste vila efter 24 timmar. Jag skulle vilja veta hur det går med projektet för viloplatser. Tanken är naturligtvis att sammanföra operatörer av kontrollstationer, veterinärmyndigheter, forskare och djurskyddsorganisationer så att de gemensamt kan fastställa god praxis inom detta område. Det är svårt att få igång ett sådant projekt, men det är värt försöket för det är viktigt att vår kunskap och forskning om djurskydd i samband med transporter också avspeglas i lagstiftningen och i praktiken.

Janusz Wojciechowski, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Neil Parish har med rätta påmint oss om något som vi har påpekat många gånger i denna kammare, nämligen att hur vi behandlar djur avspeglar oss själva – det visar hur "kultiverade" och civiliserade vi är. Det förekommer mycket djurplågeri i samband med transporter. Vissa förbättringar har gjorts genom att högre normer för djurtransporter har införts, men åtgärderna är fortfarande otillräckliga.

Enligt min åsikt skulle den rätta lösningen, en lösning som för första gången föreslogs för länge sedan, vara att begränsa transporttiden för djur till åtta timmar och den totala tid som djuren tillbringar på resa och i slakthuset till tolv timmar. Vi tänker lägga fram detta förslag inom ramen för det aktuella arbetet med förordningen om skydd av djur vid tidpunkten för slakt.

Mina damer och herrar! Att tala för humana åtgärder är en sak men det finns också ett annat argument, nämligen ett ekonomiskt (vilket är mer tilltalande för vissa människor). Poängen är att långdistanstransporterna ökar kostnaderna som i sista hand vältras över på konsumenterna. Vi borde beräkna dessa kostnader och

använda dem som ett argument för att slutligen, efter åratals debatter, införa restriktioner på djurtransporter och lindra djurens lidande.

Carl Schlyter, för Verts/ALE-gruppen. – Herr talman! En civilisations utvecklingsnivå kan bedömas efter hur man behandlar de mest försvarslösa levande varelserna som finns i den civilisationen. Att döma av hur vi behandlar våra djur är vi fortfarande barbarer.

Jag minns när Sverige gick med i EU för snart femton år sedan. Debatterna innan vi gick med handlade mycket om djurtransporter. Det var ett område där vi skulle förbättra situationen. Så kom direktiv ett 2005. Villkoren för djuren förbättrades dock inte, utan vad vi fick höra då var att *nu* ska övervakningen fungera, *nu* ska GPS-system införas, *nu* ska chaufförerna bli utbildade, *nu* ska lastbilarna fungera bättre. Fem länder har inte ens brytt sig om att lämna in någon rapport. Jag kräver av kommissionen att ni bötfäller dessa länder omedelbart. När det gäller de andra 22 länderna, hur många kontroller har de gjort? Hur har de efterlevt reglerna? Fungerar det? Svaret är i många fall: Nej, tyvärr.

Sedan gav Kyprianou ett löfte till oss här om att återkomma innan mandatperioden är slut, om det behövs – och det behövs! – och om det finns opinion – och det *finns* opinion! Många av de nya medlemsländerna är faktiskt små och kanske inte behöver 24 timmar transporter plus 24 timmar transporter. Vi kommer att få ett nytt slakteridirektiv som innebär att vi kan ha mobila slakterier och minska behovet av transporter.

Vi behöver återkomma till villkoren för djuren under transporten. Hur många här skulle uppskatta att under 24 timmar ha fyra kor i sin dubbelsäng eller tio får? Så tätt är djuren nämligen packade idag. Eller tänk er att kycklingarna på översta lagret i lastbilen faktiskt inte är totalt förbjudna att låta avföringen rinna ner på dem under! Vem vill transporteras under sådana villkor? Jag inbjuder alla EU:s jordbruksministrar att delta tillsammans med mig i en transport från Stockholm till Bryssel på samma villkor som djuren har det. Undrar hur många som vill tacka ja till det. Kanske vill de hellre ändra lagstiftningen.

Vi talar om kostnader. Den största kostnaden här är en kostnad för miljön för de långa transporterna. Dessutom är det en kostnad i form av djurens lidande av de långa transporterna. De långa transporterna resulterar dock även i sämre kvalitet på köttet. Det är en total värdeförstöring. Ett stressat djur blir mycket "sämre på bordet". Lidandet följer alltså hela kedjan. Tänk på den bonde som har satsat mycket kraft och pengar på att få ett bra djur som sedan förstörs sista delen av sitt liv.

Nej, vi behöver ett nytt förslag före valet. Jag förstår inte hur vi ska kunna bedriva valrörelse om vi inte åtminstone har ett förslag från kommissionen, som visar att vi nu äntligen kommer att förbättra villkoren för djuren.

Jens Holm, för GUE/NGL-gruppen. – Herr talman! Utgångspunkten i denna diskussion är ju att djur är kännande individer. Djur har en förmåga att känna smärta, stress och lidande på precis samma sätt som vi människor. Det måste vi ta hänsyn till när vi stiftar lagar. Det görs inte idag.

Fler och fler djur transporteras inom EU. Det är en direkt följd av den inre marknaden. Den inre marknaden leder till specialisering. Man föder upp djur på ett ställe, man slaktar djuren på ett annat ställe, och man transporterar köttet till ett tredje ställe. Medlemsländer får inte ens förbjuda djurtransporter med hänsyn till djurskyddet. Det är egentligen oacceptabelt. I en svensk undersökning kom man fram till hur många djur som transporterades inom EU totalt över gränserna. För EU-15 konstaterade man att det handlade om 22 miljoner fyrfota kreatur, såsom grisar, hästar och kor, samt dessutom 500 miljarder fjäderfän, som transporteras varje år kors och tvärs mellan EU:s medlemsländer. Det var EU-15. Ni kan bara tänka er med EU-27. Då blir de siffrorna förstås mycket, mycket högre.

Jag vill fråga kommissionen när det nya djurtransportsdirektivet kommer. Kyprianou lovade ju att det skulle komma ett nytt direktiv under denna mandatperiod. Kan kommissionen lova det som vi i Europaparlamentet vill ha, nämligen en maxgräns på 8 timmar för djurtransporter. Jag vill också vända mig till Vladimir Špidla med ett par frågor. Du berättar att fem medlemsländer inte har lämnat in rapporter, vilket förstås är upprörande. Vad gör ni i kommissionen med dessa rapporter från medlemsländerna? Gör ni någon analys av dem? Vi i parlamentet vill ha en analys, en rapport från kommissionen, där ni sammanställer allting och anger tydliga åtgärder för hur man ska kunna förändra förhållandena för djurtransporter. När kommer alltså det nya direktivet med en 8-timmarsgräns, och kan vi få en analys av rapporterna från medlemsländerna?

Godfrey Bloom, för IND/DEM-gruppen. – (EN) Herr talman! Det är lika fascinerande som vanligt. Återigen ingen känsla för ironi här i kammaren. Ett av de största problem vi har, framför allt i Storbritannien, är den

galna mängden regler och förordningar angående slakthusen som kom till för 10 år sedan. På så sätt lyckades man stänga över 1 000 slakterier i Storbritannien, vilket gav upphov till mycket längre restider för djuren.

Min svåger är slaktare. Han äger ett slakteri i Yorkshire och under en period – och det här togs upp i tidningen *Private Eye* – var det en besökande veterinär som övervakade en veterinär som övervakade en köttinspektör som övervakade två slaktare! Det är sådant nonsens som uppstår genom den här organisationens regler och förordningar. Problemet är restiderna. Från Bridlington i min valkrets transporteras grisar, får och nötkreatur hela vägen genom England till Manchester för att så många slakthus har stängts. Det är detta vi måste ta itu med.

Jag talar också om hästtransporter. Min kollega, Nigel Farage, har berättat för mig att det finns länder i EU som faktiskt ser hästar som mat! Som engelsman finner jag det helt otroligt att folk skulle vilja äta sina hästar! En engelsman skulle lika ogärna äta sin häst som sin hund eller sina barn, men jag antar att detta är ett tecken på den enorma kulturella klyftan mellan oss och de andra medlemsstaterna.

(Skratt)

Jim Allister (NI). - (EN) Herr talman! Det kanske inte blir lätt att följa det! Låt mig säga att jag inte alls har svårt för effektiva och korrekta regler för djurens välbefinnande, men jag är oroad över att vi håller på att hamna i ett ekkorrhjul och att vi kommer att dra åt snaran så hårt runt vår jordbruksindustri att den omöjligt kommer att kunna fungera i praktiken. Jag ser tecken på att en sådan utveckling håller på att bli resultatet av kommissionens samråd om en översyn av de maximala restiderna för djurtransporter och belägningsgraden.

Låt oss erinra oss om att kommissionen misslyckades med att få sin vilja fram i 2005 års förordning. Mindre än två år efter att den trädde i kraft försöker dock kommissionen att försöka upphäva repeterbarheten för åttatimmarsgränsen. Jag måste säga att för min valkrets på Nordirland skulle det vara förödande eftersom vi måste resa över havet för att exportera djur – vilket vi gör – och om bara en åttatimmarsperiod är tillåten kommer detta att vara helt otillräckligt och helt oacceptabelt.

Jag skulle vilja påminna parlamentet om att så betungande villkor överhuvudtaget inte kan jämföras med de enorma sträckor djur transporteras i Sydamerika och därifrån importerar vi gladeligen! Återigen skulle vi straffa våra egna jordbrukare utan att överhuvudtaget bry oss om vad som gäller för våra import.

Jag måste säga att vi måste komma sluta att vara besatta av att hugga oss själva i ryggen.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). - (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Det här är ännu ett ämne där debatten mycket snabbt avslöjar att det å ena sidan handlar om starka känslor men å andra sidan också om den krassa verkligheten. Jag vill särskilt uttrycka mitt tack till ordföranden för utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, Neil Parish, för hans fråga. Det är en viktig fråga – inte för att få uttrycka känslor utan för att ställa följande mycket specifika frågor till kommissionen: Vad har hänt? Hur kan man kontrollera denna utveckling? Har ni några bevis och i så fall vilka? Vilka siffror har ni?

Ni nämnde ett par siffror, herr kommissionsledamot, men jag tror fullt och fast att det finns skillnader mellan medlemsstaterna som går långt utöver det faktum att vissa medlemsstater har lämnat rapporter och andra inte. Hur ser situationen ut när det gäller genomförande? Hur övervakas de långa resorna? Hur övervakas de i de enskilda medlemsstaterna?

Ett annat stort problemområde som snarast måste tas upp till diskussion är de svårigheter som har uppstått till följd av att vi definierar jordbruk endast som ett ekonomiskt område och likställer saker som vi kanske borde betrakta som olika. Vilken ytterligare utbildning inom transportområdet ska till exempel utbildade jordbrukare genomgå? Hur ska det organiseras och vem ska tillhandahålla den sortens utbildning? Var måste jordbrukare visa detta för att bli behöriga?

Jag upprepar på nytt att jordbrukare är utbildade för att ta hand om djur, medan åkerier anställer chaufförer som kanske aldrig har handskats med djur i hela sitt liv. Det här är två saker som inte kan likställas, men i viss mån har vi gjort det.

Det andra förhållandet som orsakar avsevärda problem är följande: När jordbrukare transporterar sina egna kalvar får de göra det upp till 50 km. Låt mig i detta sammanhang få säga att vi verkligen snarast måste ta under närmare övervägande hur vi kan hjälpa mindre slakterier att vara lönsamma och på så sätt minska behovet av ytterligare resor.

Jordbrukare får alltså transportera sina egna djur 50 km men stöter på problem om de tar med en grannes djur. Det kräver också viss eftertanke. Är det rätt att sätta gränsen vid 50 km, eller ska vi kanske också söka orsaken till denna utveckling hos slakterierna? Om en jordbrukare transporterar en häst för privata ändamål är det inget problem och denna förordning gäller inte, men om hästen transporteras till marknaden gäller förordningen och kraven måste uppfyllas. Dessa frågor bör diskuteras och besvaras i vidare debatter.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Frågan om djurtransporter och djurens välbefinnande är en fråga som i grund och botten måste ses ur ett civilisationsperspektiv, vilket Neil Parish och andra har uttryckt mycket väl. Att begränsa djurens lidande så mycket som möjligt är ett etiskt krav som är en del av vårt kulturarv, trots den skenbara motsägelsen att vi försöker skydda djurens välbefinnande vid en tid som för många kommer att vara deras sista resa.

Å andra sidan får vi inte glömma att det pris vi får betala för att genomföra de krävande och finansiellt kostsamma bestämmelser som gäller är problem som snedvrider konkurrensen och har en betydande inverkan på landsbygdens utveckling i vissa regioner av EU.

Regioner och medlemsländer som inte har möjlighet att erbjuda vissa typer av djur från sina egna marknader och ligger längre bort från produktionsställena, vilket gäller mitt eget land, har nu större konkurrenssvårigheter inom näringsgrenar med koppling till slakt och beredning. Regioner och medlemsstater med överskott upplever däremot ökade fördelar eftersom det har blivit lättare för dem att sälja redan beredda produkter, med de fördelar som det innebär i fråga om sysselsättning och moms.

När nu denna lagstiftning har gällt i två år är det helt riktigt att kommissionen gör en utvärdering som är så omfattande som möjligt, inte bara när det gäller de specifika frågorna om noggrant genomförande av förordningarna om transporter, utan också i fråga om de ekonomiska och sociala konsekvenserna för regioner och medlemsstater med låg produktionskapacitet för vissa djurarter som är viktiga som livsmedel.

Jag anser därför att kommissionen ska svara på dessa frågor så snabbt, objektivt och fullständigt som möjligt.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) En stor del av transporterna av levande djur går genom Slovenien, varav de flesta kommer från Östeuropa och går till Italien. Enligt våra veterinärmyndigheters erfarenheter är den tillämpliga EU-lagstiftningen relativt omfattande, men något tungrodd och komplicerad att genomföra.

Det största problemet i Slovenien gäller inspektioner eftersom det är svårt att kontrollera om lastbilschaufförerna verkligen stannar vid de bestämda mellanstationerna nu när EU:s inre gränser har avskaffats. Jag ska påpeka att på grund av landets storlek behöver inte Slovenien ha några egna mellanstationer och har istället ingått överenskommelser med Ungern och Italien. Vi är i trängande behov av en enhetlig lösning som genomförs på ett enhetligt sätt.

Med den katastrofala situationen när det gäller djur som transporteras långa sträckor på de europeiska vägarna i åtanke bör vi utnyttja översynen av 2005 års förordning som en möjlighet att höja normerna för djurskydd. Transporter hänger nära samman med hur djur behandlas före slakt, och jag håller med de ledamöter som anser att det inte finns några skäl till att tillåta transporter som varar över åtta timmar.

Jag förordar därför att man fastställer en strikt övre tidsgräns för transporter, men jag stöder också förslaget om att införa mobila slakterier.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Herr talman! Förordningen om skydd av djur under transport är oerhört viktig och information av detta slag är mycket betydelsefull. I detta sammanhang vill jag betona att en stor del av det importerade kött som konsumeras av invånarna i EU inte omfattas av motsvarande bestämmelser. Denna förordning är en av de förnuftigare förordningarna för uppfödning och slakt av djur.

Jag inser att stora livsmedelsbolag ofta struntar i att respektera arbetstagarnas rättigheter och än mindre behandlar djur på ett riktigt sätt. Det är just inom stora företag som den värsta sortens övergrepp mot djur sker. Detta problem drabbar sällan små eller medelstora företag. Den enda lösningen är att se till att polis- och gränskontroller blir strängare och att låta allmänheten få veta namnen på de företag som kränker djurens rättigheter så att konsumenterna kan undvika dem.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Herr talman! Det är oerhört viktigt att djuren transporteras på ett säkert sätt och att man undviker onödigt lidande. Jag säger detta eftersom djur, i regel, är rädda för alla motortransporter. Det är viktigt att minimera detta när så är möjligt.

När vi antar lagstiftning för att skapa säkerhet och förhindra lidande tenderar vi att titta på tid och avstånd. Det är naturligt, men det är naivt i fallet med Irland, som, jag påminner er om, är en ö och en stor exportör av djur. Tidsgränserna och avståndet vid resor över havet, som separerar oss från kontinenten samt från våra marknader, kan inte vara absoluta. Vi hörde en rekommendation på åtta timmar, men det tar mer än åtta timmar att få ett djur ombord och transportera det över havet. Det finns ingen möjlighet att ta ut ett djur på bete mitt i Engelska kanalen.

Så jag skulle vilja rekommendera er att vi tittar på de förutsättningar djuren transporteras under, framför allt när det gäller Irland, i stället för bara tid och avstånd.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Herr talman! Även om förordningen om djurtransporter har varit i kraft sedan januari 2007 tycks inte medlemsstaterna systematiskt följa förordningen, eftersom de inte lämnar de årliga rapporter som krävs. En omfattande analys är därför problematisk då en stor del av den nödvändiga informationen om de medel som tilldelas för att genomföra inspektioner saknas. Som medlem av djurskyddsföreningar och av den tvärvetenskapliga gruppen för djurskydd är jag särskilt intresserad av denna fråga.

Föreningar har kämpat outtröttligt i decennier, fram till 2007 då man till slut antog direktiv inom detta område där man nu kan se en viss slapphet från medlemsstaternas sida. Jag skulle till och med gå så långt som att säga ovillighet eftersom det, som vi vet, inte är särskilt svårt att genomföra kontroller och inspektioner. Vi vet var slakterierna ligger, vi vet var djuren föds upp och vi känner till vilka vägar djuren transporteras – så var är problemet?

I dag när allmänheten med rätta intresserar sig allt mer för djurens välbefinnande på gården, i slakthuset och under transport anser jag att det är viktigt att medlemsstaterna respekterar dessa åsikter.

Eftersom jag har fått möjlighet att tala skulle jag vilja tillägga att det är viktigt att man när det gäller transporter tar hänsyn till lokala klimatförhållanden oavsett resornas längd. En resa på flera timmar i Nederländerna på våren skiljer sig mycket från en lika lång resa mitt i sommaren i ett land som Grekland. Borde vi inte göra det obligatoriskt med nattransporter i det senare fallet?

Jag skulle vara tacksam om ni i framtiden tog detta förslag under övervägande.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Herr talman! När det gäller lagstiftning tittar vi på en relativt ny förordning om skydd av djur under transport, eftersom den trädde i kraft först i januari 2007. Jag anser visserligen att vi alla borde ha hoppats att alla skulle ha följt förordningens talrika krav från dag ett, men det skulle ha varit ett mirakel eftersom förordningen är oerhört detaljerad och ställer enorma krav – vilket är rätt – på medlemsstaterna och verksamhetsutövarna.

Jag välkomnar dagens muntliga fråga från Neil Parish, ordförande för utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling, eftersom vi vill se om förordningen fungerar. Vi behöver dock först av allt veta att den har införlivats eftersom vi bryr oss om hur djur flyttas runt i EU.

För länder som Irland, som har en stor boskapssektor, har det krävts ett enormt arbete både från sektorn och övervakningsorganen – jordbruksdepartementet och andra myndigheter – för att se till att förordningen följdes från dag ett. Licensierade verksamhetsutövare har investerat enorma summor pengar för att förbättra sina transporter och möta förordningens krav på utbildning och kompetens. Jag märker att på Irland hålls bara under den här månaden flera utbildningar för förare som transporterar nötkreatur, får, getter, svin, hästar och fjäderfä – en punkt som togs upp av Elisabeth Jeggle – och andra medlemsstater kanske måste göra samma sak.

Det är intressant att förordningen bara tillämpas på djurtransporter som företas i samband med ekonomisk verksamhet. Jag är orolig för att vi inte bryr oss om husdjurens välbefinnande. Jag har nämligen sett exempel på personer som anser att de vet hur de ska ta hand om djur men som gör det väldigt dåligt. Ändå är det ofta just dessa människor som insisterar på särskilda regler för jordbruk och ekonomisk verksamhet. Det är ett område vi måste titta på.

Jag anser att etablerade djurtransportörer i allmänhet är licensierade och auktoriserade och att de följer de bästa standarderna för välbefinnande – eftersom det ligger i deras grundläggande intresse att göra det. De måste se till att djuren kommer fram i gott skick för att bemöta köparnas behov. Problemet är den oreglerade sektorn där vissa människor inte berörs av dessa regler. Detta måste vi fokusera på. Vilka människor befinner sig utanför systemet och hur kan vi få tag på dem och få bort dem från branschen?

När det gäller tidsgränser och åttatimmarsregeln skulle jag vilja säga att anledningen till att EU verkligen hade problem med att få till stånd förordningen var att många medlemsstater, däribland Irland, vet att vi behöver transportera våra djur under längre tid, men vi vet också hur vi ska ta hand om dem under transporterna. Därför håller jag inte med dem som vill minska tidsgränsen men jag håller med om att vi måste se till att välbefinnande prioriteras.

Vad gäller hästar säger jag ofta till mig själv att jag önskar att jag var ett fullblod eftersom de reser i första klass. Givetvis tar folk väl hand om djur med ett stort ekonomiskt värde, och eftersom vi befinner oss i en ekonomisk nedgång oroar jag mig också för hästarnas välbefinnande. Jag skulle vilja säga: inga fler regler. Vi kanske redan har för många regler som kväver den sektor som följer dem. Men låt oss tillämpa reglerna för alla, och låt oss bli kvitt dem som inte följer reglerna.

Robert Evans (PSE). - (EN) Herr talman! Jag skulle vilja gratulera Neil Parish för att han tar upp detta. Trots våra politiska skiljaktigheter och trots hans mycket uppenbara mänskliga brister anser jag att han faktiskt har en oerhört sund inställning i denna fråga och jag stöder honom. Den här förordningen måste bli en framgång och den måste gälla alla. Jag har dock ett antal reservationer och jag håller inte med vissa kolleger som talade i morse.

Struan Stevenson sa att långa resor är oundvikliga. Det anser inte jag. Elisabeth Jensen talade om 24 timmar långa transporter – det är inte nödvändigt. Herr Allister! Jordbruksindustrin måste ställa frågor själv. Eftersom vi är ett civiliserat samhälle måste vi beakta hela frågan, hela syftet och hela idén med att transportera djur långa sträckor och sedan slakta dem. Om jag vore köttätare skulle jag fråga mig hur det välkända lidandet under resan och hur uttorkningen, stressen samt – till våra nord- och sydländska kolleger – resorna över havet kan förbättra slutprodukten kvaliteten.

Enligt mig finns det ingen ekonomisk mening eller ingen humanitär mening med det. Därför är jag för ett totalt förbud mot djurtransporter, och jag anser att det skulle hjälpa landsbygdsekonomierna. Det skulle främja de lokala producenterna, ja, små och medelstora företag som någon talade om, och det skulle göra det möjligt att konsumera mat så nära produktionsområdet som möjligt.

Så länge detta saknas, och jag vet att det inte kommer att införas inom den närmaste framtiden, anser jag att vi har ett behov av vad vi har nu – förordningen – verkligen tillämpas, och jag uppmanar kommissionen att använda alla instanser i hela EU – polisstyrkor på motorvägarna om så krävs – för att stoppa och kontrollera lastbilarna i syfte att se om de följer alla krav i lagstiftningen.

Fiona Hall (ALDE). - (EN) Herr talman! Har kommissionen övervägt vad det innebär för den mänskliga hälsan om välbefinnandeförordningarna tillämpas bristfälligt? Transport, framför allt transport över långa sträckor med utrymmesbrist, leder till stress, vilket i sin tur innebär större mottaglighet för sjukdomar. Det gäller framför allt hästar, och vetenskapliga studier visar att transporter får hästar att byta päls. Det betyder att de utsöndrar mycket mer än de skulle ha gjort i vanliga fall, vilket avsevärt ökar risken för att sjukdomar sprids. Många transporterade djur går till slakt – 320 miljoner av dem i EU varje år – så det innebär en kraftigt ökad risk för att sjukdomar som salmonella kommer in i livsmedelskedjan.

De aktuella reglerna har införlivats bristfälligt och de långa resorna innebär stress, i synnerhet för hästar, även om det förekommer ordentliga vilopausar. Därför undrar jag om kommissionen planerar att lägga fram, i de fall det är nödvändigt och på grundval av vetenskapliga bevis, en ändlig absolut tidsgräns för resorna. Det skulle gynna djurens välbefinnande och den mänskliga hälsan.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Problemet med djurtransporter är mycket angeläget och det är bra att parlamentet tar upp frågan igen. Vad som däremot är mindre positivt är att vi misslyckas med att genomföra förordningen effektivt.

Jag välkomnar att vi under debatten i dag fortsätter att inrikta oss på transporter av hästar. Det är välkomna nyheter, inte bara därför att jag föder upp hästar utan också därför att normerna definitivt inte upprätthålls inom detta område. Jag skulle vilja ta tillfället i akt att säga att hästar kan förstå människor. Men även om hästar alltid förstår oss förstår vi inte alltid dem. Hästar, precis som människor, kan känna oro, rädsla och tillit till människor. Jag minns ett tillfälle då en svårt sjuk häst på en veterinärmottagning vägrade att låta veterinärerna göra någonting med honom i min dotters frånvaro. Så fort hon kom dit kunde de göra vad de ville med honom. Han litade helt enkelt på henne. Precis som vi människor inte alltid litar på läkare litade inte den hästen på veterinärerna, men han litade på en välbekant människa. Jag tror därför att människor även misslyckas med att förstå hästar när de är rädda eller när de försöker försvara sig. Istället behandlar man deras uppförande som olydnad. Ägaren slår hästen. Hästen, å sin sida, vet varför hans ägare är upprörd och

vet hur han ska foga sig efter honom. Jag är därför tacksam mot alla parlamentsledamöter som också kan ta itu med detta problem utifrån ett godhetsperspektiv, som kan se det som en fråga som handlar om levande varelser och betrakta det med en viss humanitet.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Herr talman! Än en gång diskuterar vi djurtransporter här i parlamentet, och än en gång kommer vi att komma från till en tudelad lösning. För det första når den nuvarande lagstiftningen inte upp till parlamentets ambitioner i betänkandet från min företrädare Albert Jan Maat, som jag tycker gjorde rätt när han gjorde skillnad mellan djur avsedda för slakt och annan boskap. Det har faktiskt vidtagits åtgärder för att utbilda chaufförer, bättre transportförhållanden och användning av GPS. Men detta räcker så klart inte.

För det andra är övervakningen fortfarande akilleshälen i denna lagstiftning. EU:s övervakning lämnar en hel del att önska och är fortfarande till stor del organiserad på nationell nivå. Man måste därför snabbt komma överens om hur man ska hantera klagomål och samla in bevis över gränserna. Kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor bör dessutom öka sina övervakningsinsatser. Mitt ändringsförslag för att öka anslagen till detta i budgetförordningen har förkastats av bland annat Europeiska kommissionen. Europeiska kommissionen hänvisar fortfarande till nationella rapporter som den ska bedöma på papper. Två Europeiska kommissionen hellre sina händer i denna fråga än garanterar verklig övervakning i hela Europa, särskilda inspektioner av EU-inspektörer och övervakning på EU-nivå?

Andra förbättringar av den nuvarande lagstiftning som måste till är fler och bättre utrustade rastplatser både inom och utanför EU, mer specifika klimatförhållanden för olika djurarter och vi måste äntligen börja arbeta på obligatorisk användning av satellitsystem, där auktoriserad personal ges tillgång till en central databas.

Trots en ofullständig bild av hur denna lagstiftning verkligen tillämpas på EU-nivå hör vi givetvis vissa rykten. I Österrike rapporterar exempelvis en lokal inspektör att han ser många tomma lastbilar köra mot Polen och Tjeckien, men att han inte ser några fulla lastbilar köra tillbaka mot södra Europa. Betyder detta att dessa lastbilar när de väl är fullastade väljer att ta en omväg runt Österrike, kanske för att undvika de strängare övervakningskrav som gäller där jämfört med i angränsande länder? För mig tyder detta på att medlemsstaterna tillämpar lagstiftningen mycket olika.

Ett annat problem är den roll som veterinärerna spelar vid beviljandet av transporttillstånd. Herr kommissionsledamot! I vissa fall har veterinärerna blivit rena stämpelmaskiner. Ingen vettig människa kan väl ge tillstånd till en transport av hästar från Rumänien till södra Italien som skulle ta 24 timmar? Enligt färdplanen skulle de sista 500 km av denna transport ta 2,5 timmar. Det gör att man undrar om djuren transporteras i en Ferrari.

Avslutningsvis transporteras unga djur, särskilt hundvalpar, nu med färja över hela Europa utan att det finns någon gällande lagstiftning på området. Jag uppmanar därför Europeiska kommissionen att undersöka detta.

Vi har gjort vår hemläxa här i parlamentet. Vi ser nu fram emot kommissionens förslag, som vi förväntar oss att få motta innan det kommande valet till Europaparlamentet.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Herr talman! Liksom några andra kolleger kommer jag att koncentrera mig på hästtransporter. Det finns överväldigande bevis för att de gemenskapsregler vars syfte är att skydda hästarnas välbefinnande under långa transporter trotsas, vilket leder till inhumana villkor och onödigt lidande. I vissa fall packas hästarna som sardiner i lastbilar av stål där temperaturen kan vara över 40 grader. I vissa fall transporteras dessa hästar tusentals kilometer utan mat eller vatten, vilket leder till skador eller till och med dödsfall.

Har kommissionen någon information om hur många överträdelser av förordning (EG) nr 1/2005 som har tagits till domstol av medlemsstaterna sedan förordningen trädde i kraft den 5 januari 2007 och huruvida gemenskapsförordningarna om harmoniserad GPS-övervakning av fordon kommer att genomföras? Finns det något sätt för enskilda personer att få tillgång till uppgifter om spårning av djurtransporter i medlemsstaterna? Jag vet att kommissionen kan få tillgång till detta, men att enskilda personer inte kan det. Jag skulle vilja ha svar på dessa tre frågor tack.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag är glad över att få yttra mig i denna ytterst viktiga debatt den här morgonen och jag skulle vilja betona hur viktiga transporter av levande djur är för nordvästra England. Om köttet behöver transporteras skulle vi, som ordföranden för jordbruksutskottet sade, mycket hellre slakta djuren och därefter transportera dem för beredning på en annan plats. I nordväst har vi dock massor av hästar, får och nötkreatur, vilket innebär massor av djurtransporter.

Jag var nationell parlamentsledamot under 18 år. Det här var ett ständigt problem som mina väljare tog upp gång på gång med mig. Jag menar att saker och ting inte har förbättrats under de senaste 10 eller 20 åren.

Jag är lättad över att frågan har tagits upp. Det första året var 2007 och rapporterna skulle skickas in i juni 2008, men jag inser att vi ligger efter i planeringen. Jag har lyssnat till vad kommissionsledamoten sa – att han kommer att titta på fördelarna med satellitövervakning. Det är en god idé. Men jag vill säga till kommissionsledamoten att förordningen mycket riktigt innehåller för många detaljerade kontroller – saker som huruvida djuren är i skick för att transporteras, transportpraxis, transportmedel, behållare för havstransporter, total restid, viloperioder, utrymmesregler – som inte kan satellitövervakas. De kräver detaljerad inspektion och vi måste dra lärdom av detta.

Jag hoppades att kommissionsledamoten i slutet skulle nämna ett datum när han hoppas kunna ta upp och lägga fram sina förslag och slutsatser i detta tidiga skede av införlivandet av förordningen. Ju tidigare någonting görs för att förbättra situationen desto bättre.

Det är fruktansvärt att djur utsätts för långa restider under de sista dagarna av sitt liv. Konsumenterna vill, liksom med frigående hönor och ägg, se att vår behandling är human och de kommer att betala mer för köttet eftersom de vill att vi bryr oss om dessa djur som är så värdefulla och nödvändiga för våra livsmedelsbehov.

ORDFÖRANDESKAP: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Vice talman

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Herr talman, herr kommissionsledamot! Jag tackar Neil Parish för denna debatt.

Att garantera djurs välbefinnande är en mycket viktig fråga. Kommissionen måste se till att förordningen om djurtransporter genomförs och övervakas på ett konsekvent sätt i hela EU.

EU har en strikt djurtransportlagstiftning. Upprepade allvarliga problem i samband med djurtransporter beror på allvarliga lagbrott. De nuvarande bestämmelserna om tidsgränser för djurtransporter och undantag från dessa är tillräckliga om de övervakas ordentligt och om man samtidigt ser till att man behåller transportflottor av högsta kvalitet. Dessa måste ha ordentlig ventilation, temperaturkontroll, ett dricksvattensystem och ett satellitnavigeringssystem. Dessutom måste chaufförerna utbildas och riktlinjer om bra förhållanden vid djurtransporter utarbetas. Detta sker nu i många medlemsstater.

Det är mycket viktigt att den nuvarande förordningen om djurtransporter genomförs ordentligt överallt i EU och att man tar hänsyn till erfarenheterna från detta innan man utarbetar ny lagstiftning.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! En gemenskap kan bara arbeta tillsammans på ett konstruktivt sätt om alla följer de lagar och regler som gäller. Jordbrukare fäster exempelvis största vikt vid att djur transporteras på ett sådant sätt att det kött, som efter slakt, når konsumenterna är av högsta kvalitet och så lite som möjligt har påverkats av stress. De svarta fären måste hängas ut eftersom dessa brott är oacceptabla och ger hela näringen dåligt rykte.

Vi måste se till att transporten av levande djur avsedda för slakt minskar. Jag hoppas att vi äntligen kan få till stånd en heltäckande lösning på denna fråga, och att denna bygger på en vetenskaplig grund. Herr kommissionsledamot! Jag skulle vilja upprepa mitt krav på att importen från tredjeländer som inte uppfyller dessa regler ska behandlas och bestraffas precis på samma sätt som djurleveranser inom EU.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Herr talman! Debatten har visat att det minst sagt råder mycket stor tvekan om huruvida den aktuella lagstiftningen fungerar, om den har genomförts på rätt sätt i alla medlemsstaterna och, till och med, om det är möjligt att genomföra den korrekt. Är det möjligt att genomföra lagstiftningen när det finns internationella djurtransporter?

Vi kommer att vara tvungna att undersöka om vi måste gå tillbaka till idén om en strikt tidsgräns på åtta timmar utan några avvikelser eller undantag – förutom kanske för transporter över havet från öar, men annars inga avvikelser alls.

Mina kolleger kanske är intresserade av att veta att det finns en ny webbplats där man förespråkar just detta, genom en petition. Adressen är: www.8hours.eu. Många ledamöter och andra som lyssnar till den här debatten kanske är intresserade av att besöka webbplatsen.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Herr talman! Vi har i dagens debatt talat mycket om human behandling och i vilken grad vi är ett civiliserat samhälle. Jag håller med om att rent generellt är våra debatter och de påpekanden vi gör ett steg i rätt riktning. Denna debatt är helt klart nödvändig.

Jag skulle bara vilja påpeka att även om den inriktning vi har bestämt oss för helt och hållet kan motiveras och är den vi bör följa bör vi inte lägga några konstgjorda eller onödiga bördor på jordbrukare och företag, vilket jag är säker på att vi kan undvika. Jag uppmanar helt enkelt kommissionen och alla i Europaparlamentet att se till att vi inte skapar onödiga problem för detta goda projekt. Eftersom vi i dag betonar dessa mycket välmotiverade lösningar vädjar jag dessutom till er att inte anta en selektiv strategi längre fram. Alla här, det vill säga alla gemenskapsländer, alla EU-länder, måste ha samma synsätt. I dag oroar jag mig exempelvis över

(Talmannen avbröt talaren.)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Djurförsök är en viktig del av biologisk och medicinsk forskning. Som en del av denna verksamhet måste emellertid särskild uppmärksamhet riktas mot hur de djur som används för vetenskapliga och andra typer av försök behandlas. EU måste bli en förebild för hur dessa djur ska hållas och skötas.

Europeiska kommissionens direktiv 86/609/EEG är mer än 20 år gammalt och reglerar endast på ett vagt och obundet sätt denna aspekt. Enligt statistiken har det i hela EU under denna tid dödat ungefär 235 miljoner djur i samband med djurförsök. Mer än 12 miljoner dödas varje år i EU:s laboratorier.

Att sköta djur på rätt sätt innebär att en hel rad material och förhållanden måste garanteras för de djur som används. Varje aspekt, från handel med djur, transporter och operationer till att döda och ta ett djurs liv måste utföras under strikt iakttagande av internationella och nationella bestämmelser för den aktuella arten, vilken kategori av djur det rör sig om och de aktuella omständigheterna, så att man så långt det är möjligt förhindrar att de utsätts för fysiskt och psykiskt lidande.

Skötseln kräver

(Talmannen avbröt talaren.)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) De nya medlemsstaterna, och jag hänvisar specifikt till mitt hemland Rumänien, behöver precis som redan har nämnts stöd när det gäller att stärka befogenheterna hos de myndigheter som ansvarar för att kontrollera tillämpningen av den förordning om djurtransporter som vi debatterar i dag.

Mot bakgrund av denna aspekt är det fortfarande väldigt svårt för veterinärmyndigheterna i Rumänien att inspektera djurtransporter utan att tillkalla polis, som är den enda myndighet som har rätt att stoppa transitttransporter.

Den andra punkt som är specifik för Rumänien är att vi fortfarande, om än i mindre skala, ägnar oss åt alternerande beteshållning. Detta är en praxis som jag anser ska behandlas som en separat fråga och så långt det är möjligt bevaras.

Den tredje och sista punkt som jag vill ta upp är hur mycket vi ska bry oss om befogenheterna i samband med de inspektioner och rapporter som vi diskuterar.

(Talmannen avbröt talaren.)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Herr talman! Jag anser verkligen att fordonets kvalitet och förarens skicklighet är lika viktiga, om inte viktigare, än reslängden. Två timmar i en skrotbil eller ett uttjänt fordon som framförs överdrivet snabbt, framför allt i svängar, har mycket större konsekvenser för välbefinnandet än åtta eller tio timmar i en bekväm, ändamålsenligt utrustad lastbil som framförs med försiktighet och hänsyn till djuren.

Hästarnas välbefinnande före slakt utgör alltså ett stort oro och det finns kontinuerliga bevis för att vissa medlemsstater nonchalerar – kanske väljer att nonchalera – lagstiftningen inom området. Herr kommissionsledamot! Har ni fått den årliga rapporten från sista juni förra året från Irland? Vilka länder har inte lyckats lämna in rapporten? Kommer rapporterna att finnas tillgängliga på Internet? Och har ni några uppgifter på antalet brottmålsförfaranden i varje medlemsstat? Snälla, ge mig svar på dessa fyra frågor.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! EU sätter stort värde på korrekt behandling av djur under hela uppfödningsperioden, från födseln till slakthuset. Som vi vet beror köttets kvalitet på hur djuren behandlas när de föds upp och under transport.

Det måste fastställas djurskyddsstandarder under transport för specifika djurarter, grundat på vetenskapliga rön. Därför måste vi se över denna förordning. På grund av handelsbehov transporteras djur ofta långa sträckor som tar lång tid att tillryggalägga. Därför är det viktigt att de föreskrivna principerna och standarderna respekteras. Det är följaktligen motiverat att fråga sig hur, och om, EU:s lagstiftning om transport av djur tillämpas. Vi bör granska situationen i specifika medlemsstater. Vi bör komma ihåg att allt detta påverkar kostnaderna och konkurrenskraften för produkterna. EU-medborgarna är väldigt känsliga ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Neil Parish (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Jag ska vara väldigt kortfattad eftersom jag är författare till frågan. Skulle jag kunna få säga till kommissionsledamoten innan han sammanfattar, att av de tre frågorna har han besvarat den första i och med att han nämnde att medlemsstaterna inte ännu har upprättat någon rapport. Vad jag verkligen vill veta är om kommissionen redan har gjort en preliminär analys av rapporterna och vad som händer. Jag skulle också vilja veta om kommissionen kommer att lägga fram en rapport om förordningen framöver. Det är vad vi behöver snarast.

Vi måste också tillämpa bästa praxis, eftersom till exempel slovenerna följer fordonen genom sitt land. Många länder gör ett bra och andra gör ett dåligt arbete, rent ut sagt. Kommer kommissionen att göra en verklig analys av allt detta och när kommer den att lägga fram den?

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. - (CS) Herr talman, mina damer och herrar! I rumänsk lagstiftning definieras djur som objekt. Jag kommer ihåg en militär bestämmelse som angav att varje vagn kunde lastas med 8 hästar eller 48 man. Detta visar att vi under civilisationens gång har börjat förstå att det finns ett större släktskap mellan människor och djur än mellan människor och objekt. Civilisationens utveckling har fått oss att inse att djur inte är objekt, att de är levande varelser som har inneboende rättigheter. Och vi har låtit detta komma till uttryck i våra lagar. Vi har nu utarbetat bestämmelser på EU-nivå och dessa innebär utan tvekan ett framsteg för civilisationen. Å andra sidan har debatten tydligt visat att dessa bestämmelser inte tillämpas på ett konsekvent sätt och att det finns skäl att förbättra deras struktur.

Kommissionen håller med om dessa allmänna kommentarer och kommer att i sin verksamhet försöka förbättra systemet för att tillämpa kontroller och övervaka situationen. Vi håller just nu på att utarbeta nya bestämmelser som kommer att försöka ta hänsyn till de senaste vetenskapliga rönen från en rad olika områden eftersom detta, precis som denna debatt har visat, är ett komplext problem. Det är ingen enkel fråga. Det räcker inte att säga "bra, låt oss vidta en eller två åtgärder och frågan är löst". Debatten har dessutom tydligt visat att tanken på att skydda boskap och djur i allmänhet är en tanke som inte bara grundar sig på praktiska överväganden för att skydda konsumenterna. Vi är benägna att vidta vissa skyddsåtgärder även om de inte har någon verklig betydelse för konsumenterna och utan att de gör någon verklig nytta, bara för att detta är en mycket betydelsefull etisk fråga.

Jag ska försöka besvara några specifika frågor. Det har ställts flera frågor och vi är givetvis villiga att besvara varje enskild europaparlamentsledamots fråga närmare, även de frågor som jag inte tar upp just nu. En av frågorna rörde de länder som inte har överlämnat rapporter och jag nämnde dessa i mitt inledningsanförande. Eftersom detta är en så viktig fråga nämner jag emellertid att det rör sig om Cypern, Litauen, Malta, Bulgarien och Luxemburg. Denna fråga gäller därför inte Irland, som har fullgjort sina skyldigheter. Andra frågor rörde tillgång till information. Jag kan nämna att det är teoretiskt möjligt att offentliggöra de olika rapporterna men att förordningen tillåter medlemsstaterna att av sekretessskäl säga nej. Ingen medlemsstat har emellertid använt sig av denna möjlighet. Vid en begäran om att offentliggöra en rapport frågar kommissionen medlemsstaten om den vill tillämpa sekretessregeln. Eftersom jag inte räknar med att så ska ske kan hela rapporten sedan offentliggöras och detta tycker jag borde stimulera till vidare debatt. Årsrapporterna granskas av kommissionens egna experter och kompletteras samtidigt av de resultat som kommissionen tjänstemän erhåller på plats. De utgör därför en grund för vidare kommentarer om hur villkoren i förordningen uppfylls och för ytterligare idéer om hur EU:s rättssystem och organisation på området ska utvecklas.

När det gäller frågan om ytterligare ett förslag till direktiv om ändring av rättssystemet har jag redan nämnt att kommissionen håller på att utarbeta sådana förslag och att vi planerar att använda oss av de allra senaste vetenskapliga rönen. Det ställdes en fråga om hur många överträdelseförfaranden som pågår. För närvarande pågår det två överträdelseförfaranden och två eller tre anklagelser har riktats mot Andalusien, eller snarare Spanien. Totalt sex medlemsstater inspekterades närmare under 2008. Detta är lite mer specifika uppgifter om de frågor som har ställts. Mina damer och herrar! Jag vill än en gång tacka er för en debatt som har varit heltäckande och som tydligt har visat att kommissionen och parlamentet står varandra mycket nära i denna fråga. Det tycker jag är ett lovande tecken för ytterligare framsteg på detta utomordentligt känsliga område

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Skriftlig förklaring (artikel 142)

Neena Gill (PSE), skriftlig. – (EN) Herr talman! Återigen verkar det som de lagar som vi godkänner inte införlivas i alla medlemsstater. Förordningen om djurtransporter trädde i kraft för två år sedan. Ändå förekommer det ofta allvarliga brott mot djurens rättigheter, i synnerhet när det gäller transport och slakt av hästar. Jag skulle vilja fråga kommissionen vad de gör för att se till att hästarna slaktas i ursprungslandet, utan att behöva genomgå långa och stressande resor till de länder där de ska konsumeras.

Någonting som oroar både mig och de personer jag företräder är att djuren reser under inhumana villkor. Det är trångt och smutsigt och de har begränsad tillgång till mat och vatten. Det är onödigt. Vi kan inte stoppa människor från att konsumera kött, men de djur som ska slaktas bör slaktas i ursprungslandet och transporteras till andra länder som kadaver. Dessutom måste konsumenterna informeras ifall det kött de äter inte är lokalt utan har transporterats hundratals kilometer.

Herr talman! För hästarnas välbefinnande får alla de ansträngningar vi gör här i parlamentet inte ignoreras i fortsättningen.

3. Medelhavsdieten (debatt)

Talmannen. – Nästa punkt är en muntlig fråga till kommissionen från Neil Parish, för utskottet om jordbruk och landsbygdsens utveckling, om Medelhavsdieten, en diet som parlamentets talman faktiskt följer ganska strikt med mer än acceptabelt resultat.

Neil Parish, författare. – (EN) Herr talman! Jag är glad över att ni följde Medelhavsdieten och jag ser att den är mycket lyckad för er!

Under den här morgonen har jag, som ordförande för utskottet för jordbruk och landsbygdsens utveckling, förstått att vi har många olika diskussionsämnen. Ena stunden talar vi om djurtransporter – ett mycket viktigt ämne – och nu talar vi om ett annat mycket viktigt ämne: Medelhavsdieten.

Ett av de arbeten som har tilldelats mig, i egenskap av ordförande för jordbruksutskottet, och som vi verkligen försöker att ta itu med är att, i samband med ministerrådet i Bryssel den 16 juli 2007, återupprepade kommissionen sitt fulla stöd för att Medelhavsdieten förs upp på Unescos förteckning över mänsklighetens immateriella kulturarv. Utnämningen kommer att undersökas under 2009 – den undersöks faktiskt just nu – av det ansvariga utskottet i Unesco. Planerar kommissionen att inrätta en specifik och samordnad strategi för att stödja detta, eftersom utvecklingen går mycket snabbt nu?

Som jag sa företräder jag jordbruksutskottet, men jag företräder troligen alla parlamentsledamöter när vi talar om dieter. En av de bästa sakerna med EU är nämligen dess mångfald och kultur, och en del av detta är givetvis vår mat.

Medelhavsdieten är oerhört bra. Vad är Medelhavsdieten? Jag är säker på att vi skulle kunna prata mycket om det den här morgonen, men det är i allmänhet en diet som är rik på fet fisk, olivolja, frukt och grönsaker. Den är utan tvekan en mycket smakrik diet och ni kan se på min storlek att jag verkligen tycker om den. Den är också en hälsosam diet eftersom den innehåller mycket essentiella fettsyror och antioxidanter, vilket hjälper till att förbättra kolesterolnivåerna och skydda hjärthälsan. Enligt aktuella medicinska undersökningar kan den också hjälpa till att minska risken för tillstånd som demens.

När ni åker till Medelhavsländerna kan ni se att folk tycker om dieten och det gäller inte bara de som bor där utan också vi som reser till Medelhavsländerna, i synnerhet när vi vill ha lite solsken och även oerhört god mat.

I en värld där allting verkar likriktas måste vi ta detta på allvar. Vi ser de nya generationerna bombarderas av snabbmatskedjorna – jag kommer inte att ta upp alla av dem här i dag – som sprids i hela Europa. Vi bör komma ihåg att, ja, snabbmatskedjorna fyller en funktion, men det skulle vara hemskt om vi de kommande åren när vi reser runt Europa bara hittar snabbmat. När man reser genom vissa delar av Amerika – i synnerhet på västkusten – tycks det inte finnas något annat än snabbmatskedjor, och det är det sista vi vill ha här i EU.

Som jag sade, måste vi stödja Medelhavsmaten, och det är en mycket bra idé för kultur och mångfald. Jag anser att i framtiden måste vi titta på andra former av dieter runt om i EU. Jag vill nämligen säga klart och tydligt till er den här morgonen att samtidigt som jag är en stor anhängare av Medelhavsdieten kom jag som

ordförande för jordbruksutskottet inte bara hit för att stödja Medelhavsdieten, eftersom det finns många andra dieter runt om i Europa som är lika bra men som har andra kvaliteter och som består av andra livsmedel.

Så det här är början på mycket av det som kommer att ske och, som jag sade, vill jag verkligen veta hur kommissionen aktivt ämnar stödja denna satsning under året. Vi ser nämligen fram emot en utmärkelse för Medelhavsdieten och vi ser också fram emot att ha god Medelhavsmat i framtiden.

Vladimír Špidla, *ledamot av kommissionen*. – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Jag skulle vilja inleda med att framhålla hur viktig en sund kost är för att förebygga sjukdomar. Som europaparlamentsledamöter känner ni till att vitboken med titeln "En EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma", som Europeiska kommissionen antog den 30 maj 2007, samlar all gemenskapspolitik som kan bidra till förbättrade matvanor och förhindra fetma. Det rör sig främst om åtgärder på områden som folkhälsa, catering, transport, regionalpolitik, idrott, utbildning och statistik samt jordbrukspolitik.

Ett av de bästa exemplen är kommissionens initiativ om ett Europaomfattande program för att tillhandahålla frukt och grönsaker i skolor. Syftet med programmet är att göra det enklare för barn att få en hälsosam start i livet. Programmet kommer att inledas vid starten av skolarbetet 2009/2010 och ha en årlig budget på 90 miljoner euro för att köpa in och leverera färsk frukt och fräska grönsaker till skolor.

När det gäller den specifika begäran som en ledamot har kommit med om att föra upp Medelhavsdieten på Unescos världskulturarvslista tog min företrädare Markos Kyprianou upp denna fråga vid rådets (jordbruk) möte i juli 2007. Kommissionen välkomnar detta initiativ eftersom det kan bidra till sundare kostvanor i hela EU.

Europeiska kommissionen har givetvis inga formella befogenheter att stödja en sådan begäran inom Unescos ramar eftersom den inte är medlem av Unesco och därför inte kan delta i beslutsprocessen i detta organ. Jag hoppas emellertid att de stater som är medlemmar lyckas med sin ansökan till Unesco och att de får ordentligt med stöd från övriga EU-medlemsstater.

Rosa Miguélez Ramos, *för PSE-gruppen*. – (ES) Herr talman! Först och främst skulle jag vilja tacka kommissionen för dess upprepade stöd när det gäller nomineringen av Medelhavsdieten som ett av Unescos världskulturarv.

Efter att ha hört kommissionens svar är det viktigt att komma ihåg att kosten är en kulturtillgång och att kostbegreppet omfattar mycket mer än den mat man äter. Som Neil Parish nämnde är Medelhavsdieten en typ av kost som givetvis har en mycket betydelsefull roll för en sund livsstil, även när det gäller att förebygga sjukdomar som kan relateras till felaktig kost eller brist på motion.

Begreppet Medelhavsdiet går emellertid längre än så, och på så sätt kompletterar mina kommentarer hans. Den innefattar en särskild livsstil, ett sätt att dela mat och avnjuta den tillsammans, som är kopplad till en viss typ av natur och ett visst område samt till samhällen som i generationer har utvecklat kultur, konst, traditioner och fester runt begreppet Medelhavsdiet.

Efter att ha förklarat vad Medelhavsdieten betyder för mig och majoriteten av människorna på området, skälen till nomineringen och kommissionen bekräftelse på att den är villig att samarbeta, skulle inte kommissionen, trots att den varken är medlem av Unesco – vilket vi redan vet – eller deltar i detta organs beslutsprocess, som vi också är medvetna om, kunna stödja nomineringen med indirekta åtgärder. Detta skulle utan tvekan uppfattas positivt av dem som deltar i omröstningen.

Ett alternativ är att Europeiska kommissionen formellt förklarar att den stöder nomineringen, på samma sätt som andra internationella organisationer som FN:s livsmedels och jordbruksorganisation, Världshälsoorganisationen, forskarvärlden och den akademiska världen har förklarat sitt stöd.

När det gäller den framtida förvaltningsplanen anser vi givetvis att kommissionen bör göras delaktig, genom att stödja eller genom att delta med förslag på specifika gränsöverskridande åtgärder. I år har det varit Europeiska året för interkulturell dialog och ett av de länder som står bakom nomineringen är ett av våra grannländer, Kungariket Marocko. Allt detta är extra intressant utifrån vad ni sa om kommissionen intresse av att främja sund kost och livsstil för EU-medborgarna.

Kommissionen skulle även kunna hjälpa till genom att samla stöd och samarbeta och skulle med tanke på det anseende kommissionen har, framför allt i Medelhavsländerna utanför EU men även utanför Medelhavsområdet och EU, kunna göra diplomatiska insatser. Herr kommissionsledamot! Naturligtvis skulle

kommissionen de kommande månaderna själv kunna organisera eller samordna eventuell verksamhet på vissa områden.

Jorgo Chatzimarkakis, för ALDE-gruppen. – (DE) Herr talman! Jag riktar ett stort tack till Neil Parish för hans fråga, och jag tackar även kommissionsledamoten för hans svar. Europa har många saker som andra runt om i världen avundas oss: vårt mode, vår livsstil, våra sociala trygghetssystem – och i allt högre grad vår kost. Vi i Europa borde verkligen uppmärksamma den nyttigaste kosten, dvs. Medelhavsdieten.

För att förtydliga definitionen: Medelhavsdieten har sitt ursprung i de kostvanor som är typiska för stora delar Grekland, inklusive Kreta, och södra Italien – därav dess namn. Den viktigaste ingrediensen är – som kommissionsledamoten redan har sagt – olivolja. Detta är ytterligare ett skäl till – och jag riktar detta inte bara till kommissionsledamot Špidla utan till hela kommissionen – varför denna ursprungliga europeiska produkt bör ges ännu mer skydd.

Medelhavsdieten består fortfarande av fiberrikt bröd, mycket frukt och grönsaker – därför välkomnar vi kommissionens program för frukt i skolorna – fisk, ett måttfullt intag av mejeriprodukter och även vin. Det är vetenskapligt bevisat – den slutsatsen drogs i septembernumret 2008 av *British Medical Journal* – att Medelhavsdieten bidrar till att minska förekomsten av hjärt-kärlsjukdomar, typ 2-diabetes – nutidens epidemi i Europa – och cancer och att den minskar effekterna av Alzheimers sjukdom och Parkinsons sjukdom. Ett bevis på detta får man om man besöker en kyrkogård på Kreta, den ö som min far kommer från. Att se hur länge folk lever där gör att man verkligen inser detta.

Därför måste vi göra allt vi kan för att öka antalet anhängare till Medelhavsdieten såväl i Europa som utanför Europas gränser. Att föra upp den på listan över världskulturarv är ett viktigt steg i denna riktning. Jag skulle vilja tacka kommissionen för dess insatser.

Vi måste emellertid även inse att om Kina och Indien övertar de amerikanska kostvanorna, vilket de i ökad utsträckning håller på att göra, kommer detta att få tre negativa effekter. För det första kommer världens befolkning kommer att få sämre hälsa. För det andra kommer den intensiva djuruppfödningen att öka, med alla negativa effekter detta kommer att få för miljön. Och för det tredje kommer det att produceras mer metangas eftersom det mesta av köttet kommer att vara nötkött. Nötboskap producerar metan och det är dåligt för det globala klimatet. Därför är det så viktigt att ta just detta steg. Tack Neil Parish.

Sebastiano (Nello) Musumeci, för UEN-gruppen. – (IT) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! EU:s beslut att stödja erkännandet av Medelhavsdieten som ett av Unescos världskulturarv påminner oss framför allt om rätten till skydd för människors identitet och deras nära band till sin mark. Det institutionella åtagandet från Italien, Spanien, Grekland och Marocko får emellertid inte bara begränsas till att uppnå detta prestigefulla erkännande.

Jag anser att vi måste återuppbygga den numera allt svagare och skörare kopplingen mellan jordbruksprodukter och livsmedel för vardagskonsumtion, dvs. vi måste uppmuntra konsumenterna att lära sig mer om principerna bakom en sund kost och produkternas säsongsbetonade karaktär. Produkter måste återgå till att vara naturliga och fria från tillsatser och kemiska konserveringsmedel. Det internationella vetenskapssamfundet försäkrar oss att konsumtion av sådana produkter på ett betydande sätt minskar risken att dö. Jag tänker exempelvis på extrajungfruolivolja, vin, frukt och särskilt blodapelsiner från Sicilien, med deras unika pigment som är rikt på antioxidanter.

Avslutningsvis hoppas jag detta mål kan delas med andra Medelhavsländer. Eftersom det krävs en särskild strategi är det bara kommissionen som kan ta på sig en ledande roll och agera uttolkare på området.

Pedro Guerreiro, för GUE/NGL-gruppen. – (PT) Initiativ som syftar till att främja och skydda befolkningars kulturer, särskilt i förbindelse med mat, är något som bör välkomnas. Ett exempel är nomineringen av Medelhavsdieten som ett immateriellt världskulturarv. Nomineringen ska prövas av Unescos ansvariga kommitté under 2009.

Förverkligandet av ett sådant mål skulle kunna bidra till att bevara, öka medvetenheten om och främja en kost som dominerar i Medelhavsländerna och som enligt flera näringsexperten och andra specialister har visat vara hälsosam. Denna kost baseras som tidigare nämnts på traditionella produkter från Medelhavsregionen, exempelvis frukt och grönsaker, olivolja, fisk, spannmål, nötter, aromatiska örter, mejeriprodukter, fär- och getkött och vin.

Det är emellertid allt färre personer som behåller dessa sunda kostvanor.

Utöver andra följdriktiga och nödvändiga politiska initiativ anser vi att man måste vidta effektiva åtgärder för att stödja traditionell Medelhavsproduktion, framför allt inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Dessa åtgärder bör inriktas på småskaligt jordbruk och familj jordbruk, samt på fiskare i dessa regioner, så att deras produktion garanteras. Åtgärderna bör ge ett mervärde till traditionella produkter och produkter som inte har framställts på industriell väg och främja utvecklingen av lokala marknader.

I grund och botten behövs dessa åtgärder för att motverka den minskade jordbruksverksamheten och avfolkningen, eftersom befolkningen med sin kunskap fortsätter och skyddar produktionen av dessa traditionella kvalitetsprodukter.

Alla dessa frågor och åtgärder ryms inom kommissionens ansvarsområde.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Herr talman, mina damer och herrar! Det är ovanligt att ett enda ämne på samma gång och på ett positivt sätt kombinerar de tre viktiga frågorna hälsa, kultur och ekonomi. Medelhavsdieten gör detta helt och hållet.

Ur ett hälsoperspektiv verkar det inte finnas några vetenskapliga tvivel på att en kost baserad på färsk och naturlig mat är bra för människors hälsa. Som redan har nämnts innefattar detta spannmål, ris, baljväxter, nötter, frukt och grönsaker, frekvent intag av fisk, olivolja som den viktigaste fettkällan och måttfull vinkonsumtion.

Ur ett kulturellt perspektiv är produktionssystemen för och förädlingen och konsumtionen av dessa produkter kopplade till uråldriga tekniker och traditioner som går tillbaka längre än den grekisk-romerska kulturen och som på många sätt har bevarats i de metoder, seder och tekniker som används av samhällena kring Medelhavet.

Ur ett ekonomiskt perspektiv fortsätter de verksamheter som framför allt rör jordbruk, fiske och landsbygdsturism – vilka är så viktiga för att förhindra avfolkning och upprätthålla landsbygds- och kustområdets livskraftighet – att ha betydande sociala och ekonomiska effekter. Samtidigt, och förvånande nog när det gäller jordbruket, är det dessa produktionsformer i EU som står sig bäst i konkurrens och som alltid har fått minst stöd från den gemensamma jordbrukspolitiken.

Av alla dessa skäl bör man varmt välkomna de spanska myndigheternas initiativ att förmå Unesco att erkänna Medelhavsdieten som ett immateriellt världskulturarv. Jag anser att det är EU:s plikt och skyldighet att göra vad det kan för att påverka detta beslut, eftersom detta inte ligger i ett visst lands eller vissa länders särskilda intresse utan i hela unionens intresse.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Fetma håller på att bli ett allvarligt och skulle jag vilja påstå stort problem i hela Europa, särskilt bland ungdomar. Om vi vill ta hand om våra barns hälsa anser experterna att det bästa sättet att göra detta på är att gå tillbaka till att äta traditionell Medelhavsmat varje dag. Detta är den enda livförsäkring som finanskriser aldrig kan påverka.

Den strategi som Alfonso Iaccarino förespråkar, en välkänd italiensk kock och medlem av expertkommittén om erkännande av Medelhavsdieten som immateriellt världskulturarv, är att återgå till naturliga, enkla livsmedel och traditionell, mångsidig och kvalitetsinriktad matlagning. Medelhavsdieten är inte bara en massa bröd och pasta, den innefattar även rörelse, motion och livsstil. Medelhavsdieten, baserad på extrajungfruolivolja och bra vin har utmärkta hälsoeffekter. Olivolja minskar nivåerna av kolesterol i blodet och ett måttfullt intag av vin har en antioxiderande effekt.

Medelhavsdieten har hjälpt italienarna att få den högsta medellivslängden i Europa och Italien ligger främst när det gäller kroppsmasseindex, dvs. förhållandet mellan vikt och längd. För att sammanfatta godkände den italienska senaten nyligen enhälligt ett dokument till stöd för erkännandet av Medelhavsdieten som världskulturarv. Jag hoppas att Europaparlamentet är av samma åsikt och att kommissionen vidtar de åtgärder som krävs.

(Talmannen avbröt talaren.)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Låt mig börja med att tacka ordföranden för utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling, Neil Parish, för att han har ställt sig bakom denna fråga efter den värdefulla expertutfrågning som utskottet anordnade.

Det går inte att förneka att Medelhavsmaten är en del av vår kontinents historiska och kulturella arv. Inte heller kostens hälsoeffekter går att förneka. I kommissionen vitbok om fetma anges Medelhavsdieten som en utmärkt naturmedicin.

Hälsoeffekterna har blivit vetenskapligt bevisade och har ett utmärkt rykte utomlands, särskilt i Förenta staterna. Detta har inneburit att begreppet har breddats så till den grad att dess ursprungliga karaktär har kommit i skymundan. Ett erkännande från Unesco skulle göra det lättare att ta fram en definition som skulle kunna skydda denna specifika kosttyp. När det gäller specifika kosttyper inom europeisk gastronomi talar vi just nu om Medelhavsmaten. Jag skulle bara vilja påpeka för Neil Parish att detta förvisso inte är den enda specifika kosttypen inom den mycket rika europeiska kokkonsten.

Herr kommissionsledamot! Ni har bevarat er företrädares engagemang när det gäller betydelsen av dessa initiativ, och det tackar jag er för. Ni har dessutom betonat att ni inte har befogenhet att fatta beslut när det gäller Unescos förfaranden. Jag anser emellertid att ni skulle kunna utfärda en förklaring och vidta diplomatiska åtgärder ...

(Talmannen avbröt talaren.)

Alessandro Battilocchio (PSE). – *(IT)* Herr talman, herr kommissionsledamot, mina damer och herrar! Vi känner alla mycket väl till att Medelhavsdieten, vilket har bekräftats i flera undersökningar, kan bidra till att bekämpa fetma och hjärt-kärlsjukdomar och att den på många sätt rent allmänt har positiva hälsoeffekter.

Här handlar det emellertid inte om att införa Medelhavsdieten i hela Europa eller att försöka gynna denna kost framför andra kostvanor som är bättre anpassade till klimat och regioner utanför Medelhavsområdet. Det är emellertid vår uppgift att skydda den och definiera vad som utgör dess särdrag så att vi kan försvara den mot yttre imitationer och förvanskningar som skulle kunna svärta ned dess rykte och skada dess värde.

Kosten ska därför värderas på samma sätt som andra europeiska kulturella uttryck som bör skyddas och främjas globalt. Världen över har det gjorts försök att imitera denna modell och därför är det viktigt att definiera denna kots särdrag och skydda den så att man undviker att ett rakt igenom europeiskt kulturarv försvinner i ett hav av globalisering.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – *(PL)* Medelhavsdieten bör även skyddas och främjas av andra skäl. I dagens värld som domineras av mat från stormarknader och snabbmat utgör Medelhavsköket ett lovvärt undantag eftersom det både är populärt och hälsosamt. Det uppfanns inte av näringsexperter utan är en produkt av många århundraden av traditioner som har gått i arv i generationer.

Över hälften av befolkningen i EU är överviktiga. Så många som 15 procent är feta. Även jag har detta problem. Detta är oroväckande statistik. Vi bör vidta åtgärder för att bekämpa denna negativa trend. Ett sätt som vi kan hantera detta problem på är genom att främja sunda kostvanor, och Medelhavsdieten faller verkligen inom denna kategori. Forskning visar att den bidrar till att minska risken för hjärt-kärlsjukdomar, särskilt ischemisk hjärtsjukdom, och olika typer av cancer och även att den har en positiv effekt på medellivslängden.

Marios Matsakis (ALDE). – *(EN)* Herr talman! Dieter är kända för att vara ett viktigt bidrag till god hälsa. Det finns odiskutabla vetenskapliga bevis på att Medelhavsdieten – baserad på det traditionella matintaget för medborgarna i de södra delarna av Europa, såsom Kreta och Cypern – leder till ett längre och hälsosammare liv, medan den amerikanskinspirerade skräpmatdieten – såsom industriellt beredda hamburgare, chips och godis – leder till ett kortare, mer sjukdomsfyllt liv. En bra diet är framför allt viktig för barn. Kommer kommissionen att göra mer – långt mycket mer – för att se till att medlemsstaterna effektivt främjar Medelhavsdieten i skolorna och till och med förbjuder de dieter som är bevisat skadliga för barnens hälsa vid sådana institutioner?

Förresten, herr kommissionsledamot, jag förstod inte varför EU inte är medlem i Unesco? Borde vi inte vara det?

(Talmannen avbröt talaren.)

Ewa Tomaszewska (UEN). – *(PL)* Herr talman! Det är bättre att äta en sund kost och undvika sjukdomar än att genomgå ens den mest effektiva moderna läkarvård. Läkarvård, inklusive komplicerade operationer som krävs för patienter med allt för höga kolesterolnivåer, är också dyrare än enkel, traditionell mat. Detta är en förnuftig strategi eftersom den grundas på bra och beprövade traditioner. Medelhavsdieten ger oss

hälsa och livsglädje och förhindrar dessutom att vi lägger på oss för mycket vikt. Jag välkomnar att Unesco har infört Medelhavsdieten på sin lista över världskulturarv.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Herr talman! Det gläder mig att det är en britt som har lagt fram denna text. Det visar bara att de romerska soldaterna gjorde rätt när de för 2 000 år sedan begav sig till Storbritannien med sina amforor, olivolja och vin. Två oundvikliga konsekvenser följer av detta. Att det ur ett symboliskt perspektiv är ganska besynnerligt att placera myndigheten för livsmedelssäkerhet i Helsingfors, och att det är ofattbart att kommissionen inte ser över följande frågor: för det första återinförandet av stödet för mandelträd, därefter stoppandet av attackerna mot olivträd, framför allt i Andalusien och resten av Europa, stoppandet av attackerna mot dem som fiskar blåfenad tonfisk i Medelhavet och attackerna mot de europeiska vingårdarna där vinrankor dras upp. Själv skulle jag vilja föreslå kommissionen och ordförande José Manuel Barroso att de anordnar en stor bankett i Portugal och serverar fårost och Samosvin

(Talmannen avbröt talaren.)

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (CS) Mina damer och herrar! Grundat på strategin i vitboken stöder kommissionen alla förslag och alla processer som främjar sunda kostvanor. Kommissionen stöder aktivt dessa initiativ. Den kan emellertid inte stödja en smalt definierat uppsättning kostvanor eftersom det finns betydande skillnader mellan enskilda medlemsstater och mellan enskilda regioner, liksom skillnader mellan exempelvis enskilda Medelhavsländer. Det betyder på intet sätt att jag tar tillbaka det jag sa om att kommissionen stöder förslaget att erkänna Medelhavsdieten som ett världskulturarv. Vi gör framsteg i denna riktning och det är klart att vi trots att vi inte är medlem av Unesco kan stödja detta förslag på olika sätt.

Mina damer och herrar! Jag skulle vilja svara på ett specifikt inlägg som jag inte alls håller med om. Jag ser inte något skäl till varför vi skulle ompröva placeringen av livsmedelsmyndigheten i Finland. Jag betvivlar inte att personerna i byrån är fullt kapabla att försvara och fullgöra det mandat som byrån har getts. Jag anser att beslutet om byråns placering fattades på ett korrekt och förnuftigt sätt.

Talmannen. – Jag vet inte om det finns stora skillnader mellan medlemsstater eller grupper. Men det står klart att vi i denna debatt inte har märkt några skillnader. Från Tyskland till Polen, från Storbritannien till Portugal, Spanien eller Cypern verkar det ha funnit betydande enighet om att detta initiativ bör stödjas.

Tack så mycket allihop. Vi kommer att avbryta sammanträdet i några minuter. Vi har lyckats bli klara med debatten i tid och framför allt i en så lugn atmosfär att vi kan höra varandra. Det är en bra start på årets plenarsammanträden. Sammanträdet återupptas kl. 12.00 med omröstningarna.

(Sammanträdet avbröts kl. 11.50 och återupptogs kl. 12.00.)

ORDFÖRANDESKAP: PÖTTERING

Talman

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Herr talman, mina damer och herrar! Tyvärr måste jag meddela er att vi nyss har fått veta att högkvarteret för FN:s flyktingorgan i Gaza har träffats av granateld från israeliska stridsvagnar. Tre personer har skadats och FN har beslutat att upphöra med all sin verksamhet i Gaza.

Med tanke på den omröstning som snart kommer att äga rum anser jag att det är viktigt att alla känner till detta.

(Applåder)

Talmannen. – Tack för dessa upplysningar herr Wurtz. Om detta är sant blir vår omröstning ännu viktigare.

4. Meddelande om rådets gemensamma ståndpunkter: se protokollet

5. Återupptagande av NTDTV:s sändningar till Kina via Eutelsat (skriftlig förklaring)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill tacka dem som stödde detta initiativ. Jag vill tacka de mer än 440 ledamöter som skrev under. Parlamentet begär att Eutelsat ser till att NTDTV:s sändningar i Kina kan återupptas. Friheten att inhämta information och kunskap är en grundläggande mänsklig rättighet. Europaparlamentet visar, som vi har gjort med Sacharovpriset, Hu Jia och inbjudan till

Dalai Lama, att vi när vi kritiserar Kina eller EU för kränkningar av de mänskliga rättigheterna gör vi detta för att främja det kinesiska folkets frihet.

6. Omröstning

Talmannen. – Nästa punkt är omröstningen.

(För omröstningsresultat och andra uppgifter som rör omröstningen: se protokollet.)

6.1. Budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (omröstning)

6.2. Likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (omröstning)

6.3. Situationen i Mellanöstern/Gaza (omröstning)

– Före omröstningen:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Herr talman! Tack för att ni ger mig ordet. Med er och mina kollegers tillåtelse skulle jag vilja göra två kommentarer. Den första kommentaren rör den resolution som vi ska rösta om, den andra är en personlig kommentar om en av ledamöterna här i parlamentet.

När det gäller resolutionen diskuterade min grupp denna på nytt i går kväll. Vi hade en djup och livlig diskussion, men den var även mycket insiktsfull. Jag tror att vi denna morgon, när vi förbereder oss för att rösta, alla är skakade av det som Francis Wurtz precis berättade för oss. När väpnade konflikter trappas upp så att internationella institutioner inte längre går säkra är situationen extremt allvarlig. Vi måste framför allt vädja till Israel att respektera världssamfundets organ. Annars hotas den humanitära infrastrukturen och detta är verkligen inte förenligt med internationell rätt.

Vi har emellertid beslutat oss för att stödja denna resolution eftersom vi – efter gårdagens långa diskussion – anser att det är rätt och viktigt att den antas just nu och att det är viktigt för oss, för Europaparlamentet som institution, att skicka ut denna typ av signaler. En sak står emellertid helt klar och det är att när våldet trappas upp så att inte ens skolor och daghem skonas bör detta inte bara beklagas utan i starkaste ordalag fördömas. Även om detta inte ingår i resolutionen.

(Kraftiga applåder)

Vill vi betona det här, eftersom vi tror att det speglar hur många av våra kolleger känner, inklusive dem från andra grupper.

Låt mig nu säga några ord om en kollega som genom hela sin karriär har gett ett särskilt bidrag till fred i världen och i Europeiska unionen. Detta är det sista plenarsammanträdet som min kollega Michel Rocard kommer att delta i. För oss i den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, men jag tror för oss alla ...

(Stående ovationer)

Talmannen. – Tack så mycket, Martin Schulz. Eftersom jag inte kunde delta i gårdagens mottagning på grund av besöket från rådets ordförande, den tjeckiske premiärministern Mirek Topolánek, skulle jag vilja säga följande till Michel Rocard. Michel Rocard! Jag skulle vilja ge uttryck för min vänskap till och min djupaste respekt för er, och önska er lycka och framgång med alla era framtida planer. Jag hoppas att vi kommer att fortsätta att träffas ofta, och jag vill tacka er för ert stora bidrag till den europeiska integrationen. Tack så mycket herr Rocard!

(Kraftiga applåder)

– Före omröstningen – angående punkt 3:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Herr talman! På min och även övriga grupperns vägnar vill jag föreslå följande ändringsförslag:

(EN) Att ersätta "ett särskilt ansvar" med "en viktig roll" så att texten blir följande: "vilket medför en viktig roll för Egypten.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

Talmannen. – Mina damer och herrar! Jag skulle vilja meddela att jag i egenskap av ordförande för den parlamentariska församlingen för Europa-Medelhavsområdet (EMPA) nu ska försöka att få till stånd en liknande resolution i EMPA:s presidium som den som Europaparlamentet precis har antagit.

(Applåder)

6.4. Situationen i Afrikas horn (omröstning)

– Före omröstningen:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Jag skulle vilja föreslå en ny punkt 1 med följande ordalydelse:

(EN) "Noterar att den nuvarande situationen i länderna på Afrikas Horn inte stämmer överens med de grundläggande samarbetsformer som fastställts i artikel 9 i Cotonouavtalet".

Den här meningen finns redan med i rapporten som våra tre kolleger, som besökte området, nyligen gav till oss.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades inte.)

6.5. Europeiska unionens strategi i Vitryssland (omröstning)

– Före omröstningen – angående punkt 9:

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (EN) Vi föreslår att man stryker den sista meningen i punkt 9 som lyder: "Parlamentet uppmanar de vitryska myndigheterna att upphöra med att utfärda utresevisum till sina medborgare, särskilt till barn och studerande". Vi vill stryka den eftersom myndigheterna redan har upphävt systemet med utresevisum, och därmed är den inaktuell.

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

6.6. 11 juli som dag till minne av offren för massakern i Srebrenica (omröstning)

– Före omröstningen – angående punkt 3:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Herr talman, mina damer och herrar! Alla har enats om ett tillägg till punkt 3. Vi skulle vilja lägga till följande fras till denna punkt, som rör arbetet vid den internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien i Haag:

(DE) "återupprepar i detta avseende att man måste ägna mer uppmärksamhet åt krigsförbrytarrättegångar på nationell nivå".

(Det muntliga ändringsförslaget beaktades.)

7. Röstförklaringar

Muntliga röstförklaringar

- **Betänkande: Riera Madurell (A6-0491/2008)**

Daniel Hannan (NI). – (EN) Herr talman! Området lika lön och jämlikhet mellan könen är kanske det bästa exemplet på EU:s rättsliga aktivism, på att fördraget säger en sak och att EG-domstolen sedan tolkar detta på ett vitt och kreativt sätt.

Romfördraget innehåller en mening om ämnet som man hade trott skulle vara oerhört lätt att förstå: "Varje medlemsstat ska säkerställa att principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete tillämpas". Men i flera omstridda domar – Defrenne mot Sabena, Barber mot Guardian Royal Exchange,

m.fl. – har definitionen först vidgats till att omfatta rätten till semester och pension och så vidare och sedan till att omfatta likvärdigt arbete.

Det är inte helt klart hur en anställd ska kunna bedöma arbete av lika värde om han till exempel ombeds beräkna hur många passande kvalificerade ansökande som är tillgängliga. Min poäng är att det inte har med jämlikhet mellan könen att göra, utan det handlar om rättvisa för de medlemsstater som anser att de har undertecknat ett fördrag och sedan upptäcker att domare vid domstolarna ger det en betydelse som det säkerligen inte skulle ha haft.

Innan vi öppnar dörren för massiva nya utvidgningar genom Lissabonfördraget bör vi folkomrösta om det. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

Philip Claeys (NI). – (NL) Herr talman! Jag kan inte ställa mig bakom Teresa Riera Madurells betänkande. Och det beror inte på att jag motsätter mig principen om jämställdhet mellan män och kvinnor. Tvärtom, givetvis. Men problemet med detta betänkande, och alla liknande betänkanden i denna politiskt korrekta församling är dess nedlåtande ton. Hur ska man exempelvis kunna applådera att bevisbördan har flyttats, trots att det är en central princip i en rättstat att man ska bevisa att en person är skyldig och inte oskyldig?

Varför tvingas företag varje år ta fram en jämställdhetsplan? Detta är väldigt nedlåtande. Företagen tyngs ned av byråkratiskt nonsens bara för att man ska kunna hamra in ett antal principer som är universellt accepterade men inte alltid är så lätt att genomföra i praktiken. Hur kan vi tvinga ett företag att rekrytera lika många män som kvinnor, i stället för att helt enkelt se vem som är bäst lämpad för tjänsten?

- Förslag till resolution B6-0051/2009 (Situationen i Mellanöstern/Gaza)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jag röstade för resolutionen om situationen i Gazaremsan, eftersom många av de saker som är viktiga för de medborgare i Litauen som valde mig till sin företrädare i detta parlament ingår i resolutionen.

Det viktigaste, ett omedelbart och bestående eldupphör. Gårdagens statistik från världens nyhetsbyråer är fruktansvärd – mer än 1 000 döda, hundratals skadade, lemlästade, gråtande barn. Detta kan inte fortsätta.

Som ledamot av Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter är människorättskränkningar och den humanitära situationen i Gazaremsan extra viktiga för mig. Det får inte finnas några hinder för humanitärt bistånd. Bistånd måste ges till dem som det är avsett för, och som behöver det mest – civilbefolkningen.

Jag välkomnar Europaparlamentets resolution. Den behövdes verkligen. Europaparlamentet är aldrig tyst och får inte vara tyst när människor dör.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - (EN) Herr talman! Det verkar ganska meningslöst att välkomna detta förslag till resolution om Gaza vilket jag givetvis gör. Än så länge har nämligen inte orden överröstat oväsendet och dånet från raketeldarna och kulorna samt skriken från män, kvinnor och barn som sårats och dött i området. Men i dag kanske man kommer närmare ett eldupphör i området, vilket skulle vara ytterst välkommet.

I detta avseende stöder vi Egyptens ansträngningar att mäkla för ett eldupphör. Samtidigt som Egypten och arabländerna kan påverka Hamas anser jag att det är Förenta staterna som kan påverka Israel. Jag hoppas dock att detta förslag till resolution, som fick ett rungande stöd i parlamentet i dag, kommer att innebära ytterligare påtryckningar för omedelbar och effektiv humanitär hjälp, ett eldupphör och en varaktig fred i området.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Herr talman! För det första var jag lättad över att se att man inte vidtog några åtgärder mot de parlamentsledamöter som bestämde sig för att demonstrera under omröstningen med sina "stoppa kriget"-plakat och sina palestinska flaggor. Jag hoppas att vi nu har skapat ett prejudikat som, till skillnad från dem som demonstrerade för en folkomröstning, innebär att vi accepterar rätten att göra en fredlig anmärkning på ett passande sätt som en del av den demokratiska processen.

Liksom alla andra i kammaren är jag givetvis skräckslagen över vad som händer i Mellanöstern. Förlorarna är inte en sida eller den andra, utan välvilliga människor i hela området. Det finns familjer på Gazaremsan

som försöker att uppfostra sina barn på ett fredligt sätt och som är skräckslagna på grund av det helvete som släppts lös på dem genom raketskjutningen. Det finns israeler som förstår att en dag kommer en oberoende palestiniere att vara deras granne och att handlingar av detta slag knappast gör dem till välvilliga grannar. Men under de nuvarande omständigheterna vill ingen lyssna på detta.

Jag skulle bara vilja säga att jag är förbryllad över att man i resolutionen insisterar på proportionalitet. Jag är inte säker på vad proportionalitet betyder. Skulle kritikerna i den israeliska regeringen vara lyckligare om det hade regnat ett lika stort antal raketer slumpmässigt på byarna i Gaza? Jag ser att er ordförandeklubba är i luften så jag säger bara att jag hoppas att man förhandlar fram ett eldupphör snabbt och att vi återigen kan börja tala och hitta en fredlig lösning.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Herr talman! Jag skulle vilja tacka rådets tjänstgörande ordförande, den tjeckiske utrikesministern Karel Schwarzenberg, och kommissionsledamoten med ansvar för yttre förbindelser och den europeiska grannskapspolitiken, Benita Ferrero-Waldner, för att de deltog i vår debatt i går. Jag skulle även vilja tacka mina kolleger för dagens omröstning, som var mer eller mindre enhällig.

EU är verkligen mycket mer enat än vad folk säger. Om vi kan fortsätta vara så enade kan vi uppnå något i Mellanöstern. Därför måste vi fortsätta i denna riktning.

Komponenterna är tydliga: "ja" till Israels rätt att existera, "nej" till krig och blodsutgjutelse, "nej" till Hamas granatattacker, "nej" till Hamas terrorism och viktigast av allt "ja" till förhandlingar om de punkter parterna inte är överens om, inklusive problemet med bosättare eftersom detta, tillsammans med Hamas oacceptabla terrorism, är kärnan till problemet.

Vi vet vad som behöver göras. EU:s uppgift är därför att kraftfullt och beslutsamt driva på utvecklingen och undvika att bli en oenig diskussionsklubb – vilket Mellanösternpolitiken tyvärr har präglats av de senaste åren.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Herr talman! Jag tror att alla i EU och Europaparlamentet vill ha fred i regionen – fred och eldupphör. För att det ska kunna bli eldupphör krävs dessutom kraftfulla insatser för att se till att terroristorganisationen Hamas avvärjas helt.

Jag anser att resolutionen kunde ha innehållit mer om att Hamas är en terroristorganisation, men jag vet att detta kan vara svårt att uppnå när en kompromiss som den här arbetas fram mellan olika parter. Hur som helst måste vi europeer fortsätta att vara opartiska och objektiva och vi måste framför allt upprätthålla principer som demokrati, mänskliga rättigheter och yttrandefrihet och får inte under några omständigheter tolerera terrorism. Detta är det viktigaste av allt. Vi måste också komma ihåg att allt detta började med en terroristattack. Nu måste vi utrota terroristelementet.

Kristian Vigenin (PSE). – (EN) Herr talman! Jag är glad över att vårt parlament kunde anta den här resolutionen med så imponerande röstsiffror – inga röster mot. Vi, och jag personligen, stödde resolutionen eftersom Europaparlamentet måste ha en tydlig ståndpunkt och finna en gemensam grund, även om resolutionen som vi antagit i dag inte helt motsvarar den socialdemokratiska gruppens ståndpunkt.

Låt mig upprepa att den socialdemokratiska gruppen uttrycker sin djupaste harm över våldet på Gazaremsan, konsekvenserna av den oproportionerliga användningen av den israeliska arméns användning av våld och den militära upptrappningen som orsakar hundratals offer – de flesta av dem civila, däribland många barn – och vi beklagar verkligen att civila mål och FN-mål har träffats.

Vi betonar återigen att alla förstärkningar av de politiska förbindelserna mellan EU och Israel måste villkoras med respekt för internationell humanitär lag, ett verkligt åtagande om en omfattande fredsuppgörelse, ett slut på den humanitära krisen i Gaza och det ockuperade palestinska territoriet samt respekt för ett fullständigt genomförande av interimsavtalet om associering mellan EG och PLO.

- Betänkande: Riera Madurell (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Herr talman! Jag skulle bara vilja göra ett förtydligande, eftersom en av mina kolleger i en muntlig röstförklaring sa flera saker och hävdade att resolutionen innehåller saker som den inte gör. Arbetsgivarna är inte skyldiga att ta fram planer. Vi har tagit bort alla dessa skyldigheter, alla dessa önskemål från rapporten i den form som antogs av utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män. Vi lade fram en gemensam resolution och jag hoppas min ärade kollega inte är emot att vi lyfter fram behovet av att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter, så att jämställdhetsprincipen kan tillämpas, eller att medlemsstaterna uppmanas att uppmuntra arbetsgivarna att

regelbundet tillhandahålla information till sina anställda och deras företrädare om hur jämställdhetsprincipen respekteras. Allt som kritiserades finns alltså inte längre kvar i den antagna resolutionen och jag ville bara klargöra detta.

- Resolutionsförslag RC-B6-0028/2009 (Vitryssland)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Jag röstade för vår resolution om Europeiska unionens strategi för Vitryssland. Jag anser att detta dokument på ett perfekt sätt speglar de förändringar som har ägt rum i landet under de senaste sex månader som är föremål för bedömningen.

Bara för att man hör den första göken betyder detta inte nödvändigtvis att våren har kommit. Men Vitryssland är ett stort och viktigt land och ett grannland till EU. Givetvis gläder i oss därför åt alla positiva förändringar. Frigivningen av politiska fångar, upphävandet av vissa restriktioner när det gäller pressfriheten och dialog med EU om energi, miljö och andra frågor är positiva förändringar.

Jag är övertygad om att det är dags att en delegation från Europaparlamentet besöker Vitryssland, och resolutionen talar sitt tydliga språk när det gäller denna viktiga fråga. Jag hoppas att Vitryssland snart kommer att kunna dra fördel av de positiva möjligheter som grannskapspolitiken erbjuder. Men vi får inte stanna på halva vägen. Detta gäller både Vitryssland och EU.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag röstade mot resolutionen även om den innehöll välvägsda och godtagbara delar. Jag anser att det inte längre finns tillräckliga skäl att behålla systemet med sanktioner mot Vitryssland. När det gäller ekonomisk, politisk och religiös frihet är detta ett land som nästan helt uppfyller de frihetsprinciper som vi tror på.

I stället tror jag att det är nödvändigt att inleda riktiga och ordentliga förbindelser med Vitryssland så att detta land kan integreras i Europa, framför allt i en tid då vi behöver öppna förbindelser med Ryssland. Vitryssland skulle kunna utgöra en perfekt bro mellan Europa och Ryssland och jag tror att vi i stället för sanktioner borde inleda riktiga och ordentliga förbindelser med detta land.

Skriftliga röstförklaringar

- Betänkande: Mathieu (A6-0488/2008)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), skriftlig. – (LT) Jag röstade för betänkandet om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan, utarbetat av min kollega Véronique Mathieu, och Europaparlamentets resolutioner i frågan.

Det är ett omfattande, väl utarbetat dokument i vilket inte mindre än tre parlamentsutskott yttrade sig, inklusive budgetutskottet, vars yttrande jag utarbetade.

Än en gång skulle jag vilja uppmärksamma de viktigaste aspekterna som vårt stöd till Afghanistan är beroende av. Dessa inkluderar framför allt samordning av ekonomiskt stöd, inte bara mellan EU-medlemsstater och Europeiska kommissionen utan även mellan medlemsstaterna själva, liksom samordning med andra givare.

För det andra skulle jag vilja betona vikten av prioriteringar. Jag är övertygad om att utvecklingen av infrastrukturen, stöd till alternativa försörjningsmöjligheter – som skulle kunna bidra till att minska fattigdomen och ersätta opiumproduktionen med alternativa verksamheter – och slutligen hälso- och utbildningsinstitutioner, bör finnas på EU:s lista över prioriteringar.

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder helt EU och de internationella ansträngningarna att främja fred, demokrati och välstånd för folket i Afghanistan. Afghanistans framtida stabilitet är avgörande för säkerheten i EU:s medlemsstater och på annat håll.

Vi stöder finansiering av utveckling och främjande av goda styrelseformer i Afghanistan men samtidigt menar vi att finansieringen måste övervakas effektivt. Det är oerhört viktigt med öppenhet när det gäller användningen av skattebetalarnas pengar och alla bevis för försringring eller missbruk måste tas itu med ordentligt.

Vi vill göra klart att vårt stöd för betänkandet inte på något sätt innebär att vi erkänner Lissabonfördraget, som nämns i skäl 11 i betänkandet. Vi är emot Lissabonfördraget av princip.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Véronique Mathieus betänkande om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan. Det är ett välöversvägt och mycket betydelsefullt betänkande

eftersom det är extra viktigt för EU och hela den demokratiska världen att de ekonomiska, politiska, civila och militära insatserna för att stabilisera Afghanistan lyckas.

Rumänien bidrar till de internationella insatserna i Afghanistan med 721 soldater som ingår i Isaf-styrkan (under ledning av Nato) och 57 soldater som deltar i operationen *Enduring Freedom* (en koalitionsoperation). Under dessa uppdrag har ett flertal rumänska soldater dödats eller sårats, vilket orsakat sorg för deras familjer och det rumänska samhället. Vi vill inte att de ska ha offrat sina liv i onödan. Vi vill att Rumäniens ekonomiska, militära och humanitära bidrag till EU:s insatser och den internationella insatsen ska leda till varaktig stabilitet i Afghanistan och till att terroristorshärddar försvinner.

Dragoș Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet eftersom kommissionen behöver öka sina anslag för att bekämpa narkotikahandeln.

Det beviljade EU-stödet under perioden 2004–2007 består av både direkt och indirekt stöd. Mellan 2002 och 2007, stod direkt gemenskapsstöd för 70 procent (970 miljoner euro) av det totala gemenskapsstödet, medan indirekt gemenskapsstöd, förvaltat av internationella organisationer, stod för ca 30 procent (422 miljoner euro).

Det är emellertid nödvändigt att uppmärksamma bristen på internationell samordning mellan givarländerna. Detta gäller även mellan olika EU-medlemsstater och kommissionen vid en tidpunkt där dessa skulle kunna spela en enande roll. Som direkt följd av detta är kostnadseffektiviteten mycket lägre än den borde vara och det finns en övertygelse om att den afghanska befolkningen kunde ha fått ut mer av det internationella stöd och det gemenskapsstöd som har gått till detta land.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) EU är en av de största givarna av utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd till Afghanistan. Mellan 2002 och 2007 gav kommissionen totalt 1 400 000 000 euro i bistånd till detta land.

Detta är ett utmärkt betänkande eftersom det grundas på korrekta påståenden och innehåller ett antal sunda rekommendationer. Exempelvis måste kontrollen av EU-medlen skärpas och mer drastiska insatser måste göras för att få bukt med den skenande korruptionen i landet. (Gälle inte detta egentligen alla länder som mottar stöd från oss?)

Europaparlamentet förespråkar dessutom mer utvecklingsstöd och en utökning av kommissionens delegation i Kabul för att kunna utföra de nödvändiga kontrollerna, revisionerna och inspektionerna.

Eftersom Afghanistan har betydelse för om kampen mot den internationella terrorismen ska lyckas eller misslyckas är ytterligare budgetanslag mer än välkomna.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Innehållet i betänkandet om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan visar än en gång att västs inblandning i dessa regioner inte har förändrat någonting. Vår närvaro förlänger snarare än stoppar kriget och det resulterande lidandet.

Att tala om demokrati och jämställdhet i ett land vars traditioner ibland gränsar till barbari är typiskt för den lyckliga okunskapen som präglar de ultraeuropéer som fortfarande föredrar att blanda sig i internationella frågor i stället för att ta itu med Europas problem.

De etniska grupperna i Afghanistan, där det har pågått krig i generationer, kommer aldrig att acceptera någon utländsk ockupation, oavsett hur "humanitär" denna är. I stället för att göra det möjligt för en stark och kapabel legitim makt att utvecklas och stabilisera landet stärker ockupationen bara talibanernas och andra extrema fraktioners ställning.

Vi européer måste så fort som möjligt dra oss ur det afghanska getingboet.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Herr talman! Jag röstar för antagandet av betänkandet om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan (2008/2152(INI)).

Véronique Mathieu har helt rätt när hon påpekar att Afghanistans sociala indikatorer är dramatiskt låga. Det pågår en konflikt eller ett krig, klanfejder och internationella strider, narkotikahandel och korruption. Därför behöver Afghanistan internationellt bistånd.

Jag ställer mig bakom bistånd till Afghanistan. Jag välkomnar det långsiktiga åtagandet för att stödja landet och anser att prioriteringarna i kommissionens landstrategidokument för perioden 2007–2013 uppfyller det afghanska samhällets behov.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) EU är en av de största givarna i Afghanistan och bidrar till att stabilisera och förbättra säkerheten i området. Detta har gett påtagliga effekter, exempelvis en ökning av den förväntade livslängden.

EU måste fortsätta att ge stöd till Afghanistan. Det går emellertid inte att blunda för att delar av de pengar som kommer från kommissionens budget slösas bort, och detta är pengar som i slutändan tas ur skattebetalarnas fickor. Därför välkomnar jag detta betänkande som ett redskap för att göra tilldelningen av EU-stöd i Afghanistan effektivare och för att maximera medlens ekonomiska effekter. I den meningen är samordning och kontroll av de utvecklingsbiståndsmedel som beviljas Afghanistan tre viktiga element som kan bidra till att uppnå de syften som dessa pengar är avsedda för.

I det föreslagna betänkandet sammanfattas en rad problem i samband med beviljandet av EU-medel till Afghanistan och ett antal kraftfulla rekommendationer föreslås. Jag stöder betänkandet och hoppas att det kommer att leda till att det genomförs en rad specifika åtgärder för att öka effekten av användningen av EU-medel och se till att kontrollen av hur de används skärps. Mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska situationen i de flesta av våra länder anser jag att det är Europaparlamentets plikt att som en institution med budgetbefogenheter i EU garantera att offentliga medel används så effektivt som möjligt.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Véronique Mathieus betänkande om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan.

I betänkandet anges tydliga slutsatser om resultatet av gemenskapsbiståndet från det att avtalet undertecknades fram till i dag. Även om slutsatserna kunde ha varit mer långtgående har resultaten varit positiva och värda att notera. Jag syftar framför allt på minskningen av barnadödligheten, förbättrad tillgång till grundläggande hälsovård och den kraftiga ökningen av antalet barn som går i skolan. Jag delar också föredragandens åsikt om att det bör göras mer för att förbättra samordningen mellan gemenskapen och internationella givare så att man undviker dubbelarbete och möjliga källor till korruption i landet.

Dessutom är det viktigare än någonsin att finansiellt stöd till ett land som är svårt drabbat av sociala och politiska problem åtföljs av ett effektivt kontrollsystem. Annars riskerar situationen att förvärras snarare än förbättras. Därför hoppas jag att kontrollsystemet, framför allt kontrollerna innan pengarna betalas ut, förbättras och genomförs på ett mer fullständigt sätt än hittills.

- Betänkande: Riera Madurell (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder helt principen om likabehandling av män och kvinnor i alla delar av livet, inklusive tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor.

Vi anser dock att dessa angelägenheter främst rör medlemsstaterna, inte EU. Därför har vi beslutat oss för att avstå från att rösta om detta betänkande.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass och John Whittaker (IND/DEM), skriftlig. – (EN) UKIP stöder helt och hållet jämställdhet mellan män och kvinnor. Storbritannien har dock redan en jämställdhetslagstiftning och vi kan ändra och förbättra den när detta efterfrågas av vårt parlament och folk. Ytterligare lagstiftning och byråkrati som påtvingas av EU är därför onödig. Dessutom är EU odemokratiskt och inte någon beskyddare av någons rättigheter, inklusive kvinnors.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jag röstade emot detta – femtioelfte – politiskt korrekta betänkande som har lagts fram för godkännande här i parlamentet. För det första vill jag påpeka att eftersom vi har haft jämställdhet i EU i många år är detta betänkande helt onödigt. Dessutom motsätter jag mig att bevisbördan flyttats (punkt 20), vilket inte anstår något land som grundas på rättsstatsprincipen, medan total makt ges organisationer som uppmanas genomföra direktivet (punkt 19).

Att medlemsstater kommer att vara skyldiga att kräva att företag ska ta fram årliga jämställdhetsplaner och trygga en jämn könsfördelning i bolagsstyrelserna går rakt emot rätten att fritt driva ett företag. För företag i svårigheter på grund av den internationella finanskrisen skulle det extra pappersarbete som detta innebär mycket väl kunna leda till en katastrof. I en fri marknad med sunda företag kommer kvalitet, oavsett om den är manlig eller kvinnlig, alltid att vara nyckeln till framgång. Det har vi sett många gånger tidigare.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Under den nuvarande ekonomiska krisen är kvinnor bland dem som drabbas hårdast av arbetslöshet eller lönesänkningar. På EU-nivå måste man se till att

medlemsstaterna genomför bestämmelserna i direktiv 2002/73/EG och Europeiska kommissionen måste övervaka dessa åtgärder och regelbundet uppdatera Europaparlamentet.

I Teresa Riera Madurells betänkande anges även att ett av de största problemen i kampen mot könsdiskriminering på arbetsmarknaden är bristen på information om vilka rättigheter de som diskrimineras har. Ansvar för detta vilar till lika delar på medlemsstaterna, europeiska institutioner, exempelvis Europeiska jämställdhetsinstitutet, och arbetsgivarna. Civilsamhällets organisationer spelar också en viktig roll. De kan använda informationskampanjer och övervakningsrapporter för att kompensera bristande aktivitet på nationell nivå eller EU-nivå.

Kommissionen är skyldig att övervaka att medlemsstaterna vidtar åtgärder för att se till att det går att förena familjeliv och arbetsliv, för att minska löneklyftan mellan kvinnor och män och för att ge kvinnor tillträde till chefstjänster. I Rumänien var det de antagna bestämmelserna på EU-nivå som hjälpte oss att få till stånd ett institutionellt system som garanterar att rättigheter för män även betyder rättigheter för kvinnor.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jag röstade för Teresa Riera Madurells betänkande om införlivande och tillämpning av direktiv 2002/73/EG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor, eftersom jag anser att det är viktigt att tillämpa principen om likabehandling av kvinnor och män på de områden som omfattas av direktivet.

Bland de många fel som har begåtts vid införlivandet av direktivet skulle jag vilja betona att lagstiftningen i flera medlemsstater saknar en specifik hänvisning till könsdiskriminering. Som föredraganden nämner är löneklyftan fortfarande stor. Kvinnor tjänar i genomsnitt 15 procent mindre än män. Klyftan minskade bara med 1 procent mellan 2000 och 2006. Inom ramen för Lissabonstrategin är det viktigt att ändra denna status quo-situation. Därför håller jag med föredraganden om att det är viktigt att rekommendera Europeiska kommissionen att aktivt övervaka införlivandet av direktivet och efterlevnaden i de nationella lagstiftningarna.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jag röstade för Teresa Riera Madurells betänkande om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran. Likabehandling oavsett kön, ras, religion etc. är en grundläggande mänsklig rättighet. Men vi får givetvis inte glömma de naturliga, biologiska skillnaderna som finns mellan män och kvinnor

Jag anser att en automatisk tillämpning av principen om hälften män/hälften kvinnor på alla områden inte egentligen är ett tecken på att vi bryr oss om jämställdhet. När det gäller fysiskt krävande arbeten som gruvarbete, stålverksarbete etc. blir denna strategi bara löjlig, lika löjlig som när det gäller sjuksköterskor eller lärare. På samma sätt kan vi inte tvinga flickor att studera teknik bara för att det ska vara 50 procent av vardera könet. Grundläggande frågor inkluderar tillträde till utbildning på alla nivåer, tillträde till chefstjänster (däribland i politiska institutioner), genomförandet av principen om lika lön för lika arbete, adekvat tillgång till social trygghet och sociala förmåner samt läkarvård (med hänsyn till mammaledighet). Fackföreningarna bör spela en betydelsefull roll på detta område. Det är en viktig fråga på lokal, regional och nationell nivå och på EU-institutionsnivå.

Jag skulle vilja ta tillfället i akt att uppmärksamma er på domar som diskriminerar män genom att nästan alltid tilldela kvinnor vårdnaden av barn vid skilsmässor.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jag röstade för Teresa Riera Madurells betänkande om införlivandet av direktivet om likabehandling av kvinnor och män.

Jag anser att det är hög tid att kvinnor behandlas likadant som män i alla, inte bara i vissa, aspekter.

Det går inte att påstå – långt därifrån – att det råder lika möjligheter i vardagsarbetslivet. När det gäller löneklyftan mellan könen minskar denna mycket långsamt i vissa medlemsstater medan den till och med ökar i andra.

På grund av dessa uppenbara orättvisor, och särskilt på grund av att jag som en familjeperson starkt värdesätter och respekterar kvinnor, är genomförandet av detta direktiv extra viktigt för mig.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män är bekymrat över genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor.

I avsaknad av en rapport från Europeiska kommissionen genomförde vårt utskott en egen undersökning bland nationella parlament och jämställdhetsorganisationer. Formell underrättelse har skickats till 22 medlemsstater. Vissa definitioner har införlivats korrekt i 15 medlemsstater. Den 5 oktober 2008 hade nio medlemsstater fortfarande inte underrättat kommissionen om vilka åtgärder de hade vidtagit för att införliva direktivet.

Vårt initiativbetänkande är en väckarklocka och en varning till medlemsstaterna. Tyvärr antogs överdrivna deklamationer och påståenden i utskottet. Jag hade därför lagt fram en alternativ resolution.

I väntan på genomföranderapporten, som vi kommer att få under första hälften av 2009, har vi lyckats enas om en gemensam resolution, som jag röstade för. Genomföranderapporten kommer att möjliggöra en grundlig analys så att vi kan fastställa vilka åtgärder som krävs för att se till att fördraget och lagstiftningen efterlevs det gäller likabehandling av och lika möjligheter för kvinnor och män.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Diskriminering och trakasserier får inte förekomma i ett liberalt samhälle. Detta betänkande påminner med skrämmande fakta om att många medlemsstater har en lång väg att gå för att göra män och kvinnor jämställda i liv och arbete. Ansvar för att bekämpa orättvisorna på exempelvis arbetsmarknaden vilar dock inte på EU:s institutioner, utan är och bör förbli en angelägenhet för ansvarsställande medborgare och deras politiska och fackliga företrädare i medlemsstaterna. Jag vänder mig bestämt emot de skrivelser som syftar till att använda dessa orättvisor som argument för att öka överstatligheten på bekostnad av de enskilda medlemsstaternas självbestämmande. Att öka avståndet mellan styrande och styrda är inte vägen till ett liberalt samhälle där alla människors lika värde är grundvalen.

Betänkandets främsta syfte är emellertid att tydliggöra hur diskriminering och trakasserier fortfarande kan förstöra människors möjlighet till liv och egenmakt. Det är så viktigt att jag ändå har valt att rösta ja till det alternativa förslaget till resolution.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor.

Även om jämställdhet är en grundläggande rättighet i EU visar officiell statistik att det fortfarande finns skillnader när det gäller graden av sysselsättning, särskilt i de länder som nyligen blev EU-medlemmar.

Mot bakgrund av att likabehandling av kvinnor och män fortfarande är ett strukturellt problem fastställde man vid Europeiska rådets möte i Lissabon 2000 att målet för EU skulle vara att kvinnors sysselsättningsgrad skulle ha ökat till mer än 60 procent 2010. Detta måste övervakas noga i de nya medlemsstaterna.

Vi måste genomföra EU-direktivet så att vi kan se till att diskrimineringen av kvinnor på arbetsmarknaden försvinner, vid en tidpunkt när ytterligare åtgärder krävs för att ändra inställningen till denna fråga, särskilt på landsbygden.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för betänkandet eftersom jag anser att den uppmaning till kommissionen som görs i betänkandet om att noggrant övervaka införlivandet av direktiv 2002/73/EG och efterlevnaden i den lagstiftning som antas efter genomförandeprocessen är legitim och nödvändig.

Genom att anta betänkandet har Europaparlamentet gett medlemsstaterna ett användbart redskap för att stärka medlemsstaternas nationella lagstiftning om likabehandling av kvinnor och män på arbetsmarknaden.

Baserat på den angivna statistiken är emellertid skillnaden i sysselsättningsgrad mellan män och kvinnor fortfarande 28,4 procent. Detta visar att könsdiskriminering på arbetsmarknaden fortfarande är ett problem som måste bekämpas.

Därför anser jag att medlemsstaterna måste göra allt de kan för att genomföra jämställdhetsstrategierna.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag röstade för Teresa Riera Madurells betänkande om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor.

Jag håller med min kollega om att principen om jämställdhet på arbetsmarknaden fortfarande är långt ifrån genomförd i praktiken, trots EU:s insatser för att öka procentandelen yrkesverksamma kvinnor i enlighet med Lissabonmålen. Jag delar föredragandens åsikt när det gäller medlemsstaternas införlivande av direktiv 2002/73/EG och att de måste genomföra de instrument som detta direktiv tillhandahåller för att stärka den

nationella lagstiftningen om likabehandling av kvinnor och män på arbetsmarknaden. Jämställdhet på arbetsmarknaden är inte bara en hedervärd princip rent etiskt utan är, och kommer att vara, grunden till en varaktig och hållbar ekonomisk utveckling för hela EU.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jämställdhet mellan män och kvinnor är en grundläggande princip i EU. Det finns fortfarande mycket att göra för att uppnå denna princip, och jag hoppas att vi kommer att göra en politisk prioritering i alla områden av vårt arbete i Europaparlamentet. Det bör inte bara vara utskottet för kvinnors rättigheter som tar upp dessa frågor.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) Trots att jämställdhet är en grundläggande rättighet är fortfarande könsdiskriminering på arbetsmarknaden när det gäller löner, sysselsättningsgrad och arbetets kvalitet ett svårt strukturproblem. Tyvärr visar det sig att högre utbildningsnivå inte alltid leder till mindre skillnader mellan mäns och kvinnors löner.

I Teresa Riera Madurells betänkande avslöjas medlemsstaternas brister när det gäller att införliva och genomföra direktiv 2002/73/EG om genomförandet av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om tillgång till anställning, yrkesutbildning och befordran samt arbetsvillkor.

Föredraganden betonar framför allt att många medlemsstater inte på ett korrekt sätt har införlivat definitionen av diskriminering i sina rättssystem. I många länder finns det bara en allmän bindande definition, som inte specifikt anger diskriminering på grund av kön. I andra länder saknas hänvisningar till sexuella trakasserier, eller så inkluderas dessa bara i den allmänna definitionen av trakasserier (i Polen definieras sexuella trakasserier i avsnitt 6, artikel 183a i arbetsmarknadslagen), vilket gör det mycket svårare för de som drabbas att hävda sina rättigheter.

Gräsrotsinitiativ, som syftar till att öka medvetenheten i samhället, liksom initiativ som syftar till att hjälpa dem som utsatts för diskriminering, är extremt viktiga i kampen mot diskriminering.

- Förslag till resolution B6-0051/2009 (Situationen i Mellanöstern/Gazaremsan)

Marco Cappato (ALDE), skriftlig. – (IT) För att särskilja Partito Radicales ståndpunkt från dem som angav andra skäl än våra här i kammaren drog vi lott om vilka som skulle lägga ned sin röst och vilka som i stället skulle delta i omröstningen. EU:s lösning för en långsiktig, strukturell fred i Mellanöstern, vilket Europaparlamentets talman Hans-Gert Pöttering upprepade här i Strasbourg i dag, är en tvåstatslösning med två suveräna, oberoende stater.

EU:s grundare hade motsatt uppfattning. För att uppnå fred måste man uppge sin absoluta nationella suveränitet. Det är vad som angavs i Ventotenemanifestet.

I dag måste vi lyssna till det stora flertalet israeliska medborgare som vill att Israel ska bli medlem av EU och som de styrande klasserna i Israel, men även i EU, struntar i.

Efterkrigstidens "inkluderande" Europa, öppet för anslutningar och en referenspunkt för angränsande länder, har varit en fredsfaktor, om än på ett otillräckligt sätt. Det "exkluderande" Europa, bestående av nationalstater, som strävar efter europeiska "gränser" och "judisk-kristna rötter" är ett Europa som ledde till krig, i Mellanöstern såväl som på Balkan och i Kaukasien, och som skapar spänningar som dem i Uralområdet, Turkiet och Maghreblanderna.

Som ett pacifistiskt radikalt parti anser vi att den strukturella fredslösningen heter europeisk federalism, ett Europas förenta stater som öppnar sina dörrar för Turkiet, Israel och eventuellt framtida demokratiska stater som uppger sin egen suveränitet.

Proinsias De Rossa (PSE), skriftlig. – (EN) Jag fördömer de godtyckliga och brutala morderna på civila i Gaza, på samma sätt som jag fördömer Hamas hjärtlösa, försåtliga dödande av israeliska civila med raketer.

Jag röstade för Europaparlamentets resolution om Gaza eftersom man uttryckligen stöder resolutionen från FN:s säkerhetsråd i vilken man uppmanar till ett omedelbart eldupphör. I Europaparlamentets resolution uppmärksammar man också parlamentets beslut i december att skjuta upp uppgraderingen av EU:s förbindelser med Israel. Samtidigt som språket i resolutionen är svagare än vad jag hade önskat, så är det troligare att en resolution med stöd av en överväldigande majoritet i parlamentet kan påverka Israels och Hamas beslut mer än enskilda resolutioner från politiska grupper.

Jag stöder inte en uppgradering av EU:s förbindelser med Israel och anser att handelsavtalet med landet bör upphävas fram till dess Israel respekterar de mänskliga rättigheterna och inleder konstruktiva och omfattande förhandlingar med sina grannar för att genomföra tvåstatslösningen på konflikten. Alla medlemsstater bör nu komma överens om att dra tillbaka sina tidigare beslut att uppgradera förbindelserna med Israel som ett medel att få israelerna att komma till förhandlingsbordet med realistiska förslag.

Manuel António dos Santos (PSE), skriftlig. – (PT) Jag valde att lägga ned min röst vid omröstningen om resolutionen om situationen i Mellanöstern/Gaza av det enda skälet att jag inte anser att en resolution från Europaparlamentet kan rättfärdigas just nu.

Jag anser att en diskussion om frågan, utan omröstning, skulle vara ett effektivare sätt att göra Europaparlamentet delaktigt i denna fråga.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) *Une fois n'est pas coutume* (en gång är ingen vana). Detta är en mycket välavvägd resolution som förtjänar allt stöd den kan få för den uppmanar på ett tydligt sätt båda parter i konflikten att avstå från våld. Vi bör emellertid inte ha några illusioner när det gäller Europas och ännu hellre Europaparlamentets möjligheter att påverka utvecklingen i Mellanöstern. Innan vi kan leta efter en lösning måste Hamas sluta med sina raketattacker mot Israel. Samtidigt måste Israel trappa ned sin oproportionerligt stora våldsanvändning, som drabbar oskyldiga barn och civila. Trots att jag stöder resolutionen skulle jag vilja påminna parlamentet om att terroristorganisationen Hamas fortfarande är huvudskälet till att konflikten har trappats upp.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jag röstade för den gemensamma resolutionen även om vi inte var lika stränga i vårt fördömande av Israels handlingar i Gaza som jag hade önskat.

Vi kan inte stödja Hamas godtyckliga raketattacker, även om det inte bara var Hamas fel att eldupphöret bröts. Israels handlingar är fullständigt oproportionerliga och beskjutningen av oskyldiga civilpersoner – män, kvinnor och barn – är en form av kollektiv bestraffning som är oförenlig med folkrätten.

Attackerna mot FN:s kontor och deras biståndsverksamhet verkar vara en avsiktlig handling för att stoppa biståndet till de behövande och avlägsna oberoende observatörer av Israels barbariska beteende.

Mathieu Grosch (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Jag anser att det är helt rätt att Europaparlamentet talar med en röst. Våra ansträngningar måste inriktas mot att klargöra för både Israel och Hamas att vi motsätter oss alla former av våldsanvändning och att vi kräver total respekt för fredsbevarande styrkor och biståndsorgan.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Trots att den uppmanar till eldupphör, vilket är en akut fråga som vi håller med om, är den resolution som parlamentet har antagit om den extremt allvarliga situationen i Gazaremsan mycket bristfällig. Den innehåller till och med negativa aspekter, särskilt jämfört med resolutionen från FN:s råd för mänskliga rättigheter (UNHRC) av den 12 januari.

- I parlamentets resolution fördöms inte Israel med ett enda ord trots den brutala aggressionen, brott mot och kränkningar av de mest grundläggande mänskliga rättigheterna.

- I resolutionen bekräftas dess tvetydighet, och man döljer att det i Palestinas fall rör sig om en koloniserande och en koloniserad part, en angripare och ett offer, en förtryckare och en förtryckt, en exploatör och en utnyttjad, och Israels ansvar göms undan.

- I resolutionen fråntas EU allt ansvar, trots att det ger sitt tysta medgivande till straffrihet för Israel. Tänk på de beslut som nyligen fattats om att stärka de bilaterala förbindelserna med detta land eller hur vissa EU-länder på ett sådant skamligt sätt lade ned sina röster vid omröstningen om den resolution som UNHRC antog.

- I ett så allvarligt läge som det nuvarande kritiseras dessutom inte Israels kränkning av FN:s resolutioner, ockupationens slut, de olagliga bosättningarna, segregationsmuren, morderna, fängslandena och de otaliga förödmjukelser som det palestinska folket har utsatts för, eller ens dess omistliga rätt till en stat, med 1967 års gränser och med östra Jerusalem som sin huvudstad.

Jens Holm och Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), skriftlig. – Vi välkomnar att resolutionen kräver ett omedelbart stopp för Israels dödande av invånare i Gaza. Vi beklagar emellertid att resolutionen inte kräver att associationsavtalet med Israel ska suspenderas samt att uppgraderingen av samarbetet med Israel ska stoppas. Det är självklara krav som borde ställas på ett land som så uppenbart bryter mot det man förbundit sig att göra, nämligen respektera de mänskliga rättigheterna och internationell rätt.

Vi ställer oss också frågande till påståendet att Israels anfall inleddes som ett svar på raketbeskjutning från Hamas. Israel har konstant brutit vapenvilan, bland annat den 4 november i fjol då israelisk militär gjorde intrång på Gazaremsan och dödade sex palestinier, liksom den kollektiva bestraffningen av det palestinska folket i form av embargo, avstängning av elektricitet, utvidgande av bosättningar, murbygge, kidnappning av ledande palestinska politiker etc.

Trots detta välkomnar vi den gemensamma resolutionen och kravet på att Israels dödande måste upphöra omedelbart.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Europaparlamentets talman Hans-Gert Pöttering var lite snabb med att fastställa att det inte fanns några röster mot. Jag röstade mot denna resolution. Även om jag medger att den innehåller mycket positiva delar, framförallt användningen av begreppet "kollektiv bestraffning" av befolkningen i Gaza anser jag att den är otillräcklig. Det enda praktiska åtgärd som parlamentet kan göra är att frysa associeringsavtalet med Israel. Allt annat är bara tomma ord – positiva och attraktiva – men trots allt bara ord. Inom politiken betyder fina ord ingenting. Det krävs handling och INGET kommer att ändras i Gaza efter denna resolution. Om vi hade talat om någon annan stat än Israel skulle resolutionen ha varit mycket kraftfullare. Jag anser att israelerna har rätt att leva i fred, men Israel kan inte göra som det vill och det måste Israel få veta. Det enda som denna offensiv skulle kunna leda till är dessutom att konflikten förvärras. Detta är inte en bra dag för parlamentet, eftersom det har valt att prata i stället för att handla.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Den text som lagts fram av samtliga grupper i denna församling, som är avsedd att företräda EU-medborgarnas intressen, innehåller förvisso några utmärkta rekommendationer, exempelvis uppmaningen om att striderna bör upphöra, men det görs inga hänvisningar till importen av konflikten till Europa. Utöver det åtföljande våldet var två scener från demonstrationerna mot den israeliska interventionen särskilt chockerande.

En var demonstranterna, de flesta av dem invandrare med palestinska flaggor, algeriska flaggor, Hamasflaggor och banderoller med arabisk text.

Den andra var att ledarna för den franska extremvänstern, Olivier Besancenot från Ligue communiste révolutionnaire och Marie-George Buffet från kommunistpartiet, marscherade sida vid sida med imamerna.

Detta visar två oroande utvecklingstendenser. Att islamistiska organisationer gradvis tar över invandarmassorna från den muslimska världen och att det finns ett samförstånd mellan islamistiska rörelser och den kommunistiska extremvänstern, två revolutionära rörelser som vill förstöra vår civilisation. Nu mer än någonsin kräver skyddet av den europeiska befolkningens identitet och frihet att sådana demonstrationer förbjuds och att det införs en politik för att vända migrationsströmmarna.

Roselyne Lefrançois (PSE), skriftlig. – (FR) Med tanke på hur allvarlig situationen i Gaza är kunde Europaparlamentet inte fortsätta att vara tyst. Jag stöder därför denna resolution som efterlyser ett omedelbart och bestående eldupphör och stopp för Israels militäraktioner i Gazaremsan och ett stopp för Hamas raketattacker mot Israel.

Jag beklagar emellertid att det inte finns något kraftfullt och förbehållslöst fördömande av den israeliska arméns attacker, vilka redan har lett till 1 000 dödsoffer, de flesta av dem civila. Även om jag håller med Martin Schulz, ordförande för den socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet, när han innan omröstningen upprepade att dessa attacker inte kan tillåtas skulle jag ha fördragit om denna indignation hade uttryckts i skrift.

Även om Israel i resolutionen uppmanas att garantera kontinuerliga leveranser av humanitärt bistånd och fritt tillträde till Gaza för den internationella pressen går resolutionen inte heller, vilket jag hade önskat, så långt som att ange att staten Israels efterlevnad av humanitär rätt är ett villkor för att förbindelserna mellan Israel och EU ska upprätthållas.

Europa har en betydelsefull roll när det gäller att lösa denna konflikt. Men ett avtal om varaktig fred mellan israeler och palestinier kan enligt min uppfattning bara uppnås om det skapas en livskraftig palestinsk stat som erkänner Israel och som i sin tur erkänns av Israel.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Den gemensamma resolutionen om Gaza har sina positiva sidor, exempelvis begäran om omedelbart eldupphör, uppmärksammandet av de 1 000 dödsoffren som den israeliska armén bär ansvar för, inklusive kvinnor och barn, liksom erkännandet av att Israels embargo mot Gaza strider mot internationell humanitär rätt.

Trots detta kunde jag inte rösta för resolutionen eftersom den tilldelar Hamas samma grad av ansvar som Israel. Det noteras inte att det var den israeliska armén som med sin markinvasion och sina olika flygräder bröt vapenvilan av den 4 november. I stället ges Hamas skulden för att vapenvilan bröts. Resolutionen är helt klart otillräcklig eftersom den inte uppmanar kommissionen och rådet att vidta kraftfulla åtgärder. EU bör frysa det befintliga associeringsavtalet mellan Israel och EU för brott mot artikel 2 i detta avtal, där det anges att respekten för mänskliga rättigheter är ett villkor för avtalet. I den gemensamma resolutionen krävs det dessutom varken ett stopp för Israels blockad av Gaza eller att de 27 EU-medlemsstaterna ska avbryta all vapenexport till Israel.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I denna resolution har man lyckats att få de största politiska grupperna i Europaparlamentet att tillsammans uttala sig på ett sätt som är absolut nödvändigt med tanke på den nuvarande humanitära och säkerhetsmässiga situationen i Mellanöstern.

Oavsett vad som ledde fram till att denna konflikt bröt ut har den redan haft mycket negativa effekter för stora delar av civilbefolkningen i området och för FN:s närvaro i Gaza. Jag tror precis som resten av mina kolleger att vi har nått en punkt där varaktiga resultat endast kan nås genom dialog, och för detta krävs ett avtal om eldupphör.

Dessutom präglas dokumentet i hög grad av Rumäniens konsekventa linje i frågan. Det är med glädje jag röstar för ett dokument som både uttrycker min europeiska politiska familjs uppfattning och mitt lands uppfattning.

Vural Öger (PSE), skriftlig. – (DE) Jag välkomnar antagandet av resolutionen om situationen i Gazaremsan. Det är oerhört viktigt att Europaparlamentet ger sin syn på krisen. Det är Europaparlamentets plikt att fördöma denna humanitära katastrof om parlamentet ska kunna hävda sitt moraliska ledarskap när det gäller respekten för de mänskliga rättigheterna. Just därför kan parlamentet inte längre hålla tyst. Därför röstade jag för denna resolution. Parlamentet kunde emellertid ha sänt ut en starkare signal. Resolutionen är fortfarande allt för svag på vissa punkter. Det är viktigt att vi uppmanar till ett bestående eldupphör och fördömer civilbefolkningens lidande. Det är också vår plikt att föreslå praktiska lösningar för att få ett slut på kriget och uppmana EU att åta sig att verka för dessa i sin roll i kvartetten. Eftersom Förenta staterna på grund av presidentskiftet är något handlingsförlamat just nu måste EU:s plikt känsla öka. De överdrivna militäraktionerna bör leda till att man gör ett uppehåll i förhandlingarna om närmare förbindelser med Israel. Tyvärr nämns inget om detta i resolutionen. Om Israel inte vill förhandla direkt med Hamas är det upp till EU att se till att andra talar med Hamas. Att fortsätta militäroffensiven kostar alltför många människoliv. Inför en sådan allvarlig humanitär kris räcker det inte med en läpparnas bekännelse.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den gemensamma resolutionen bortser från orsakerna till Israels aggression och barbariska krig. Offensiven anses vara ett svar på Hamas granatattacker. Alla vet att kriget planerades långt i förväg och orsakerna står att finna i Israels ockupation och Israels vägran att tillämpa FN:s resolutioner om en oberoende palestinsk stats med östra Jerusalem som sin huvudstad. Offensiven är ett resultat av Israels aggressiva politik, stödd av Förenta staterna och EU, av olagliga bosättningar och av Israels vägran att återgå till 1967 års gränser.

Trots att det talas om att stoppa kriget i resolutionen är man alltför passiv. EU uppmanas inte att vidta några åtgärder, inte ens att de nya fördelaktiga förbindelserna ska frysas för att sätta tryck på Israel. Israels aggressiva politik fördöms inte. Tvärtom blandar man sig i palestiniernas interna problem.

De som stöder resolutionen efterlyser och accepterar en starkare roll för EU, vilket har att göra med EU:s imperialistiska ambitioner i regionen. De stärker Förenta staternas och Natos plan för "hela Mellanöstern", som EU stöder och där målet är att imperialisterna ska lägga under sig hela regionen.

Därför röstade Greklands kommunistparti inte för den gemensamma resolutionen från de politiska grupperna och kräver att den antiimperialistiska kampen ska stärkas. Det finns inget sådant som bra och dålig imperialism.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Jag vägrade att rösta för Europaparlamentets gemensamma resolution om situationen i Gazaremsan eftersom den, trots att den har sina positiva poänger, inte i tillräckligt hög grad fördömer den militära överreaktionen som har lett till en humanitär katastrof. Den chock och det beklagande som Europaparlamentet ger uttryck för när det gäller attackerna på civilbefolkningen och hindrad tillgång till humanitärt stöd räcker inte. EU måste fullgöra sina skyldigheter och kräva ett definitivt stopp för Israels aggression och börja anstränga sig för att hitta en hållbar och varaktig lösning. Tyvärr saknas denna starka politiska vilja i den kompromissresolution som Europaparlamentet har antagit.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Israels rätt att existera i fred och trygghet är oförytterlig. Palestiniernas rätt att leva i ett fritt område, med egen förvaltning, i fred demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna är också oförytterlig. Varje lösning för regionen måste garantera att dessa rättigheter inte hotas.

Konfrontationen i Gaza visar, genom den motsatta situationen på Västbanken, att parterna, om än med spänning och konflikter, kan leva tillsammans om båda är villiga att acceptera den andres existens. Detta gäller inte Hamas. Hamas använder det område som det tog kontroll över för att nå sitt uttalade mål: att förhindra Israels existens.

Dessa omständigheter gör emellertid inte dödsoffren i Gaza mindre tragiska. Vi vet att Hamas utan någon att ta någon hänsyn till palestiniernas liv använder befolkningen som mänskliga sköldar mot Israels attacker och deras död som propagandavapen. Israel, som med rätta vill garantera sin säkerhet, fortsätter beslutsamt striderna trots de tragiska följderna. Så länge det internationella samfundet, inklusive arabländerna, inte främjar ena sidans livskraftighet och den andra sidans säkerhet som mål för fredsprocessen i Mellanöstern är denna process oundviklig.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag ställer mig bakom resolutionsförslaget om den tragiska situationen i Gazaremsan.

Jag delar helt och hållet oron för att konflikten inte närmar sig sitt slut trots att hela världssamfundet har förklarat att det vill att fientligheterna ska upphöra. Jag sällar mig till mina kollegers kraftfulla beklagande av det lidande som civilbefolkningen i Gaza har utsatts för och jag anser att den enda möjliga lösningen, inte bara i detta område utan i hela det heliga landet, är dialog, förhandlingar och diplomati, och aldrig krig, vilket bara kan leda till att hatet ökar.

EU kan och måste spela en framträdande roll i denna process, både när det gäller att få till stånd eldupphör och när det gäller att öppna upp kanaler för humanitära ändamål. Därför röstar jag för förslaget till resolution och hoppas att försoningsansträngningarna så snart som möjligt leder till konkreta framsteg mot fred.

Martine Roure (PSE), skriftlig. – (FR) Konflikten mellan Israel och Gaza har helt enkelt pågått för länge.

När de döda nu kan räknas i tusental är vår främsta plikt att se till att striderna omedelbart upphör.

Isoleringspolitiken gentemot Gaza har misslyckats och radikaliserat befolkningen som har blivit dess första offer.

Ingen militär lösning på konflikten mellan Israel och Palestina är möjlig.

Den enda möjliga lösningen är ett bestående och heltäckande fredsavtal mellan parterna. Därför begär vi att kvartetten så snart som möjligt ska ta initiativ till och anordna en internationell konferens med alla berörda parter i regionen, grundad på arabförbundets initiativ, det tidigare avtalet mellan israelerna och palestinierna.

Under tiden anser vi att respekt för internationell humanitär rätt måste vara ett strikt villkor för varje uppgradering av de politiska förbindelserna mellan EU och Israel.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för Europaparlamentets resolution om situationen i Gazaremsan och ett omedelbart eldupphör i detta område.

Jag anser att oavsett vilka ståndpunkter konfliktens parter har är dialog enda sättet att lösa problemen på ett sätt som ligger i allas intresse.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Den resolution som Europaparlamentet röstade igenom idag om situationen i Gaza innehöll inget fördömande av terrororganisationen Hamas som bröt vapenvilan i december och använder civilbefolkningen som mänskliga sköldar. Trots att detta saknades i resolutionen, ansåg jag det vara viktigt att rösta för en uppmaning till vapenvila i regionen, vilket var anledningen till att jag röstade för resolutionen.

Brian Simpson (PSE), skriftlig. – (EN) Läget i Gazaremsan är beklagligt. Hundratals oskyldiga civila har dödats och tusentals riskerar att mista livet varje dag. Ja, jag anser att israelerna måste få leva i lugn och ro. Ja, raketattackerna över gränsen är oacceptabla och måste upphöra.

Israels reaktion är emellertid fullständigt oproportionerlig och går inte att stödja.

Israelerna har inte respekterat världssamfundet. De har bombat FN-kontor, de har attackerat skolor och barn. Detta är fullständigt oacceptabelt och måste upphöra. Vi måste omedelbart få ett eldupphör.

Jag kommer att rösta för denna resolution eftersom Europaparlamentet måste göra sin röst hörd så att man inte glömmer bort de oskyldiga palestiner som är fångna i Gaza.

Israel: Ni har rätt att få leva i fred. Ni har inte rätt att utöva godtycklig förstörelse och skapa död och förintelse bland oskyldiga civila. Era handlingar innebär att ni har blivit den angripande parten, inte offret.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Jag har godkänt kompromissen, även om den saknar den kraft och djärvhet jag hade velat se. Jag är bestört och förbittrad över det israeliska flygvapnets och markstyrkornas oproportionerliga offensiv i ett tätbefolkat område.

Jag solidariserar med de 1,5 miljoner palestinerna i Gaza, som inte har någon möjlighet att lämna Gazaremsan, och känner oro för deras öde och säkerhet, liksom för den humanitära situationen för palestinerna på Västbanken, som trots den palestinska myndighetens samarbete inte ser någon förbättring av sina levnadsförhållanden.

Det är olyckligt att kompromissen inte innehåller någon hänvisning till den problematiska uppgraderingen av förbindelserna mellan EU och Israel. Jag vill uppmana rådet att stoppa uppgraderingen av förbindelserna med Israel tills alla sidor enats om en fullständig och permanent vapenvila och Israel ger obegränsat tillträde för humanitär hjälp.

Förbindelserna mellan EU och Israel kan uppgraderas först om mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt respekteras, den humanitära krisen i Gazaremsan och de ockuperade palestinska territorierna får ett slut och en allomfattande insats görs för att åstadkomma ett övergripande fredsavtal och ett fullständigt genomförande av interimsavtalet om associering mellan EG och PLO.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jag stöder resolutionen om Gaza och uppmaningarna om ett omedelbart eldupphör.

- Förslag till resolution B6-0033/2009 (Situationen på Afrikas horn)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Tack, herr talman. Jag röstar för. Situationen på Afrikas horn är fortfarande oerhört oroande. Sammanflätningen av problem och konflikter gör att EU ständigt måste vara vaksamt för att undvika en dramatisk försämring av situationen. Jag anser i likhet med min grupp att situationen på Afrikas horn kräver snabba och övergripande åtgärder.

De främsta svårigheterna har alltså sin grund i de många konflikterna mellan de olika länderna i regionen. Det är därför absolut nödvändigt att arbeta med säkerheten och alla aspekter med anknytning till den, t.ex. hur regeringsskiftet bör övervakas. Regeringarna bör uppmanas att göra ett proaktivt åtagande om förbättrade mänskliga rättigheter.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), skriftlig. – (FR) Gisslen hopar sig nu på Afrikas horn:

- Krig, både inbördeskrig och regionala krig.
- Avsaknad av demokrati och frihet.
- Svält och livsmedelskris.

Sjöröveriet, som leder tanken till en annan tid, är bara den senaste frukten av detta kaos.

När vi ser dessa tragedier slita sönder regionen och leda till utbredd blodsutgjutelse får vi inte sitta tysta eller förklara oss maktlösa.

Det är nu mer än någonsin, när världssamfundet visar tecken på utmattning till följd av en till synes oändlig kris, som EU måste ta på sig en ledande roll.

Genom att inleda operation "Atalante" för att skydda utsatta fartyg och leveranserna av livsmedelsbistånd till somaliska flyktingar, har EU visat att man kan finna konkreta och effektiva lösningar när man ställs inför en nödsituation.

Unionen måste emellertid också finna lösningar på den allmänna politiska krisen i regionen.

EU måste bygga upp det regionala politiska partnerskap för fred, säkerhet och utveckling på Afrikas horn som utskottet för utveckling lanserade när det antog sitt betänkande i april 2007.

Vi får inte låta Afrikas horn bli ett laglöst område där ingen utveckling sker.

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Då det är min bestämda uppfattning att Europaparlamentet inte ska ägna sig åt utrikespolitik har jag röstat nej till resolutionen i sin helhet. Detta innebär inte per se att jag anser att allt som står i resolutionen är felaktigt eller icke önskvärt. Tvärtom innehåller den positiva inslag också, som jag helhjärtat hade stött om det varit ett uttalande från exempelvis den svenska regeringen. Ett sådant exempel är fallet med den svensk-eritreanske journalisten Dawit Isaak som hållits frihetsberövad, utan rättegång, sedan 2001.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) EU och det internationella samfundet har små möjligheter att förändra de grundläggande förhållandena i Somalia. Däremot har vi större möjligheter att ta itu med en av dess konsekvenser, sjöröveriet. Vi får inte glömma att sjöröveri i första hand är ett sätt att skaffa inkomster för befolkningsgrupperna i södra och mellersta Somalia. Inkomsterna används i sin tur för att underblåsa de konflikter som pågår i landet och regionen.

En starkare flott närvaro i regionen kan inverka positivt på säkerhetssituationen i Somalia och därmed i hela området. EU måste därför stödja de moderata krafterna i det somaliska ledarskapet, som är starkt engagerade för stabilitet och fred i regionen. Att bekämpa sjöröveriet är en möjlighet för EU, som har den militära kapacitet som krävs och kan bidra inte bara till att återställa säkerheten på en viktig transportväg utan även till att åstadkomma stabilitet och fred i området.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag röstar för resolutionsförslaget om situationen på Afrikas horn.

Det känsliga läget i denna afrikanska region innebär att EU:s institutioner måste inta en tydlig ståndpunkt. Jag stöder därför uppmaningen till rådet att utse en särskild representant eller ett särskilt EU-sändebud till regionen kring Afrikas horn. Etiopien, Eritrea, Somalia och Djibouti måste samarbeta om de vill ta sig ur det rådande dödläget.

Det är därför den eritreanska regeringen måste ompröva sitt beslut att dra sig ur Igad. Det är därför Djibouti måste göra sitt bästa för att säkra ett bättre rättsligt skydd för de fackliga organisationernas rättigheter. Det är därför Etiopien måste upphäva lagen om frivilligorganisationer. Det är därför Somalia måste sätta stopp för en av världens värsta humanitära och säkerhetsmässiga kriser.

- Resolutionsförslag RC-B6-0028/2009 (Vitryssland)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Det verkar som om Lukasjenkoregimen antligen sänder signaler om öppnande, om än försiktiga sådana, till världssamfundet. Låt oss notera det och snabbt arbeta för en gemensam process för att förbättra förbindelserna med detta land, som ligger så nära våra gränser. Vi får emellertid inte ge avkall på våra krav när det gäller respekt för mänskliga rättigheter och garantier för yttrande- och informationsfrihet. Bilderna av hur oppositionens upprepade försök till fredliga demokratiska demonstrationer slås ned är fortfarande levande.

Jag vill också uppmana till en större insats för att enas om gemensamma regler i den känsliga frågan om vitryska barns besök hos värdfamiljer i EU under sommarmånaderna. Varje år ändrar den vitryska regeringen sin hållning i den här frågan, och det leder ofta till mycket besvärliga situationer med negativa följder, framför allt för barnen själva, som redan är missgynnade på andra sätt. De framsteg som nu görs är välkomna, men den väg som ännu återstår är mycket lång. Vi hoppas att Alexander Lukasjenko, efter många felstarter, vill gå vidare längs denna väg och, åtminstone delvis, göra det tillsammans.

Martin Callanan (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Vitryssland är fortfarande i stort sett utfruset av EU på grund av president Lukasjenkos auktoritära styre. Under de senaste fem åren har Europaparlamentet delat ut Sacharovpriset till vitryska dissidenter och andra har kommit med på slutlistan. Detta står för ett uttryckligt erkännande att de mänskliga rättigheterna och de politiska friheterna kuvas i Vitryssland.

Det finns emellertid tecken på att Lukasjenko håller på att bli vänligare stämd mot väst. Läget i Vitryssland är naturligtvis fortfarande allvarligt, men vi måste inse att ett sätt att vända landet mot EU är att uppmärksamma och svara på Lukasjenkos närmanden. Det handlar alltså mer eller mindre om käppen och moroten.

Eftersom jag är en person med starkt intresse av de f.d. sovjetrepublikerna i Centralasien ser jag paralleller mellan denna region och Vitryssland. I resolutionen sparar man inte på kritiken mot Lukasjenko, men man anger även en slags vägkarta för honom för att normalisera förbindelserna med EU.

Vi ska inte förledas att tro något när det gäller Vitryssland och vi bör inte tveka att avbryta dialogen om läget försämras. Denna resolution erbjuder emellertid ett visst hopp om att förbindelserna kan förbättras efterhand och jag röstade därför för den.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jag röstade för denna resolution. Europaparlamentet välkomnar att restriktionerna för pressfriheten har mildrats något i Vitryssland och att några politiska fångar har frigetts. Det har dock även påpekats att andra olikvärdiga fortfarande sitter fängslade. För att förbättra förbindelserna framhålls i denna resolution att Vitryssland bör bli ett land utan politiska fångar, att regeringen bör garantera yttrandefriheten och så vidare. Dessutom bör lagstiftningen ändras och vitrysarna beviljas fri rörlighet.

Även om alla ställer sig bakom detta vill jag säga följande. Borde inte Europaparlamentet anta sådana resolutioner för länder som EU inte har lika hjärtliga förbindelser med? Jag kommer att tänka på Kina, där människorättssituationen är minst lika dramatisk som i Vitryssland. Eller är det kanske kommersiella överväganden som hindrar oss från att göra det?

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I och med resolutionen fortsätter den pågående och produktiva dialogen med regeringen i Minsk, och den vittnar om oron hos Europaparlamentet och de medborgare det företräder när det gäller människorättssituationen och den allmänna utvecklingen i Vitryssland.

De vitryska myndigheterna har gjort vissa framsteg, vilket är lovvärt, men vi hoppas att de kommer att inleda en demokratiseringsprocess och inte bara vidta en del tillfälliga kosmetiska åtgärder. Denna resolution är tillräckligt bestämd men också välnyanserad, vilket innebär att den ger uttryck för vår tillfredsställelse över det första likväl som vår oro över det andra.

De aktuella händelserna i regionen framhäver på nytt vikten av öppenhet i regeringsarbetet och av att regeringar är demokratiskt ansvariga inför de medborgare de representerar. De demokratiska värden som anammats är kopplade till stabilitet och utveckling hos både samhällen och marknader, även energimarknaderna. Denna resolution är ett steg framåt när det gäller att på nytt bekräfta dessa värden.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), skriftlig. – (PL) Förbindelserna mellan EU och Vitryssland är beroende av båda parter. Om det finns en gemensam god vilja kommer dialog att vara möjlig, liksom en lämplig grannskapspolitik och ett östligt partnerskap. Partnerskap kan inte grundas på förbud och påbud, och jag välkomnar därför Europeiska kommissionens nya initiativ för att förbättra förbindelserna med Vitryssland. Objektivt sett måste vi medge att Vitryssland också har gjort en hel del för att främja förståelse. Exempel på detta är registreringen av rörelsen "För frihet", tillstånd till publicering och distribution av oppositionens tidningar och öppenhet för det östliga partnerskapsinitiativet. EU har större förväntningar. Det finns givetvis goda skäl till detta. Men det finns också goda skäl till många av Vitrysslands förväntningar.

Det finns behov av symmetri och förståelse mellan parterna på många områden. Vi uppmanar exempelvis de vitryska myndigheterna att sluta utfärda utresevisum till sina medborgare, särskilt barn och studerande, så varför vidtar inte EU åtgärder för att förenkla och liberalisera viseringsförfarandena för vitryska medborgare? Dessa frågor är av särskild betydelse för dem av oss som lever i gränsområden, med kopplingar i form av både kulturella band och familjeband.

Vid sidan av kulturella frågor och nationalitetsfrågan är även ekonomi och gränsöverskridande samarbete av stor betydelse. Även här kan och bör kommissionen och rådet göra mer.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det aktuella läget och de framtida förbindelserna med Vitryssland utgör en utmaning för EU:s utrikespolitik. Vissa initiativ från Minsk motiverar ett återupptagande av en del förbindelser. Det står dock klart att energifrågan i dagens läge spelar en stor roll för hur denna process fortskrider. Det är förståeligt. Realism är en integrerad del av utrikespolitiken. Men realism kan inte, behöver inte och bör inte skiljas från värden och strategi. Främjande av demokrati i Vitryssland är en fråga om både värden och strategi. Denna syn på det europeiska intresset på medellång och lång sikt måste vara central i detta nya skede av förbindelserna. Annars får vi en framtida beroendesituation där värden kommer i andra hand, efter kortsiktiga strategier, med begränsad framgång.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill förklara min röst för resolutionsförslaget om EU:s inställning i kontakterna med Vitryssland.

Det gläder mig att den vitryske utrikesministern har bekräftat att hans land har för avsikt att delta i det östliga partnerskapet med övriga östeuropeiska länder. Vitryssland måste emellertid nära följa internationella säkerhetsstandarder och säkerhetskrav vid byggandet av ett nytt kärnkraftverk, och rätta sig efter konventionen om kärnsäkerhet.

Slutligen är det sorgligt att Vitryssland är det enda land i Europa som fortfarande tillämpar dödsstraff. Om en framtida utvidgning av EU ska kunna övervägas måste detta barbariska straff avskaffas.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jag röstade för resolutionen om Vitryssland eftersom jag anser att varje åtgärd som kan leda till mer demokrati i något land i världen är ett positivt steg.

Demokratiseringsprocessen i Vitryssland kommer att främja respekt för de vitryska medborgarnas rättigheter och friheter.

Resolutionen är välkommen, för jag hoppas att allt fler vitryska medborgare härigenom kommer att få enklare tillgång till visum till europeiska stater, så att de kan lära sig av oss om våra värden och traditioner. Jag hoppas också att Vitryssland inom en snar framtid inte längre kommer att ha några politiska fångar eller människor i husarrest.

Charles Tannock (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jag och mina brittiska konservativa kolleger stöder fullständigt behovet av att den demokratiska oppositionen i Vitryssland deltar i det gradvisa närmandet mellan EU och Vitryssland. President Lukasjenko, som är den lokala starke mannen i spetsen för en auktoritär regim, försöker för tillfället att närma sig EU och fjärma sig från Ryssland, vilket vi alla bör uppmuntra genom att förbättra våra politiska förbindelser med Vitryssland.

Vi stöder också uppmaningarna till den vitryska regeringen att bevara och respektera de mänskliga rättigheterna, vilket är en viktig del av processen när det gäller att förbättra förbindelserna mellan EU och Vitryssland.

Av dessa skäl och för att betona vikten av en demokratisk framtid för Vitryssland har vi beslutat oss för att stödja denna gemensamma resolution. Vi vill också klargöra att – när det gäller punkt 16 i resolutionen – dödsstraffet är en samvetsfråga för de brittiska konservativa ledamöterna i Europaparlamentet.

- Resolutionsförslag RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jag röstade för.

Srebrenica är ett sår som lämnat ett djupt ärr i den europeiska historien. De som överlevde berättar fortfarande hur tusentals flyktingar, mellan april 1992 och april 1993, för att försöka undkomma de bosnienserbiska räderna, gömde sig i källare, garage och till och med hus som serberna övergett; hur de bara hade rötter att äta; hur lopporna bet dem; hur de, frusna som de var den långa vintern 1992, värmde sig genom att bränna däck och plastflaskor, och hur kropparna av dem som dött av svält och köld åts upp av hundar. Sjutton år efter massakern återstår ännu hundratals kroppar att identifiera.

Jag anser därför att vi genom att inrätta en minnesdag skulle se till att vi inte glömmar och skulle uttrycka solidaritet med de anhöriga till offren för denna meningslösa massaker. Dessutom skulle vår politik för ett Europa med fred, social rättvisa och frihet få en tydligare återupprättelse, i förvisningen att respekt för likaberättigande bara kan åstadkommas genom att vi erkänner olikheter.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Denna resolution påminner oss på ett tragiskt sätt om att människans grymheter inte upphörde efter förintelsen under andra världskriget. De fortsatte i Europa med Srebrenica och de pågår just nu i Gaza!

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Jag stöder den årliga dag då vi minns offren för folkmordet i Srebrenica, just därför att EU:s och dess medlemsstaters ingripande hade skapat en falsk känsla av säkerhet, vilket ledde till att invånarna inte kunde fly i tid. De som stöder militära ingripanden blir väl inte glada över denna kritik. Under mitt anförande i går kväll tystades jag mitt i en mening av talmannen, kanske för att han blev irriterad över det jag sade. Det sista, som knappt hördes eftersom talmannen hamrade på med sin klubba, ligger i linje med detta betänkande.

Srebrenica är också en symbol för misslyckandet för optimistiska idéer om humanitära ingripanden och säkra tillflyktsorter. Det borde redan från början ha klargjorts att en militär närvaro bara kunde ge falska illusioner. Det gjorde Srebrenica till en operativ bas mot den serbiska omgivningen, samtidigt som det var oundvikligt att den till slut skulle slukas av just den omgivningen.

Utan en nederländsk armé i Srebrenica skulle det inte ha uppstått någon krigssituation, och det skulle inte ha funnits något behov av hämnd från serbernas sida. Offren ger oss inte bara skäl att ställa Ratko Mladić

och Radovan Karadžić inför rätta utan också att fundera över misslyckandet för militära ingripanden och alla försök att åstadkomma enighet i ett etniskt delat Bosnien.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Europaparlamentets gemensamma resolution om Srebrenica är ett försök att förvränga historien och dölja eller flytta över ansvaret för de amerikanska och europeiska imperialisternas brott, styckningen av landet och det barbariska krig som Nato lät det drabbas av, med EU:s hjälp, till offren i f.d. Jugoslavien.

Samtidigt försöker man förbättra ställningen för den föraktade amerikanskinspirerade specialdomstolen i Haag, där imperialisterna vill pröva sina offer. Den har redan använts för att fysiskt eliminera den jugoslaviske ledaren Slobodan Milosevic.

Att kalla händelserna i Srebrenica det största brottet under efterkrigstiden och föreslå inrättande av en dag för att minnas den i EU:s medlemsstater, medan det fortfarande är mycket oklart vad som egentligen hände där, är en grov förvrängning av historien. Det hittills största brottet i Europa under efterkrigstiden är i själva verket de amerikanska och europeiska imperialisternas slakt på det jugoslaviska folket.

Greklands kommunistiska parti vägrar att stödja antagandet av sådana oacceptabla resolutioner, särskilt vid en tidpunkt när vi alla bevittnar Israels dagliga dödande av hundratals barn och civila i Palestina, med stöd av samma imperialistiska krafter som nu blundar för det som sker, och Jugoslaviens folk var inte delaktiga i resolutionen i fråga.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Europas mörka historia, människans förmåga att släppa fram det värsta inom sig, har inte tagit slut. Srebrenica och den förfärliga tragedin där är inte bara det senaste exemplet på människans ohygglighet. Det är en påminnelse – om nu en sådan behövs – om att förstörelse alltid är möjlig, att det mänskliga tillståndet är en ständig kamp för fred, och att inget vi uppnår är för evigt. Minnet av denna massaker, åminnelsen av denna tragedi, är emellertid också det ondas erkännande av det goda.

För oss portugiser, som geografiskt och kulturellt befinner oss långt från platserna för de mest fasansfulla händelserna i Europa på 1900-talet, och som har en annan historia, är det ännu viktigare att minnas dem. Tack vare geografi och kultur har vi olika historia, men vårt mänskliga tillstånd är detsamma. Minnet av vad vi hade kunnat bevittna bör vara en integrerad del av vårt arv.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Herr talman, mina damer och herrar! Jag röstar för förslaget till resolution om inrättande av den 11 juli som en dag då vi minns offren för massakern i Srebrenica.

Den tragiska juli månad 1995, när serbiska trupper under ledning av Ratko Mladić massakrerade över 8 000 bosnier, lever fortfarande kvar i våra hjärtan. Det bästa sättet att hedra offren för illdåden under kriget i f.d. Jugoslavien är att utropa en minnesdag, så att vi kommer ihåg vad som hände.

Ytterligare insatser och uppoffringar behövs också för att se till att de skyldiga för folkmordet ställs inför rätta (framför allt general Ratko Mladić), av vördnad för fäderna, mödrarna, barnen, bröderna och systrarna till de oskyldiga offer som dog under de åren, och även av vördnad för det Europa som vill leva i frihet.

8. Rättelser/avsiktsförklaringar till avgivna röster: se protokollet

(Sammanträdet avbröts kl. 12.35 och återupptogs kl. 15.00.)

ORDFÖRANDESKAP: ONESTA

Vice talman

9. Justering av protokollet från föregående sammanträde: se protokollet

10. Debatter om fall av kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer(debatt)

10.1. Iran: fallet Shirin Ebadi

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om fem resolutionsförslag om Iran.⁽¹⁾

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Förföljelsen av Nobelprisvinnaren Shirin Ebadi är bara ett exempel av många i Iran just nu och denna förföljelse borde inte komma som en överraskning för oss med tanke på det inskränkta synsättet hos den anakronistiska regimen i landet.

Vi borde inte heller bli överraskade över att den iranska regimen inte kommer att ta någon som helst notis om denna resolution. De kommer att skratta åt den och förkasta den på precis samma sätt som de har gjort med parlamentets tidigare resolutioner. Och vem kan förebrå dem? De vet att våra resolutioner bara är ord, inte handlingar, och de anser att de inte är värda papperet de är skrivna på.

Om vi verkligen vill hjälpa till med att få till stånd en förändring i Iran måste vi matcha våra ord med handling. Vi kan t.ex. ta bort PMOI från vår terroristlista, eller vi kan stoppa lukrativa avtal mellan EU-medlemsstaterna och ansökarstaterna och Iran. Om vi vidtar sådana åtgärder kan vi vara säkra på att myndigheterna i Teheran tar oss på allvar och tänker två gånger innan de fortsätter att förfölja sina demokratisökande medborgare.

Jag anser alltså att vi borde ha haft ett andra resolutionsförslag förutom detta för att uppmana regeringarna i vissa EU-medlemsstater, som t.ex. Storbritannien och Frankrike, och ansökarstater, som t.ex. Turkiet, att upphöra med sina hycklande åsikter om Iran och omedelbart börja vidta verkligt effektiva åtgärder mot landet.

Catherine Stihler, författare. – (EN) Herr talman! Advokaten Shirin Ebadis historia som den första muslimska kvinnan och den första iraniern som har fått Nobelpriset, kanske de flesta av oss här i dag känner till. Hon var den första kvinnliga domaren i Iran, men tvingades att sluta på grund av den iranska revolutionen.

Hon försvarade iranska kvinnors och barns rättigheter och kämpade för att ändra skilsmäso- och arvslagstiftningen i Iran. Hon stod upp för att försvara religiösa minoriteter och deras rättigheter, och nyligen har hon försvarat sju medlemmar av Bahá'í faith som hade blivit kollektivt arresterade och som kan drabbas av förföljelse som så många andra likasinnade i Iran. Det är dock hennes arbete med de mänskliga rättigheterna och hennes mod och beslutsamhet som har fått oss alla i kammaren att respektera henne.

Hon, tillsammans med andra människorättsaktivister, var modiga nog att grunda Centrum för skydd av de mänskliga rättigheterna i Teheran. Dess syfte var att rapportera brott mot de mänskliga rättigheterna i Iran, att ge rättsligt stöd till politiska fångar och hjälpa deras familjer. Från allra första början har emellertid myndigheterna försökt att stänga centrumet. De som arbetar där har blivit hotade och fängslade. Shirin Ebadi har personligen drabbats av flera dödshot och världssamfundet har under en viss tid uttryckt oro för hennes säkerhet. Då, strax före jul, när personalen på centrumet skulle fira 60-årsdagen av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna stängde den iranska säkerhetstjänsten centrumet.

Centrumet måste omedelbart öppnas igen. Vi måste utöva påtryckningar på kommissionen, den höge representanten, det tjeckiska ordförandeskapet och våra egna medlemsstater så att de tar upp ärendet och ser till att centrumet öppnas igen.

Det är svårt för oss som sitter här i denna kammare att helt och hållet förstå vilket mod och vilken styrka som krävs av människorättsaktivister som Shirin Ebadi för att kunna arbeta i Iran och sätta sig upp mot diktaturen. Det arbete som utförs av människorättsadvokater och aktivister är emellertid nödvändigt för att kasta ljus över vad som sker i Iran, för att ge hopp till personer som t.ex. Alaei-bröderna. Arash och Kamiar Alaei är båda läkare som hjälper personer med hiv och aids. Bröderna har anklagats för att samarbeta med fienden, men allt de har gjort är att försöka att hjälpa sjuka människor.

Jag hoppas att människorättscentrumet öppnas på nytt och att detta parlament gör allt det kan för att hjälpa Shirin Ebadi. Vi är ju faktiskt medmänniskor och hennes kamp är vår kamp.

Jean Lambert, författare. – (EN) Herr talman! Jag menar att det är viktigt att vi stöder människorättsförsvarare, vare sig vi tror att regeringarna kommer att lyssna på oss eller inte. Olika personer har ofta sagt till oss att de stärks och inges mod när sådana som vi erkänner det hot som de befinner sig under.

⁽¹⁾ Se protokollet.

Som man redan har sagt är detta ett allvarligt fall, därför att ett angrepp på en så internationellt känd människorättsförsvare signalerar att folk som ifrågasätter staten eller utövar sina grundläggande rättigheter, t.ex. religionsfriheten, inte är säkra, så de måste underkasta sig staten eller stå sitt kast.

Shirin Ebadi har själv dödsshotats vid många tillfällen, bland annat därför att hon har försvarat de sju ledarna i Bahá'í faith i Iran, som också är förföljda. Vi har under de senaste dygnet sett ytterligare arresteringar av personer som har arbetat med henne och förvisso andra medlemmar av Bahá'í faith.

När vi tittar på vad vi gör här måste vi också inse att vi faktiskt ser en förändring när det gäller vissa regeringars erkännande av de mänskliga rättigheterna, och att detta påverkar länder som har förbindelser med EU. De anser att de nu inte behöver uppmärksamma de mänskliga rättigheterna så mycket eftersom de kan handla och samarbeta med länder som egentligen inte bryr sig. Detta gör det ännu viktigare, menar jag, att vi ser till att upprätthålla dessa normer och att vi, som redan har nämnts, inte ökar handeln med länder vars intresse av de mänskliga rättigheterna är uruselt, utan gör allt vi kan för att stödja dem som arbetar för de mänskliga rättigheterna och de demokrater som protesterar mot odemokratiska krafter.

Tunne Kelam, författare. – (EN) Herr talman! Situationen för de iranska medborgare som lever under de teheranska mullornas grymma diktatur är oroväckande och har förvärrats på alla områden sedan 2005. Jag uppmanar därför kommissionen att fortsätta övervaka de mänskliga rättigheterna där och att lägga fram en utförlig rapport om situationen under årets första sex månader.

I dag protesterar vi mot trakasserierna av Nobelpristagaren Shirin Ebadi och hennes centrum för försvar av de mänskliga rättigheterna (CDHR). Många frågor vad protesterna leder fram till. Den frågan bör även ställas till rådet och kommissionen.

Den iranska regimen är potentiellt sett det största hotet mot världsfreden och rättsstatsprincipen. Teheran kommer med all sannolikhet snart att ha kärnstridspetsar, och regimen har redan missiler som kan avfyras dem. Iran är också en stor exportör av terrorism, till exempelvis Irak, och stöder Hizbullah och Hamas.

Samtidigt hoppas EU fortfarande kunna övertyga diktaturen genom kompromisser och har ända tills nyligen hjälpt terroristregimen i Teheran att stå på tå för den demokratiska oppositionen genom att ironiskt nog stämpla den som en terroristorganisation.

Vi måste alltså tydligt och kraftfullt försvara de mänskliga rättigheterna och vi måste även prioritera situationen för de mänskliga rättigheterna i Iran när vi hanterar Teheran.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Marios Matsakis har rätt. Förföljelsen av Shirin Ebadi är inte en isolerad händelse. Hon har under flera år haft en privilegierad ställning bland regimkritikerna. Människorättscentrumet skapade ett intryck av att det inte var så illa ställt i Iran.

De flesta offer för den teokratiska regimen i Iran är okända. Avvikande politiska åsikter, protester från diskriminerade etniska och religiösa minoriteter, homosexualitet och kamp mot kvinnors missgynnade ställning – allt detta är skäl att bli fängslad eller mördad. Mycket som vi tar för givet i Europa kan man bli mördad för i Iran. Vissa offer hängs upp i höga hisskranar i stora folksamlingar som exempel.

Ändå är omvärlden, inbegripet Europa, inte särskilt intresserad av denna förfärliga situation och hur den kan fås att upphöra. Den internationella uppmärksamheten riktas gärna mot annat. Världssamfundet skulle visserligen vilja att Irans militära makt begränsades och att dess kärnenergianvändning upphörde, men framför allt fäster man vikt vid fortsatta oljeleveranser och upprätthållande eller utökande av goda handelsförbindelser.

Det har lett till att Iran ständigt hotats av krig, utan att någon kritik mot bristen på mänskliga rättigheter kommer till uttryck. Det leder till och med till en situation där samarbete med den iranska regimen köps genom att de främsta exiloppositionsgrupperna ständigt placeras på terroristlistan. Vi måste sätta stopp för den bisarra situation där rådet, varje gång det kommer ett domstolsavgörande som förklarar sådan placering på terroristlistan som olaglig, fattar ett nytt, identiskt beslut på EU:s vägnar.

Till skillnad från de flesta andra offer för förföljelse i Iran är Shirin Ebadi inte anonym utan internationellt känd och respekterad. Hittills har hennes status som nobelpristagare ibland gett henne ett visst mått av frihet. Nu upphör snart denna status, och det är ett tecken på behovet av internationellt stöd för de krafter som vill ha förändring.

Bernd Posselt, för PPE-DE-gruppen. – (DE) Herr talman! Mitt kontor i München ligger på en gata som är hem för många kristna armenier från Iran. De är medlemmar av en av världens äldsta kristna församlingar och är samtidigt patriotiska perser. Det visar att Iran/Persien har en gammal tradition av tolerans, inte bara gentemot olika religioner utan även gentemot de många folkslag som ingår i dess stora rike.

Det strider helt och hållet mot den iransk-persiska andan att regera med en sådan intolerans som denna mullahregim uppvisar. Det strider mot de bästa, äldaste traditionerna i ett av världens äldsta länder. Det ligger därför i det iranska folkets och dess framtids intresse att vi är tydligare i vårt fördömande av dessa missförhållanden.

Shirin Ebadi, som tagit stora personliga risker när hon avslöjat dessa missförhållanden, och som tilldelats Nobels fredspris för detta, fortsätter sitt arbete för alla etniska grupper och alla religiösa samfund. Vi kan inte godta denna förfärliga, avskyvärda förföljelse av Shirin Ebadi. Hon behöver vår solidaritet. Jag väddar därför till det tjeckiska ordförandeskapet att tillämpa sin sunda människorättspolitik även i denna fråga.

Józef Pinior, för PSE-gruppen. – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Först och främst vill jag göra er uppmärksamma på att det tjeckiska ordförandeskapets företrädare inte närvarar vid denna debatt. Detta beklagar jag verkligen, eftersom Tjeckien är arvtagare till den demokratiska traditionen av kamp för mänskliga rättigheter i hela Central- och Östeuropa. Jag upprepar: det är högst beklagligt att ingen företrädare för det tjeckiska ordförandeskapet deltar i denna debatt, trots att andra rådsordförandeskap, t.ex. det tyska, alltid har skickat en företrädare.

I dag diskuterar vi mänskliga rättigheter i Iran, som är ett betydelsefullt land i Mellanöstern och kommer att ha ett avgörande inflytande över den politiska situationen i det området. Den iranska regeringen bör därför ha en ännu större skyldighet att till fullo respektera mänskliga rättigheter och internationella standarder i fråga om humanitär rätt.

Vi försvarar nobelpristagaren Shirin Ebadi och motsätter oss de senaste åtgärderna inom ramen för myndigheternas och regeringens kampanj för att vända den allmänna opinionen mot Shirin Ebadi. Jag vill också fästa er uppmärksamhet på nya arresteringar av universitetsstuderande i Shiraz. Den här veckan, medan Europaparlamentet har sammanträtt i Strasbourg (närmare bestämt den 12 januari), har ytterligare sex personer arresterats. Vi måste försvara den iranska studentrörelsens oberoende. Jag vill också uppmärksamma er på det förtryck och de trakasserier som drabbar läkare som arbetar med aidsforskning.

Herr kommissionsledamot! Det finns bara en möjlig slutsats: människorättssituationen i Iran måste övervakas vidare av Europeiska kommissionen och hela EU.

Leopold Józef Rutowicz, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! I Iran, där de fundamentalistiska principerna stöds av en stor del av samhället, möter verksamheten i alla demokratiska institutioner som grundas på andra kulturella regler en hel del motstånd och intolerans. Det är det slags exempel som Iran visar upp.

Även om de styrande politikerna i Iran kanske, för att förbättra sin image, skriver under på åtaganden som är en följd av internationella överenskommelser, är den dagliga verkligheten något helt annat. Fallet Shirin Ebadi, nobelpristagare och chef för centrumet för försvar av de mänskliga rättigheterna, kan tjäna som exempel. Motståndet mot hennes verksamhet hänger samman med svagheten hos den styrande klassen, som av rädsla för att förlora sin status inte kan hålla de fundamentalister i styr som ägnar sig åt antidemokratisk verksamhet. Vi stöder resolutionen. Jag anser att radikalare åtgärder måste vidtas på detta område.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) I Iran förekommer de kanske minst dokumenterade fallen av kränkningar av mänskliga rättigheter i världen. I dag finns det inga tecken på någon förbättring av situationen. I detta avseende är förföljelsen av Shirin Ebadi en mycket allvarlig fråga, och jag kan även säga detsamma om situationen för de sex studenter som nämndes tidigare.

Det är hoppningivande att flera resolutioner har föreslagits i detta ämne, på initiativ av flera politiska grupper. Jag anser dock att den resolution som lagts fram av Europeiska folkpartiet på ett mycket bättre sätt motsvarar vår förpliktelse att försvara de mänskliga rättigheterna. Som medborgare i ett land som nyligen upplevt både en totalitär regim och den yttrandefrihet som garanteras av en demokratisk regim kan jag inte låta bli att sympatisera med denna kvinna som kämpar för mänskliga rättigheter, och jag är övertygad om att frågan kommer att tas under övervägande.

Denna konstruktiva kritik kan bara leda till bättre förbindelser mellan EU och Iran.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Jag vill inte bara stödja denna resolution utan framför allt instämma med alla de vänner av ett fritt Iran som, i likhet med Marios Matsakis och andra, har varit angelägna om att betona att det främsta problemet är eftergiftspolitik gentemot den iranska regimen. Det är en politik där olja och affärsavtal är viktigare än principer.

Att Folkets mujahedin i Iran placerades på listan över terroristorganisationer var en skandal från första början. Det innebär att ett oerhört viktigt reellt problem förvandlades till en strategi av motsatt karaktär som går ut på att göra tjänster för dem som i själva verket driver en terrortpolitik.

Jag vill därför återigen uppmana rådet att omedelbart sätta stopp för denna situation och stryka Folkets mujahedin i Iran från listan över terroristorganisationer.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Herr talman! Zbigniew Brzeziński beskriver det valv av instabilitet som sträcker sig från Egypten till Pakistan som det största hotet mot global stabilitet och utsikter till global utveckling i framtiden. Han menar att det främsta landet, ett slags grundbult, i detta valv är Iran. Om vi inte löser Iranproblemet, om vi inte ser till att det blir ett förutsägbart och demokratiskt land, kommer det att vara mycket svårt att avvärja det hot som Zbigniew Brzeziński talar om.

Men vi kan inte införa demokrati eller stabilitet i Iran. Det är en uppgift för iranierna själva. Med iranier menar jag både dem som bor i själva Iran, t.ex. Shirin Ebadi, och de politiska emigranterna från Iran, t.ex. Miriam Rajavi. Därför är det viktigt att stödja just dessa demokratiska rörelser och äntligen erkänna att mujahedin inte är någon terroristorganisation.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Ironiskt nog liknar situationen i Iran den som rådde i Gaza när Hamas valdes, det vill säga att regeringen har valts av folket.

Det här är ett problem för oss, eftersom det inte finns mycket vi kan göra. Något måste förändras i Iran. Vi kan bara uttala oss inför hela världen och sända vårt budskap till Iran, nämligen att vi fördömer kränkningarna av mänskliga rättigheter och bristen på demokrati, vad de än tycker om det. I det här fallet kan kanske orden tjäna som vårt vapen och samtidigt erbjuda stöd för de människor i Iran som kämpar för verklig frihet, vilket jag hoppas att de kommer att få.

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Europeiska kommissionen följer nära utvecklingen av situationen för Shirin Ebadi och ser de hot som hon och hennes medarbetare utsattes för efter genomsökningen av deras kontor i Teheran den 29 december som oacceptabla. Genomsökningen av kontoret är den senaste av en rad hotelser som riktats mot Shirin Ebadi. Exempelvis stängdes i december centrumet för försvar av de mänskliga rättigheterna, en organisation som hon ledde.

Europeiska kommissionen stöder därför till fullo det franska rådsordförandeskapet, som den 31 och den 22 december förra året lade fram två förklaringar gällande fallet Shirin Ebadi. Kommissionen betonar särskilt att de iranska myndigheterna måste fullgöra sina internationella åtaganden på människorättsområdet, framför allt rätten till frihet att delta i fredliga sammankomster enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Iran har undertecknat och ratificerat denna konvention och måste alltså låta centrumet för försvar av de mänskliga rättigheterna öppna igen och ge det den rättsliga status det efterfrågats i många år.

Under 2009 kommer kommissionen, precis som tidigare, att ta varje tillfälle i akt att sätta press på de iranska myndigheterna att skydda Shirin Ebadi och andra människorättsförsvarare (enskilda eller organisationer) och låta dem fortsätta att verka i landet utan att lägga sig i deras legitima verksamhet.

Som ni alla vet innebär frågorna om kärnkraft och mänskliga rättigheter att våra möjligheter till verksamhet i Iran är kraftigt begränsade. Trots detta kommer kommissionen under 2009 att fortsätta med samarbetet på områden av gemensamt intresse, särskilt kampen mot narkotikahandeln. Vi har även lyckats upprätthålla några program för stöd till mänskliga rättigheter och en sund förvaltning av offentliga angelägenheter, t.ex. ett projekt till stöd för barns rättigheter i samarbete med Unicef och projekt till stöd för reformer av rättsväsendet.

Vi driver också initiativ som syftar till att stärka samarbetet och utbytet på utbildnings- och kulturområdet – utbyten inom ramen för programmet Erasmus Mundus, besöket i Bryssel nyligen av ett antal iranska journalister och de tv-sändningar på persiska som kommissionen vill lansera före årets slut. Trots detta står det klart att våra förbindelser inte kommer att kunna utvecklas normalt om det inte sker en dramatisk förbättring av människorättsituationen i Iran.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

10.2. Guinea

Talmannen. – Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om situationen i Guinea.⁽²⁾

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Guinea har haft ett mycket turbulent förflutet, och europeiska länder har på ett eller annat sätt varit inblandade i landets tragiska förgångna. Guinea erövrades av portugiserna på 1400-talet och invånarna underkastades den europeiska slavhandeln på 1500-talet och framåt. 1890 koloniserades landet av Frankrike. Efter självstyret 1958 skapades fasta förbindelser med Sovjetunionen. Perioden efter kolonialtiden dominerades av totalitära presidenter som backades upp av den onekligen ganska primitiva armén.

Trots att landet har mycket stora mineralfyndigheter, såsom järn, aluminium, guld, diamanter och uran, är Guinea ett av världens fattigaste länder. Mineralerna exploateras av bolag från Ryssland, Ukraina, Frankrike, Storbritannien, Australien och Kanada.

Det är välkänt att omfattande korruption av tjänstemän förekommer. Regeringarna i de länder bolagen kommer från verkar inte heller bry sig särskilt mycket om den guineanska befolkningens välfärd och klagar bara över den skrämmande människorättssituationen i landet om deras ekonomiska intressen störs eller hotas.

Hur som helst styrs Guinea för närvarande av ännu en diktator, den unge juniorarméofficeren kapten Camara. Han står i spetsen för en junta som har lovat att befria landet från korruption och förbättra levnadsstandarden för de tio miljoner invånarna. I detta syfte organiserades ett nationellt råd för demokrati och utveckling med 32 ledamöter för att styra landet.

Jag vet inte om kapten Camara är uppriktig i sin strävan eller om han kommer att lyckas förbättra situationen i Guinea. Men en sak är säker: det kan inte bli värre än det har varit under senaste decennierna, då Europa och resten av världen satt med armarna i kors och tittade på samtidigt som man åtnjöt fördelarna av mineralutvinningen i Guinea. Så även om jag på förhand motsätter mig militärdiktaturer kan jag bara hoppas att landet inom kort övergår till demokrati.

Jean-Pierre Audy, författare. – (FR) Herr talman, herr Špidla, mina damer och herrar! Den 22 december 2008 dog Guineas president Lansana Conté, 74 år gammal. Natten mellan den 22 och 23 december hade hans närmast anhöriga fullt upp med att förbereda interimspérioden, samtidigt som det gick rykten om en statskupp.

Var de just då uppriktiga, de styrande i ett land som av *Transparency International* betecknas som ett av världens mest korrumperade, där man hänvisar till rättsstatsprinciper och demokrati som i själva verket aldrig funnits? Erinrade de sig just då hur general Lansana Conté för 24 år sedan tog makten när mannen bakom självständigheten 1958, den marxistiske presidenten Sékou Touré, dog 1984? Tänkte de sig just då att en enkel officer med ansvar för arméns bränsleinköp skulle kunna ta makten? Ångrade de just då att de inte gjort tillräckliga insatser för att införa verkliga rättsstatsprinciper och verklig demokrati, vilket hade gjort det möjligt att hålla det viktiga valet inom 60 dagar, såsom föreskrivs i konstitutionen?

Om de faktiskt kände ånger skulle kapten Moussa Dadis Camaras och hans vänners känslor inom några timmar övergå i samvetsqual. Onsdagen den 24 december utropade den okände kaptenen sig till republikens president och hyllades av tusentals guineaner, och den 25 december demonstrerade han lojaliteten hos den civila regeringen, som gick med på hans ultimatum. Han lovade att bekämpa korruptionen och att anordna val före 2010. Han utsåg en anständig man till premiärminister, en internationell tjänsteman baserad i Egypten. Han rapporterade nöjt att ingen i Guinea fördömde honom – oppositionspartierna och det civila samhället accepterade situationen.

Bör statskuppen fördömas under dessa omständigheter? Ja, vi måste fördöma den! Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokrater, för vilken jag har äran att tala, fördömer denna kupp

⁽²⁾ Se protokollet.

även om vi inte är naiva – vi vet att politiska lösningar aldrig är enkla när ett land ska ta sig ur en diktatur. Vi uppmanar er att rösta för den gemensamma resolutionen från de sex politiska grupperna.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Den 15 februari 2007 diskuterade vi diktatorn Lansana Conté's statliga våld i Guinea som en brådsnande fråga. Denna diktator kom till makten efter en statskupp 1984 och har behållit den sedan dess. Han såg landet som sin privata egendom, av särskild betydelse på grund av de naturliga fyndigheterna av guld, järn och bauxit. De flesta partier deltog inte i de val som anordnades under hans styre, och den officiella opposition som tillfälligt var representerad i parlamentet tvingades senare lämna det.

Fackföreningarna CNTG och USTG blev följaktligen den främsta kraften i kampen för demokrati. Presidentens säkerhetsstyrka, ledd av diktatorns son, bemötte deras protestmöte den 22 januari 2007 genom att döda 59 personer och skada ytterligare 150.

Denna förfärliga regim fick ett oväntat slut när diktatorn dog i december förra året. Juntan förde fram en bankman som ny premiärminister. Frågan är nu exakt vad den militärjunta som sedan tog över makten har gett utrymme för. Är detta ett steg mot demokrati och likaberättigande för alla medborgare, eller kommer denna nya statskupp att bana väg för en ny diktator, som återigen främst är intresserad av landets naturtillgångar och utsikterna att sko sig själv?

Omvärlden har reagerat med förvirring. Det västafrikanska samarbetsblocket Ecowas har fördömt den senaste statskuppen. Nigerias president hyllar den bortgångne diktatorn men kräver lyckligtvis att makten snabbt ska övergå till en demokratiskt vald regering. Även Frankrike och Senegal trycker på för att val ska hållas inom ett år.

Min grupp har genom åren alltid stött kraven från Guineas demokratiska opposition, som fortfarande tycks vara ute ur leken. Vi fördömer inte maktskiftet, men vi fördömer den eventuellt fortsatta avsaknaden av demokrati den närmaste framtiden. Det finns ännu inte någon anledning att straffa eller isolera Guinea, men vi bör påminna de nya ledarna om att deras stund i rampljuset bara kan bli mycket kort. Landet behöver inte en ny diktator utan ett återupprättande av demokratin.

Filip Kaczmarek, för PPE-DE-gruppen. – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Lyckligtvis är den tid förbi när det enda kända sättet att stjälpas en regering i Västafrika var genom en militärkupp. I länder som gränsar till Guinea – Sierra Leone, Elfenbenskusten, Senegal och Liberia – sker en politisk islossning, militärregimer har fallit och en ung demokrati växer fram, men Guinea är fortfarande fast i det förflutna. Den avlidne presidenten Lansana Conté tog själv makten i en militärkupp, och nu får man en känsla av déjà vu. Ett dygn efter det att presidentens död tillkännagetts tog militären makten i Guinea och upphävde konstitutionen.

Den enda goda nyheten är att kuppen fördömts av andra afrikanska stater och av Afrikanska unionen. Ytterligare EU-stöd till Guinea måste definitivt kopplas till ett återinförande av den konstitutionella ordningen och utlysande av presidentval snarast möjligt. Oberoende internationella organisationer bör övervaka valprocessen och se till att valet är rättvist. Om kapten Camara har minsta tanke på att bli en guineansk Barack Obama måste korruptionen och fattigdomen i landet minska radikalt.

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman, dagen efter president Lansana Conté's död den 23 december 2008 tog en militärjunta under ledning av kapten Camara över makten i Guinea, upphävde konstitutionen och rätten till politisk verksamhet och upplöste regeringen. Juntan har förklarat krig mot korruptionen och planerar att hålla presidentval senast i december 2010, trots att det i den tidigare gällande lagstiftningen föreskrevs att val ska hållas 60 dagar efter en mandatperiods slut.

Man kan emellertid inte bortse från att Guineas befolkning stöder den nya regeringen. Den 29 december hävdade Afrikanska unionen Guineas medlemskap och gav landet sex månader på sig att återupprätta den konstitutionella ordningen. Europaparlamentet bör uppmana den guineanska regeringen att återinföra civila lagar och hålla ett demokratiskt presidentval snarast möjligt. Jag hoppas att Europeiska kommissionen kommer att ge humanitär hjälp till civilbefolkningen och inleda en dialog med Guineas regering.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Herr talman! President Lansana Conté var den arketypiske afrikanske starke mannen, en korrupt diktator som styrde folket i Guinea med järnhand. Guinea har i själva verket aldrig haft någon verklig demokrati under sina 50 år av självstyre.

När Lansana Conté avled fick Guinea möjligheten att vända blad. Men alla förhoppningar om att övergå till en verklig demokrati tillintetgjordes genom militärkuppen. Som väntat har Afrikanska unionens svar på

kuppen varit beklagligt matt. AU kan inte räkna med att tas på allvar internationellt sett om man fortsätter att förhålla sig och komma med undanflykter. Varför ska vi i västvärlden anstränga oss för att hantera frågan när afrikanska regeringar uppträder så likgiltigt?

EU bör överväga att återropa bestämmelserna i Cotonouavtalet när det gäller sanktioner. Kapten Camara och kuppledarna måste förstå att EU förväntar vissa grundläggande styrningsnormer i utbyte mot en handels- och biståndsrelation. Guineas enda väg till välstånd är genom en demokratisk och civil regering.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Herr talman, herr kommissionsledamot! Vi står inför ännu ett fall där en grupp officerare tagit makten. Militärjuntor beter sig på liknande sätt: först sker arresteringar, sedan upphävs konstitutionen och därefter kommer ett tillkännagivande av att demokratiska val kommer att utlysas. I detta fall ska valen hållas om två år. Men i praktiken börjar officerarna utöva makt och upptäcker att de tycker om det. Det leder sedan till socialt förtryck och revolter, liksom till kränkningar av mänskliga rättigheter och demokratiska principer. Vi har skäl att misstänka att samma sak kan komma att hända i Guinea, även om vi alla hoppas att det ska bli annorlunda den här gången, att händelserna ska utvecklas till det bättre och utgången bli mer positiv.

Jag anser att tillkännagivandet från Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap och Afrikanska unionen om att de stoppat Guineas deltagande i sitt arbete innebär en viss påtryckning och vädjar till det sunda förnuftet. Med tanke på den sociala situationen och den ständigt minskande inkomsten per invånare tror jag att EU, och därmed Europeiska kommissionen, också kommer att vidta lämpliga och genomtänkta, men också modiga, åtgärder för att se till att förhållandena så snart som möjligt normaliseras i detta land, för folkets skull och för att förhindra folkmord och kränkningar av mänskliga rättigheter.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) I dag diskuterar vi statskuppen i Guinea, ett av Afrikas mest korruperade länder. Den sociala och ekonomiska situationen i Guinea är också föga avundsvärd, människor lever under oerhört hårda förhållanden, det råder brist på baslivsmedel, mänskliga rättigheter kränks på ett påfallande sätt, och allt detta skapar en gynnsam miljö för ett olagligt maktövertagande.

Å andra sidan är vi väl medvetna om att maktövertaganden genom militärkupp har blivit en tradition i Guinea. Inget parlamentsval utlystes när nationalförsamlingens mandattid löpte ut för två år sedan. Allt detta bekymrar säkert det internationella samfundet. En sådan situation leder i vilket land som helst förr eller senare till upplöpp, instabilitet och ofta även blodutgjutelse.

Jag stöder därför helt och hållet den resolution vi debatterar, där det uppmanas till anordnande av parlaments- och presidentval, iakttagande av internationella normer och hjälp från Afrikanska unionen och Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap. Dessutom måste press-, yttrande och mötesfrihet garanteras före valen, för annars blir valen en farsa.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Herr talman! Statskuppen i Guinea har följt samma mönster som de flesta liknande kupper i Afrika och andra världsdelar. Den ägde rum omedelbart efter det att president Conté dött, presidenten som kom till makten efter en kupp 24 år tidigare. Den ekonomiska och politiska situationen i detta oerhört fattiga land driver folket att protestera. Protesterna dämpas sedan av de väpnade styrkorna, som befäster en korruperad regering och en uppdelning av landet i dem som gynnas och dem som dör av hunger.

Det faktum att Afrikanska unionen och Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap har brutit förbindelserna med juntan är ett positivt steg i detta fall. Yttre påtryckningar kan tvinga juntan att utlysa demokratiska val. Den lärdom som kan dras av denna situation är att Afrikanska unionen, för att kunna stödja demokrati i Afrika, behöver en handlingsplan som kan förhindra kupper som leder till enorma förluster för medborgarna i denna fattiga del av världen. Jag stöder denna resolution.

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Nyheten om Guineas president Lansana Contés död, som kom på morgonen den 23 december 2008, följdes flera timmar senare av en militärkupp ledd av en junta som inrättade ett nationellt råd för demokrati och utveckling och förklarade konstitutionen upphävd och regeringsinstitutionerna upplösta.

Europeiska kommissionen stöder till fullo förklaringen från EU:s ordförandeskap där detta våldsamma maktövertagande fördöms och myndigheterna i Guinea uppmanas återgå till ett civilt, konstitutionellt och demokratiskt styre så snart som möjligt. Det positiva mottagande som militärregimen fick av den guineanska allmänheten, särskilt av politiska partier och fackföreningar, visar tydligt att det guineanska folkets levnadsstandard har försämrats så mycket att till och med en militärkupp ses som en förändring till det bättre.

och en händelse som inger optimism inför framtiden. Det visar också att den tidigare regimen hade förlorat det guineanska folkets förtroende i så hög grad att de föredrog att makten togs över av militära enheter i stället för officiella efterträdare.

I denna förvirrade situation är det viktigt att välkomna de snabba och effektiva initiativ som tagits av Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) och dess ordförande Mohamed Ibn Chambas, liksom Ecowas och Afrikanska unionens fasthet och beslutsamhet när man hävde Guineas medlemskap i organisationerna och fördömde det våldsamma maktövertagandet. Kommissionen är fast besluten att stödja Ecowas och Afrikanska unionens åtgärder och deras insatser för att möjliggöra snabbast möjliga återgång till ett civilt, konstitutionellt och demokratiskt styre genom fria och öppna val.

Den utmaning som världssamfundet står inför de kommande månaderna är att stödja Guinea i dess övergång till demokrati och i anordnandet av fria och demokratiska val till en lagstiftande församling och till presidentämbetet.

Som ni vet beslutade vi i mars 2004, efter val som inte präglades av respekt för demokratiska principer och som stred mot grundläggande inslag i Cotonouavtalet, att inleda samråd mellan Guinea och EU enligt artikel 96 i avtalet. Framsteg nåddes på följande områden: allmänna val skulle hållas 2006, medierna skulle liberaliseras, förändringar av valsystemet skulle genomföras i samarbete mellan regeringen och oppositionen, och förbättringar skulle göras av de makroekonomiska ramarna.

Vi ger inte upp hoppet. Vi är övertygade om att den valprocess som inleddes i oktober förra året kan återupptas med framgång. Nu ska en gemensam delegation från ordförandeskapet och kommissionen resa till Guinea på onsdag. I delegationen ingår grupper från Ecowas och Afrikanska unionen, och syftet är att bedöma situationen i landet och föreslå lämpliga åtgärder för att stödja Guinea i dess övergång till demokrati.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum efter debatten.

10.3. Pressfrihet i Kenya

Talmannen. - Nästa punkt är en debatt om sex resolutionsförslag om pressfriheten i Kenya.⁽³⁾

Marios Matsakis, författare. – (EN) Herr talman! Pressfrihet är synonymt med yttrandefrihet och demokrati. Så idealiskt är det förstås inte i vårt samhälle, där det inte är ovanligt att mediemagnater, regeringar och politiska partier påverkar massmedierna. Fenomenet är faktiskt ganska framträdande i vissa västländer, däribland Förenta staterna och några EU-medlemsstater. Men när det gäller lagstiftning får massmedier i vårt samhälle teoretiskt lagligt skydd för att kunna fungera så korrekt som möjligt.

Vi vill nu att man inte ska ge den kenyanska regeringen medhåll när de inför lagstiftningsåtgärder som kan användas av staten för att eventuellt förtrycka och förfölja massmedierna. Vi uppmanar därför de kenyanska myndigheterna att ompröva sin inställning i frågan och ge landets massmedier den lagliga frihet de behöver för att åtminstone kunna försöka fungera så demokratiskt som möjligt. Den kenyanska regeringen måste förstå och acceptera att presskyddet är nödvändigt för att landet ska kunna uppnå bättre levnadsstandard för sina invånare. Vi hoppas och tror på att den vädjan vi har framfört genom denna resolution inte kommer att uppfattas som inblandning, utan som ett vänligt råd till Kenyas regering, att det tas i betraktande på allvar och att man på ett förnuftigare sätt överväger vad som har utträttats hittills.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, författare. – (PL) Herr talman! Kenya har länge varit drabbat av en allvarlig politisk kris. Den sittande presidenten Mwai Kibaki genomför åtgärder som uppenbart är ägnade att begränsa yttrande- och pressfriheten. Den 2 januari 2009 bröt han mot bestämmelserna i förklaringen om de mänskliga rättigheterna och den afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter genom att sanktionera ändringar av vad som är känt som Kenyas kommunikationslag från 1998, varigenom de nationella myndigheterna gavs nya rättigheter, inklusive rätten att montera ned sändnings- och kommunikationsutrustning och att kontrollera och ändra innehållet i mediepublikationer. Världssamfundet förklarade enhälligt detta som ytterligare ett steg mot medicensur i Kenya.

⁽³⁾ Se protokollet.

Dessutom underlät presidenten, trots tidigare åtaganden till följd av överenskommelser som undertecknats för att inrätta Kenyas stora koalitionsregering, att rådfråga den sittande premiärministern om detta beslut och alla andra beslut därefter. Detta förvärrade krisen i Kenya, som redan pågått i över ett år och krävt omkring 1 000 offer och gjort 350 000 människor hemlösa. EU kan inte förhålla sig passivt medan grundläggande friheter kränks så grovt.

Vi bör välkomna den kenyanske presidentens försäkringar att ändringarna kommer att ses över och att alla politiska krafter kommer att rådfrågas i denna fråga, för att ge ändringarna en ny demokratisk status och säkra ett brett stöd i det kenyanska samhället. EU måste stödja dessa åtgärder och övervaka dem noga, så att pluralism befrämjas under processen med att bygga upp ett civilt samhälle. Samtidigt bör de kenyanska myndigheterna vidta kraftfullare åtgärder för att åstadkomma normala förhållanden i landet och inrätta en särskild kommitté, bestående av lokala och internationella experter, för att straffa dem som gjort sig skyldiga till våld och ligger bakom förra årets kris. Sådana åtgärder kan möjligen stabilisera den interna situationen och förhindra en humanitär katastrof, som oundvikligen hotar detta östafrikanska land med en befolkning på tio miljoner.

Colm Burke, författare. – (EN) Herr talman! Jag beklagar att president Kibaki har skrivit under förslaget till ändring av Kenyas kommunikationslag. I detta lagförslag respekteras inte rätten till yttrande- och pressfrihet som är förankrad i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och som har återgivits i andra internationella konventioner, däribland den Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter.

I lagförslaget ges Kenyas informationsminister stora befogenheter att göra razzior i mediebolag som anses utgöra ett hot mot den nationella säkerheten och att föra bort sändningsutrustning. I lagförslaget ges staten även befogenhet att reglera det innehåll som ska sändas och publiceras av elektroniska respektive tryckta medier. Jag välkomnar dock president Kibakis senaste förslag om att omarbota medielagen och hans gest om att överväga de ändringar i lagen som har förslagits av representanter för medierna.

Yttrandefrihet är en grundläggande mänsklig rättighet enligt artikel 19 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Jag uppmanar den kenyanska regeringen att ta initiativ till ett samråd mellan intressenterna för att skapa samförstånd om hur man på ett bättre sätt kan reglera kommunikationsbranschen utan att störa pressfriheten och kränka rättigheterna i den allmänna förklaringen.

Slutligen skulle jag vilja understryka behovet av att anpassa straffrihetskulturen i Kenya för att kunna dra de ansvariga inför rätta för våldsamheterna efter valet för ett år sedan. Jag kräver att man bildar en oberoende nämnd bestående av kenyanska och internationella juridiska experter som kan genomföra utredningar och åtal kring de våldsamma händelser som ägde rum efter de bristfälliga valen i december 2007.

Erik Meijer, författare. – (NL) Herr talman! Kenya har ett våldsamt förflutet. Efter andra världskriget, när Europa långsamt kom till insikt om att de afrikanska ländernas självständighet till slut var oundviklig, undantogs Kenya eftertryckligen, liksom det land vi nu känner som Zimbabwe. De koloniala härskarna ansåg att det fanns alltför många utländska kolonister och alltför många utländska ekonomiska intressen i de länderna för att de skulle kunna lämnas i händerna på den övervägande svarta befolkningen.

Till skillnad från andra västafrikanska länder fick inte Kenya sin självständighet på fredlig väg, utan efter en långdragen och våldsam kamp av frihetsrörelsen Mau Mau. Behovet av en våldsam kamp lade grunden för fortsatt våld och fortsatta hot. Segrarna tillhör främst den stora stammen Kikuyu. Andra befolkningsgrupper har alltid hållits i opposition, vid behov med hjälp av manipulerade valresultat. Det senaste presidentvalet visade återigen att en medlem av en annan stam av Kikuyu inte kan bli president, inte ens om majoriteten av väljarna röstar på honom.

Tack vare en kompromiss är nu oppositionens kandidat premiärminister, och den inhemska freden tycks ha återupprättats. Av de två afrikanska länder där presidentvalen manipulerats ses Zimbabwe som landet med den dåliga kompromissen, medan Kenya hyllats som landet med den goda kompromissen. Västeuropa och Amerika såg i många år Kenya som en riktig framgångssaga. Det var ett land med relativt välstånd och frihet för internationella företag, som höll sig väl med väst och drog till sig turister. Kenya har nu förlorat sin image som framgångssaga. Livsmedelsbristen och den nya presslagstiftningen har lett till förnyad spänning. Livsmedelsbristen beror delvis på att presidenten, i utbyte mot hamnbygget, har hyrt ut 40 000 hektar jordbruksmark till oljestaten Qatar för livsmedelsförsörjning.

Presslagen tycks vara ett verktyg som presidenten använder för att begränsa koalitionsregeringens makt och undanröja kritiska motståndare. Detta är desto mer stötande med tanke på att lagen kom till utan att

premiärministern ens rådfrågades. Koalitionskompromissen mellan presidenten och premiärministern är hotad om presidenten ges möjlighet att kringgå premiärministern, begränsa regeringens roll och skydda sin egen roll mot en kritisk press.

Charles Tannock, för PPE-DE-gruppen. – (EN) Herr talman! Fram till förra årets våldsamheter var Kenya känt för att vara ett av Afrikas mer politiskt stabila länder och Kenya hade av tradition en jämförelsevis fri och robust press.

President Kibaki måste inse att politisk stabilitet och en fri press förstärker varandra ömsesidigt. Kenya leds av en man som kom till makten genom att utlova en ny period av öppenhet och insyn. Att då lägga fram ett förslag om att begränsa yttrandefriheten är olämpligt. Tyvärr verkar det som om många högre politiker i Kenya fortfarande inte är tillräckligt hårdhudade för att kunna hantera den fria pressens och demokratins oundvikliga glirningar. Jag hoppas att president Kibaki lyssnar på vårt råd och ändrar uppfattning. Då skulle vi försäkras om att Kenya gör anspråk på att vara ett fritt samhälle med en koalitionsregering som delar makten. Det skulle även stärka Kenyas roll som moralisk auktoritet och ledare en instabil region.

Jag välkomnar presidentens löfte om att nu överväga att ändra lagförslaget och att i större utsträckning samråda med medierna. Premiärminister Raila Odinga och hans parti ODM motsätter sig kraftfullt denna lag och det är därför helt avgörande för regeringens stabilitet att den här politiska frågan inte blir ännu mer provocerande och splittrande.

Catherine Stihler, för PSE-gruppen. – (EN) Herr talman! Jag är glad över att jag har fått möjlighet att uttala mig om detta gemensamma resolutionsförslag om pressfrihet i Kenya. För ett år sedan var jag liksom många andra bestört och besviken över att gatudemonstrationerna efter det bristfälliga presidentvalet i Kenya ledde till upplopp och etniska konflikter som spred sig över landet och dödade mer än 1 000 människor och lämnade ytterligare 350 000 hemlösa. De ansvariga för våldsamheterna efter valet för ett år sedan måste dras inför rätta och Kenya behöver nu en period av försoning och tolerans.

I det sammanhanget är det mycket dåliga nyheter att president Kibaki den 2 januari 2009 skrev under förslaget till ändring av Kenyas kommunikationslag från 2008 om ändring av Kenyas kommunikationslag från 1998. Lagförslaget trotsar öppet pressfriheten och åsidosätter internationella konventioner som den kenyanska regeringen har undertecknat. Två avsnitt gör det faktiskt möjligt för regeringen att direkt censurera medierna. I avsnitt 88 ges informationsministern stora befogenheter att göra razzior i och föra bort sändningsutrustning från mediebolag som anses utgöra ett hot mot den nationella säkerheten. I avsnitt 46 ges staten befogenhet att reglera det innehåll som ska sändas och publiceras av både elektroniska och tryckta medier. I Kenya har lagförslaget kritiserats av journalister, premiärminister Raila Odinga och ODM. Att lagförslaget har godkänts understryker den allvarliga bristen på samråd inom den stora koalitionen. Jag beklagar att lagförslaget har antagits och kräver att eventuella omarbetningar av medielagen tar hänsyn till de otaliga reservationer som har gjorts.

Ewa Tomaszewska, för UEN-gruppen. – (PL) Herr talman! Som medlem av Solidarność, och med mina erfarenheter av krigslagar i Polen, vet jag att yttrandefrihet är demokratins livsnerv. Den kenyanska regeringen har undertecknat och ratificerat den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och andra internationella konventioner, inklusive Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter. Dessa konventioner innefattar rätten till yttrandefrihet.

I dag meddelar de östafrikanska journalisternas förbund att regeringen avser att införa censur i Kenya. Jag hoppas att president Mwai Kibaki kommer att avstå från ändringar av medielagstiftningen som skulle kunna inkräkta på yttrandefriheten. Jag uppmanar de kenyanska myndigheterna att överge sina planer på att införa censur samt att bygga upp ett samförstånd för att främja pressfrihet och stödja sektorn för allmän kommunikation. Jag hoppas att religiösa och etniska minoriteters rättigheter kommer att respekteras i Kenya. För ett år sedan dog över 1 000 personer under protester i samband med valet, och 350 000 personer flydde från sina hem. Jag hoppas att de som bär ansvaret för dessa händelser kommer att få sina rättmätiga straff.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Herr talman! Även om det stämmer att en del privata medier i Kenya bidrog till att anstifta upploppen efter den känslomässiga valkampanjen är det inget försvar för en begränsning av yttrandefriheten.

Angreppet på pressfriheten i Kenya innebar också en kränkning av grundläggande principer för parlamentarisk demokrati. Det bör framhållas att den nya lagstiftningen antogs av 25 av parlamentets 220 ledamöter. Detta är en fullständigt ofattbar situation. Och det värsta är att Kenya, fram till dess, hade kunnat ståta med ett av de mest utvecklade och pluralistiska pressnätverken i hela Afrika. Det kommer att ändras när den nya

lagstiftningen införts, varigenom specialtjänster kommer att tillåtas ingripa i mediernas verksamhet, stänga redaktionella avdelningar och kontrollera det tryckta och talade ordet. En begränsning av mediesektorns frihet med hänvisning till nationell säkerhet kan bara få motsatt effekt jämfört med vad som avses.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Varför är vi bekymrade över pressfriheten i Kenya? Varför debatterar Europaparlamentet denna fråga som ett brådskande fall av kränkning av mänskliga rättigheter?

För det första därför att yttrandefrihet är en grundläggande mänsklig rättighet enligt artikel 19 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, som Kenya undertecknat. Därför måste man, i likhet med övriga signatärstater, inte bara rätta sig efter dess anda utan även följa dess bokstav.

De demonstrationer som ägde rum för nästan ett år sedan efter presidentvalet i Kenya och som trappades upp till upplopp och etniska stridigheter, där mer än 1 000 personer dödades och tiotusentals lämnades hemlösa, är det främsta argumentet för att inte låta liknande händelser upprepas. Den kenyanska regeringen och presidenten bör därför agera samfällt och fullgöra sina åtaganden att respektera press-, yttrande- och mötesfrihet. Dessutom – och detta är särskilt viktigt – bör de bekämpa straffrihet och ställa de ansvariga för upploppen förra året till svars.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Herr talman! När vi nu debatterar människorättsfrågor och pressfrihet i tredjeländer, vill jag passa på att informera parlamentet om att media rapporterar från Gaza att FN:s kontor som tidigare i dag beskötts av israeliska styrkor nu är helt övertända och att all humanitär hjälp från FN som förvarades där, varav mycket har skickats av EU, har totalförstörts. Samma öde har drabbat Reuters kontor och andra internationella journalisters kontor i Gaza. FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon befinner sig för närvarande i Israel och är enligt uppgift fullständigt chockerad över de israeliska myndigheterna, och jag vill bara framföra att jag delar hans uppfattning.

Talmannen. – Herr Matsakis! Tack för detta uttalande. I teorin får jag dock inte godkänna det eftersom reglerna kräver att yttranden i enlighet med förfarandet "fånga talmannens blick" måste gälla det ämne som diskuteras, vilket jag får påminna om är pressfriheten i Kenya, även om alla håller med om att de händelser ni nämnde verkligen är dramatiska.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Herr talman! Europaparlamentets resolution om pressfriheten i Kenya belyser en viktig fråga. Diktaturer inleds med restriktioner av press- och informationsfriheten, och av medborgerliga rättigheter. Jag hoppas att denna process kan stoppas genom internationella och interna åtgärder. Jag tror att president Mwai Kibaki och premiärminister Raila Odinga kommer att vidta lämpliga åtgärder. Resolutionen, som jag stöder, kommer definitivt att bidra till demokratiseringsprocessen i Kenya.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Herr talman! Under kommunisttiden fanns det i Polen och andra länder en bestämmelse i strafflagen om att den som spred information som kunde leda till inre oroligheter skulle straffas. Denna bestämmelse var oerhört användbar som maktmedel mot inte bara enskilda utan också, och framför allt, pressen. I dag ser vi liknande avsikter bakom lagstiftningssträvandena i Kenya. Man kan inte som argument eller hot anföra att pressen måste tystas för att den skulle kunna orsaka oro i landet. Det är ingen motivering eller förklaring till censur av det här slaget. Pressens uppgift är att ge människor information, vilket är en verklig hörnsten i demokratin.

Vladimír Špidla, ledamot av kommissionen. – (CS) Herr talman, mina damer och herrar! Jag vill till att börja med understryka att yttrandefrihet, även i tv och radio, är en av de grundpelare som EU vilar på. Denna frihet tillhör EU:s viktigaste värden och kan inte ifrågasättas.

Den "kommunikationslag" från 2008 som trädde i kraft i Kenya den 2 januari 2009 har vissa inslag som enligt vår mening skulle kunna inkräkta på mediernas frihet. Vi noterade därför med tillfredsställelse president Mwai Kibakis beslut den 7 januari att se över några omtvistade avsnitt i denna lag. Det gläder oss att Mwai Kibaki gav informations- och kommunikationsministern och Attorney General tillstånd att träffa företrädare för medierna för att föreslå ändringar av denna lag som skulle undanröja dessa farhågor.

Yttrande- och pressfrihet är en del av den offentliga förvaltningen i dess vidaste bemärkelse och detta är i sig centralt i EU:s utvecklingsstrategi. Jag anser uppriktigt sagt att en fri och ansvarsfull press är en nödvändig förutsättning för demokratin och rättstaten, som är väsentliga inslag i en hållbar utveckling. Det är bara på grundval av dialog som medierna och den kenyanska regeringen kommer att kunna komma fram till gemensam förståelse och bygga upp ömsesidig respekt. Europeiska kommissionen ser därför med intresse fram emot resultaten av de olika möten som kommer att hållas i Kenya mellan de berörda parterna, och

hoppas att de kommer att nå enighet om lämpliga rekommendationer till förslag om ändring av medielagstiftningen.

När det gäller våldet efter valet välkomnar kommissionen rapporten från kommissionen för granskning av våldet (Wakirapporten). Kommissionen uppskattar den kenyanska regeringens åtagande att genomföra rapportens rekommendationer, inklusive inrättandet av en särskild domstol för att se till att de människor som bär skulden för våldet ställs till svars.

Talmannen. – Debatten är härmed avslutad.

Omröstningen kommer att äga rum omedelbart.

Skriftliga förklaringar (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I början av 2009 drabbades demokratin i Kenya av ett hårt slag mot pressfriheten. President Mwai Kibaki har undertecknat en lag, även om han därefter ändrat sig, som ger de kenyanska myndigheterna rätt att göra razzior mot redaktioner, avlyssna journalisters telefonsamtal och kontrollera innehållet i sändningar med hänvisning till "nationell säkerhet". Som om det inte räckte med dessa missförhållanden innehåller lagen dessutom bestämmelser om enorma bötessummor och fängelsestraff för journalister som befins skyldiga till "regeringsfientlig" verksamhet. President Kibaki gav visserligen en vecka senare order om att dessa bestämmelser skulle ändras, men vi vet inte vad avsikten är med dessa "ändringar".

Denna lag är i sin ursprungliga form en påminnelse om diktaturens mörka tid, när den kenyanska pressen tvingades ned på knä. Kenya är i dag en demokrati, och jag är övertygad om att ingen, inte heller president Kibaki, vill gå tillbaka till den tiden. Ett angrepp på pressfriheten är ett angrepp mot demokratin. Världssamfundet måste fortsätta att sätta press på de kenyanska myndigheterna att hantera de medborgerliga rättigheterna ansvarsfullt, särskilt pressfriheten.

Marianne Mikko (PSE), skriftlig. – (ET) Mina damer och herrar! Kenyas agerande strider mot den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter. Demokratiska grundpelare som yttrande- och pressfrihet respekteras inte. Pressfriheten är allvarligt hotad.

Statlig kontroll och censur ingick i ett förslag till ändring av kommunikationslagen. Genom president Kibakis obetänksamma handlande har det nu blivit lagstiftning.

Det är otänkbart att regeringen ska ha rätt att organisera razzior mot tidningars och sändningsföretags redaktioner och kontrollera vad som sänds och i vilken form. Det hör inte hemma i ett demokratiskt samhälle.

De gällande rättsreglerna måste ändras. Det är möjligt att reglera pressen utan att äventyra yttrande- och pressfriheten. Det måste göras snarast möjligt.

11. Omröstning

11.1. Iran: fallet Shirin Ebadi (omröstning)

11.2. Guinea (omröstning)

11.3. Pressfrihet i Kenya (omröstning)

12. Inkomna dokument: se protokollet

13. Beslut om vissa dokument: se protokollet

14. Skriftliga förklaringar införda i registret (artikel 116 i arbetsordningen): se protokollet

15. Översändande av texter som antagits under sammanträdesperioden: se protokollet

16. Datum för nästa sammanträdesperiod: se protokollet

17. Avbrytande av sessionen

Talmannen. - Jag förklarar Europaparlamentets session avslutad.

(Sammanträdet avslutades kl. 16.10.)

BILAGA (Skriftliga svar)

FRÅGOR TILL RÅDET (Europeiska unionens tjänstgörande rådsordförandeskap är ensamt ansvarigt för dessa svar.)

Fråga nr 6 från Brian Crowley (H-0973/08)

Angående: Det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling

Vilka politiska initiativ kommer rådet att driva i år för att informera små och medelstora företag om det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling 2007–2013 och dess effekter, med beaktande av att det finns 52 miljarder euro att dela ut i ekonomiskt stöd till europeiska företag för ifrågasvarande period?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Europaparlamentet och rådet har fastställt ett klart mål i lagstiftningspaketet för det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling 2007-2013 (FP7)⁽⁴⁾, enligt vilket särskild uppmärksamhet ska riktas mot att programmet ska vara öppet för deltagande av små och medelstora företag.

Följaktligen befinner sig detta mål i centrum av det sjunde ramprogrammets genomförandebestämmelser, särskilt "samarbetsprogrammet", som fastställer att en strategi inrättas för små och medelstora företag för varje prioriterat tema. Målet är att se till att åtminstone 15 procent av finansieringen under detta program går till små och medelstora företag. Små och medelstora företag drar även fördel av den högre finansieringsgraden på 75 procent av stödberättigande kostnader i FP7 (jämfört med 50 procent för större företag). Det kollektiva ekonomiska ansvaret som fanns i FP6 har ersatts i FP7 av garantifonden, som minimerar den ekonomiska risken för små och medelstora företag.

Som parlamentsledamoten säkert vet är kommissionen ansvarig för genomförandet av FP7. I enlighet med programmets mål ska därför kommissionen vidta alla nödvändiga åtgärder för att främja de små och medelstora företagens deltagande. En av dessa åtgärder är konferensen "Research Connection 2009" som organiseras av kommissionen under det tjeckiska ordförandeskapet i maj 2009 i Prag. En del av konferensen tillägnas små och medelstora företags deltagande i det sjunde ramprogrammet för forskning och utveckling 2007-2013.

Rådet vill även uppmärksamma de viktiga gemenskapsinitiativen till stöd för innovation, som till exempel följande:

Europaparlamentets och rådets ramprogram för konkurrenskraft och innovation (CIP) av den 24 oktober 2006⁽⁵⁾.

Det pionjärmarknadsinitiativ för Europa som lanserades av kommissionen, som rådet välkomnade och uppmuntrade i sina slutsatser vilka antogs den 29 maj 2008⁽⁶⁾.

Den regionala innovationsklusterpolitiken och som rådet välkomnade i sina slutsatser av den 1 december 2008 som ett verktyg för att stimulera små och medelstora företags potential och integration i högteknologiska nätverk⁽⁷⁾.

(4) Europaparlamentets och rådets beslut nr 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007-2013) (EUT L 412, 30.12.2006) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1906/2006 av den 18 december 2006 om regler för företags, forskningscentrums och universitets deltagande i sjunde ramprogrammet och för spridning av forskningsresultat (2007-2013) (EUT L 391, 30.12.2006).

(5) EUT L 310, 9.11.2006.

(6) Rådets slutsatser – En vitalisering av den europeiska ekonomins konkurrens- och innovationskraft - (dok. 10174/08).

(7) Rådets slutsatser – Mot kluster i världsklass i Europeiska unionen – Genomförande av den brett upplagda innovationsstrategin - (dok. 14679/08).

Slutligen bör man även uppmärksamma Europeiska investeringsbankens beslut om att frigöra 30 miljarder euro till stöd för europeiska små och medelstora företag inom ramen för den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa.

Dessa delar bör nämnas tillsammans med den forskningsverksamhet som föreskrivs i det sjunde ramprogrammet, eftersom innovativa små och medelstora företag utför forskning och teknisk utvecklingsverksamhet som inte faller under det sjunde ramprogrammet och kan med hjälp av dessa utveckla andra innovationsstöddordningar som tillhandahålls av Europeiska unionen.

Jag vill försäkra parlamentsledamoten om att det tjeckiska ordförandeskapet är fullt medvetet om små och medelstora företags betydelse som drivkrafter för forskning, dess tillämpning och innovation. Ordförandeskapet anser att det krävs en särskild strategi för små och medelstora företag för att underlätta deras deltagande i sjunde ramprogrammet. Vi anser att ytterligare förenklade förfaranden kopplade till små och medelstora företags deltagande i samtliga ramprogram ska uppmuntras. Ordförandeskapet kommer även att ge sitt fulla stöd till Europeiska kommissionen i dess genomförandeåtgärder.

*
* *

Fråga nr 7 från Eoin Ryan (H-0975/08)

Angående: Effektiv fördelning av EU-bistånd till utvecklingsländer

EU är världsledande när det gäller att ge bistånd till utvecklingsländerna. I ett Panorama-program från BBC som sändes i slutet av november 2008 framhövdes emellertid att biståndet alltför ofta slösas bort, inte används effektivt eller inte når fram till den avsedda befolkningen. Ett av de många problem som framhövdes var ineffektivitet i samband med bistånd till utbildningssektorn, där medlen snarare går till byggnader än till utbildning och löner, vilket kan resultera i en låg undervisningsstandard. Frånvaron bland lärarna är ofta hög, eftersom de tvingas ha flera arbeten samtidigt för att klara sig. Sådana tendenser skulle mycket lätt kunna leda till en djupt oroande och rent ut sagt oacceptabel situation, där det andra millennieutvecklingsmålet att alla världens barn ska gå i grundskola är uppnått till det yttre, men där utbildningen håller en så låg kvalitet att den knappt tjänar eller bidrar till att förändra livet för de barn som är drabbade. Vilka åtgärder eller förändringar föreslår rådet för att se till att EU-biståndet fördelas och används mer effektivt?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet vill påminna om att det är kommissionens ansvar att programmera användningen av finansiella medel och stödja förvaltningen av EU-bistånd och Europeiska utvecklingsfonden (EDF).

Rådet vill uppmärksamma biståndets två dimensioner, det vill säga (1) de särskilda bestämmelserna för kontroll av biståndsfördelning och (2) initiativen som är utformade för att förbättra biståndets effektivitet. Rådet kommer att fortsätta att övervaka båda aspekterna på ett vaksamt och aktivt sätt.

1. Kontroll av biståndsfördelning

Gemenskapens finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete innehåller särskilda bestämmelser om skydd av gemenskapens finansiella intressen. Kommissionen och revisionsrätten har rätt att utföra granskningar, inbegripet granskningar av handlingar eller på platsen hos varje kontraktspart eller underentreprenör som mottagit gemenskapsmedel.

Både rådet och Europaparlamentet har möjlighet att bedöma det sätt på vilket gemenskapens externa bistånd har genomförts på en årlig basis genom årsrapporten om Europeiska gemenskapens utvecklings- och biståndspolitik samt deras genomförande som kommissionen vanligtvis presenterar i slutet av juni.

Därmed anser rådet att den korrekta förvaltningen och genomförandet av utvecklingsbistånd inte bara är givarens ansvar. Principerna om egenansvar, goda styrelseformer och ömsesidig ansvarsskyldighet måste tillämpas och i detta avseende är våra berättigade partners också medansvariga. I sina slutsatser av den 27 maj 2008 bekräftade rådet på nytt vikten av att genomföra förstärkta ömsesidiga ansvarsskyldighetsmekanismer på nationell, regional och internationell nivå för att garantera mer jämlika partnerskap.

Slutligen upprättade kommissionen i juli 2008 en webbplats på Internet, som erbjuder omfattande information om förvaltningen och genomförandet av gemenskapens alla program för yttre samarbete. Webbplatsen sköts av EuropeAid och är tillgänglig för allmänheten.

2. Biståndets effektivitet

Europeiska unionen är starkt engagerat genom både Parisförklaringen om biståndets effektivitet från mars 2005⁽⁸⁾ och det europeiska samförståndet om utveckling från november 2005⁽⁹⁾ i att tillhandahålla mer och bättre bistånd. Europeiska unionen har särskilt åtagit sig att främja bättre samordning och komplementaritet mellan givarna genom att arbeta för gemensam flerårsprogramplanering grundad på partnerländernas strategier för fattigdomsbekämpning eller jämförbara strategier och partnerländernas egna budgetförfaranden, genom gemensamma genomförandemekanismer, bland annat utbyte av analyser, genom gemensamma uppdrag för alla givare och genom användning av samfinansieringsarrangemang.

Komplementariteten i givarnas insatser är ytterst viktig för att öka biståndets effektivitet och därmed få ett effektivare utvecklingsbistånd. I detta syfte antog rådet och medlemsstaterna i maj 2007 EU:s uppförandekod om komplementaritet och arbetsfördelning inom utvecklingspolitiken⁽¹⁰⁾. Slutligen tillhandahåller ministerförklaringen som antogs i september 2008 efter det tredje högnivåforumet om biståndseffektivitet (det vill säga handlingsprogrammet från Accra) en mycket ambitiös EU-strategi och önskade starka, exakta och mätbara åtaganden liksom en tidsplan för genomförandet.

*
* *

Fråga nr 8 från Liam Aylward (H-0977/08)

Angående: Tjeckiska ordförandeskapet

Kan det tjeckiska ordförandeskapet med hänsyn till Europeiska rådets vårmöte och EU:s strategi för tillväxt och sysselsättning förklara hur man avser att göra Europeiska unionens konkurrenskraftsagenda till unionens främsta prioritet, särskilt under rådande konjunkturedgång?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Med tanke på Europeiska rådets vårmöte och EU:s strategi för tillväxt och sysselsättning kommer det tjeckiska ordförandeskapet att göra Europeiska unionens betoning av konkurrensfrågorna till en av sina toppprioriteringar, eftersom det är väl medvetet om den nuvarande ekonomiska nedgången som kräver att EU agerar med styrka och beslutsamhet. En betydande ekonomisk nedgång understryker vikten av Lissabonstrategin som en rad verktyg för att stärka den ekonomiska tillväxten och ekonomiernas motståndskraft mot inre och yttre påfrestningar. Därför kommer rådets (konkurrenskraft) möte i maj att domineras av rådets (konkurrenskraft) antagande av dokumenten om huvudfrågor⁽¹¹⁾ inför Europeiska rådets vårmöte 2009, som kommer att handla om tillväxt och sysselsättning. Resten av tiden kommer ordförandeskapet att engagera sig i genomförandet av ekonomisk återhämtningsplan för Europa⁽¹²⁾ och uppfylla Europeiska rådets nya mandat, som den europeiska innovationsplanen.

Ordförandeskapets avsikt är redan mycket tydlig med tanke på det motto som det har valt för sin mandatperiod, det vill säga "Europa utan barriärer", vilket är mycket mer än bara ett politiskt slagord. Det

⁽⁸⁾ På denna konferens beslutade EU om att ge allt stöd till kapacitetsuppbyggnad genom samordnade program och öka användningen av arrangemang med flera givare, att kanalisera 50 procent av det mellanstatliga stödet genom landsspecifika system, även genom att öka den procentandel bistånd som vi ger i form av budgetstöd eller sektorsinriktade satsningar, att undvika att inrätta nya enheter för genomförande av program och att minska antalet icke samordnade uppdrag med 50 procent.

⁽⁹⁾ Dok. 14820/08

⁽¹⁰⁾ Slutsatser av den 15 maj 2007 (dok. 9558/07).

⁽¹¹⁾ 17359/08

⁽¹²⁾ 16097/08

inkluderar faktiskt ett ambitiöst program för att effektivt stärka den inre marknaden och kunskapstriangeln som inbegriper forskning, utbildning och innovation för att bevara och stimulera tillväxt och skapande av sysselsättning, samtidigt som man tar hänsyn till behovet av att minska den administrativa bördan och förenkla lagstiftningen.

Femårsdagen av den mest omfattande EU-utvidgningen skapar en möjlighet att utvärdera dess kostnader och vinster för samtliga medlemsstater. Det tjeckiska ordförandeskapet, i samarbete med Europeiska kommissionen och organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) kommer att presentera en undersökning där de barriärer som kvarstår på den inre marknaden identifieras och diskuteras på den internationella konferensen "5 år senare", som äger rum i mars 2009.

Inom ramen för detta kommer det tjeckiska ordförandeskapet att fokusera sin verksamhet och mobilisera medlemsstaterna kring följande sex huvudfrågor:

- En väl fungerande inre marknad utan barriärer.
- Främja obehindrad interaktion inom kunskapstriangeln.
- Bättre lagstiftning, med fokus på att minska den administrativa bördan.
- Stärka den europeiska industrins ryggrad: stöd till små och medelstora företag.
- Påskynda den ekonomiska reformprocessen för att uppnå ett tydligare fokus på konkurrenskraft och innovation.
- Fördjupa och främja investeringar i kunskap, forskning och innovation.

Dessa verksamheter omfattar ett kortsiktigt, medellångt och långsiktigt perspektiv på EU:s konkurrenskraft. Med andra ord behöver vi agera nu medan vi tänker framåt. Med detta i åtanke kommer det tjeckiska ordförandeskapet att koncentrera medlemsstaternas diskussioner kring dessa frågor om konkurrenskraft och det anser bestämt att ett tydligt budskap om dessa frågor bör skickas till stats- och regeringschefer, som ska träffas i mars 2009 för att bland annat diskutera EU:s ekonomiska situation.

*
* *

Fråga nr 9 från Claude Moraes (H-0980/08)

Angående: Människohandel

I det dokument som offentliggjordes i juni 2008 och innehöll en redogörelse för de franska, tjeckiska och svenska ordförandeskapens 18-månadersprogram fastställs det att kampen mot människohandel är och förblir en prioritering. I oktober 2008 efterlyste kommissionen dessutom "extraordinära insatser" från både EU och medlemsstaterna för att bekämpa människohandel.

Vilka särskilda åtgärder planerar ordförandelandet Tjeckien på detta område under det kommande halvåret?

Fråga nr 10 från Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Angående: Kampen mot människohandel

I s i n r e s o l u t i o n
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2006-0005&language=SV>
 av den 17 januari 2006 om strategier för förebyggande av handel med kvinnor och barn som riskerar att utsättas för sexuellt utnyttjande (2004/2216(INI)) beklagar Europaparlamentet att det fortfarande inte finns någon harmonisering av medlemsstaternas påföljder för bland annat sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn, trots antagandet av rådets rambeslut 2002/629/RIF⁽¹³⁾ om åtgärder för att bekämpa människohandel, som innehåller grundelementen och tillhandahåller medlemsstaterna och unionen en gemensam definition av människohandel.

Kan rådet meddela vilka framsteg som har gjorts sedan 2006 i arbetet med att harmonisera de påföljder som tillämpas av medlemsstaterna?

⁽¹³⁾ 1 EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

Gemensamt svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Kampen mot människohandel är en av nutidens största utmaningar inte bara för Europeiska unionen utan även för resten av världen. Människohandel är en av de allvarligaste formerna av organiserad brottslighet och på grund av förövarnas stora vinster i denna verksamhet, är det en av de mest lukrativa formerna av brottslighet. Eftersom människohandeln kan anta så många olika former måste de bekämpningsåtgärder som vidtas vara lika breda och omfattande.

I sitt lagstiftnings- och arbetsprogram för 2009⁽¹⁴⁾ under "Paket för organiserad brottslighet: hjälpa de drabbade", meddelade kommissionen att de lämnat in ett lagstiftningsförslag till rådet för en uppdatering av rådets rambeslut 2002/629/RIF om bekämpning av människohandel⁽¹⁵⁾. Därför är det först och främst upp till kommissionen att undersöka möjligheten och behovet av ytterligare harmonisering av sådana straffrättsliga bestämmelser. Det är det tjeckiska ordförandeskapets avsikt att snabbt därefter inleda diskussionerna om ett sådant förslag inom ramen för rådet.

När det gäller kampen mot människohandel har tjeckiska ordförandeskapet för avsikt att i huvudsak bidra till införande av bästa möjliga förfaranden när det gäller en harmoniserad insamling av uppgifter. En expertkonferens med rubriken "Gemensam analys, gemensam handling" är planerad i Prag den 30–31 mars 2009. Bland annat har konferensen i syfte att utforska möjligheterna för skapandet av ett nätverk av nationella rapportörer om människohandel i Europeiska unionen, liksom frågan om skydd av sårbara offer och deras ställning i straffrättsliga förfaranden.

*
* *

Fråga nr 11 från Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Angående: Erkännande av arbete inom familjen

På europeisk nivå har flera beslut fattats om att ge en rad rättigheter och förmåner till föräldrar och till beroende familjmedlemmar (barn, äldre och funktionshindrade) och om att göra det lättare att kombinera förvärvsarbete och familjeliv. Detta gäller dock endast avlönat arbete eller egenföretagande. Möjligheten att verka som egenföretagare inom familjen, följderna för familjen och familjen som arbetsgivare har inte behandlats av EU. Vilka förslag har det tjeckiska ordförandeskapet i denna fråga?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Med frågan om arbete inom familjen, och särskilt erkännandet av detta arbete, och dess konsekvenser för familjen, har parlamentsledamoten tagit upp en mycket viktig fråga.

Som ni vet kan Europaparlamentet och rådet endast handla i egenskap av lagstiftare utifrån ett förslag från kommissionen. Jag vill påminna om att kommissionen nyligen lagt fram ett förslag som tillgodoser de önskemål som parlamentsledamoten framfört. Jag refererar till förslaget om ett nytt direktiv om tillämpningen av principen om likabehandling av kvinnor och män med egen rörelse och om upphävande av direktiv 86/613/EEG⁽¹⁶⁾. Förslaget syftar till att förbättra det sociala skyddet för egna företagare och ta bort hinder för kvinnligt företagande. Det syftar också till att förbättra det sociala skyddet för "medhjälpande makar", som ofta arbetar i egenföretagarsektorn utan att åtnjuta motsvarande rättigheter. Som parlamentsledamoten säkert redan vet är de allra flesta av dessa "medhjälpande makar" kvinnor och många av dem arbetar inom jordbrukssektorn. Kommissionens förslag syftar till att stärka erkännandet av detta egenföretagande inom familjen. Genom att se till att rätten till mammaledighet beviljas "medhjälpande makar" som vill utnyttja

⁽¹⁴⁾ KOM(2008)0712.

⁽¹⁵⁾ EGT L 203, 1.8.2002, s. 1.

⁽¹⁶⁾ 13981/08

den syftar förslaget också till att råda bot på de ibland problematiska konsekvenserna som informell sysselsättning i familjeföretag kan få för själva familjen, särskilt när "medhjälpande makar" får barn.

Om vi ser till de bredare långsiktiga konsekvenserna av sysselsättning utan erkännande för "medhjälpande makar", vill jag försäkra parlamentsledamoten om att rådet är medvetet om obetalda kvinnors svåra situation, eftersom de är beroende av sina makar för att få en inkomst och deras ekonomiska situation ofta är otrygg när de går i pension, eller om de skiljer sig eller blir änkor. Rådet uttryckte sin oro i denna fråga i december 2007 när rådet antog ett antal slutsatser om "kvinnor och fattigdom", samt ett antal statistiska indikatorer utvecklade av det portugisiska ordförandeskapet inom ramen för handlingsplanen från Peking⁽¹⁷⁾. I dessa slutsatser erkände rådet att kvinnor är mer sårbara för inkomstfattigdom än män och att klyftan mellan könen ökar med åldern.

I december 2008 antog rådet nyligen ett antal slutsatser om "kvinnor och ekonomi: möjligheten att kombinera arbete och familj", återigen inom ramen för uppföljningen av genomförandet av handlingsplanen från Peking⁽¹⁸⁾. Även här bekräftar rådet på nytt vikten av bestämmelser som tillåter kvinnor och män att kombinera arbete med familjeliv och uppmanade till lämpliga åtgärder.

Slutligen är rådet aktivt engagerat i de frågor som parlamentsledamoten tagit upp med hänsyn till egenföretagande inom familjen. Det tjeckiska ordförandeskapet kommer att fortsätta diskutera det ovannämnda lagstiftningsinitiativet och i det avseendet följa utvecklingen i Europaparlamentet.

*
* *

Fråga nr 12 från Jim Higgins (H-0987/08)

Angående: Gränsöverskridande lagföring för trafikbrott

I sin slutsats från det 2908:e mötet i rådet (rättsliga och inrikes frågor) i november angav rådet att det anser att de nuvarande systemen är tillräckliga för att ta itu med problemen med utländska förare som smiter från påföljder vid trafikbrott. Praktisk erfarenhet har dock visat att så inte är fallet eftersom de flesta utländska förare undgår att straffas för trafikbrott. Om rådet inte vill stödja någon ny lagstiftning, vilka åtgärder planerar det att vidta för att se till att utländska förare inte smiter från sitt straff enligt den befintliga gemenskapslagstiftningen?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet delar Europaparlamentets oro när det gäller det höga antalet dödsfall på europeiska vägar varje år och svårigheten att straffa utländska förare för trafikbrott.

Rådet vill påpeka att det franska ordförandeskapet i september 2008 anordnade ett seminarium om samordningen av EU:s vägtrafiksäkerhetskampanjer. Vid detta seminarium utforskades möjligheter för att göra vägtrafiksäkerhetsåtgärder effektivare. Som en uppföljning till konferensen antog rådet den 27 och 28 november 2008 slutsatser om samordningen av polisiära åtgärder inom vägtrafiksäkerheten. Dessa slutsatser syftar till att införa ett gemensamt europeiskt förfarande för samordning av polisstyrkor involverade i vägtrafiksäkerhet. Rådet intygade även sin vilja att lansera de nödvändiga initiativen för att förbättra det strategiska och operativa samarbetet för att förbättra vägtrafiksäkerheten utifrån redan existerande säkerhet.

I detta avseende vill rådet påminna om sitt rambeslut 2005/214/RIF om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande av bötesstraff⁽¹⁹⁾. Detta rambeslut omfattar bötesstraff som ålagts med avseende på vägtrafikbrott. Den nationella lagstiftningen som antas i överensstämmelse med rambeslutet bör göra det möjligt för rättsliga myndigheter och i vissa fall även administrativa myndigheter att översända ett bötesstraff till myndigheter i andra medlemsstater och få det bötesstraffet erkänt och verkställt utan krav på ytterligare formaliteter.

⁽¹⁷⁾ 13947/07

⁽¹⁸⁾ 17098/08

⁽¹⁹⁾ EUT L 76, 22.3.2005, s. 16-30.

Rådet vill även påminna om sitt beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete⁽²⁰⁾, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet. Detta så kallade "Prümbeslut" tillåter gränsöverskridande samarbete i frågor som omfattas av avdelning VI i EG-fördraget och förenklar bland annat utbytet av uppgifter ur fordonsregistret mellan medlemsstater.

Till sist vill rådet erinra om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om att underlätta gränsöverskridande uppföljning av trafikförseelser av den 19 mars 2008. Förslaget syftar till att förbättra vägtrafiksäkerheten i Europeiska unionen genom att förutse den gränsöverskridande uppföljningen av påföljder för fyra trafikförseelser som orsakar den största andelen dödsfall, nämligen fortkörning, rattfylleri, bristande bältesanvändning och rödljuskörning, som begås med fordon som är registrerade i en annan medlemsstat än den där förseelsen begicks. Detta förslag har granskats av rådet.

Det stämmer att en bred majoritet av rådets medlemmar inte är övertygade om att rättsfallet som föreslagits för antagande av dessa bestämmelser tillåter gemenskapen att göra det, men man kan inte utifrån denna ståndpunkt dra slutsatsen att rådet skulle vara ovilligt att stödja andra lagstiftningsförslag som kan komma att lämnas in till rådet. Legitimiteten i att säkerställa gränsöverskridande uppföljning av trafikbrott har faktiskt inte ifrågasatts av rådets medlemmar.

*
* *

Fråga nr 13 från Gay Mitchell (H-0989/08)

Angående: Europeisk kustbevakning

Genom Lissabonfördraget försöker man öka försvarssamarbetet. Vilka är utsikterna för en alleuropeisk kustbevakning? Finns det utrymme för en paraplyorganisation, ett slags utökad version av Frontex, som består av kustbevakningsorgan från medlemsstaterna men med finansiering av EU och ökat samarbete, för att små stater som exempelvis Irland ska kunna patrullera sina långa kustlinjer och sina territorialvatten mer effektivt för att bekämpa narkotikasmuggling, människohandel och annan olaglig verksamhet?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Idén om att upprätta en europeisk kustbevakning presenterades av Europaparlamentet och rådet i artikel 11 i direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser⁽²¹⁾. I detta direktiv fastställs att kommissionen bör lämna in en genomförbarhetsstudie om en europeisk kustbevakning med uppgift att förebygga och reagera på föroreningar. Denna studie har ännu inte lämnats in. Frågan om upprättandet av en europeisk kustbevakning är också en av frågorna som tas upp i kommissionens grönbok från juni 2006 om en havspolitik för EU⁽²²⁾.

När det gäller gränskontroller och bekämpning av olaglig invandring tas i "Haagprogrammet för stärkt frihet, säkerhet och rättvisa i Europeiska unionen"⁽²³⁾, vilket antogs av Europeiska rådet vid dess möte den 5 november 2004, upp möjligheten att skapa ett "europeiskt gränsbevakningssystem". Denna idé togs upp i den europeiska pakten för invandring och asyl⁽²⁴⁾, som antogs av Europeiska rådet den 15 och 16 oktober 2008 och slutligen fastställs att inrättandet av ett sådant system kan bedömas.

Det är ett faktum att hot behöver hanteras med lämpliga åtgärder och det gäller sjö, land såväl som luftgränser. Frontex spelar en viktig roll i förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser och befinner sig fortfarande i en utvecklingsfas när det gäller användningen av tillgängliga verktyg baserade på det nuvarande uppdraget.

(20) EUT L 210, 6.8.2008, s. 12-72.

(21) EUT L 255, 30.9.2005, s. 14.

(22) Kommissionens grönbok av den 7 juni 2006, "Unionens framtida havspolitik: En europeisk vision för oceanerna och haven" - KOM(2006)0275.

(23) EUT C 53, 3.3.2005, s. 1.

(24) 13440/08

Det bör noteras att artikel 62.2 a i EG-fördraget begränsar gemenskapens behörighet till antagandet av standarder och förfaranden som medlemsstaterna ska följa när de utför kontroller av personer vid yttre gränser, vilket innebär att ansvaret ligger hos medlemsstaterna själva när det gäller att utföra denna typ av kontroller.

Hittills har rådet inte tagit emot något förslag från kommissionen om att antingen inrätta en europeisk kustbevakning eller ett europeiskt gränsbevakningssystem.

*
* *

Fråga nr 14 från Colm Burke (H-0991/08)

Angående: Reseförbud för barn som reser från Vitryssland

Kan det tjeckiska ordförandeskapet, med tanke på att externa förbindelser är en av dess främsta prioriteringar, redogöra för vilka åtgärder det tänker vidta för att uppmana Vitrysslands regering att häva sitt reseförbud för barn som reser till Irland och andra EU-medlemsstater för att få vila och återhämtning?

I skrivande stund verkar Irland och de vitryska myndigheterna ha enats om ett undantag som gör att barnen kan resa över jul. Ett officiellt mellanstatligt avtal om att häva förbudet helt är fortfarande under diskussion. Omkring 3 000 barn kommer årligen till Irland som en del av program för vila och återhämtning.

Kommer det tjeckiska ordförandeskapet att satsa på ett EU-övergripande avtal med de vitryska myndigheterna, i stället för att förhandla fram bilaterala avtal mellan Vitryssland och enskilda EU-medlemsstater?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet är medvetet om de aktuella problemen när det gäller barn från Vitryssland som reser till olika EU-medlemsstater, inklusive Irland, för att få vila och återhämtning (Tjernobyli-offer) och rådet har följt denna situation redan från början.

De berörda medlemsstaterna genomför för närvarande samråd med de berörda vitryska myndigheterna för att bilateralt hantera de betänkligheter som har uppstått i denna fråga. I detta avseende var avtalet som ingicks den 8 december 2008 mellan Irland och Vitryssland om framtida resor för att få vila och återhämtning för barn som skadats av Tjernobyli-olyckan en välkommen utveckling.

Dessutom bör det noteras att i detta avseende genomfördes den 3 december 2008 en démarche av den lokala EU-trojkan vid det vitryska utrikesministeriet i Minsk. Vid detta tillfälle betonades vikten av att fortsätta dessa besök, vilket mottogs i en konstruktiv anda av de vitryska myndigheterna.

Rådet kommer att fortsätta följa denna fråga mycket noggrant och ta upp den – om så behövs – i sina kontakter med de vitryska myndigheterna.

*
* *

Fråga nr 15 från Avril Doyle (H-0993/08)

Angående: Kollapsen på återvinningsmarknaden

Enligt kraven i direktivet om förpackningsavfall har Irland och andra medlemsstater utarbetat ett antal mål för förpackningsavfallssektorn som är förenliga med den avfallshierarki som fastställts i ramdirektivet om avfall (direktiv 2006/12/EG⁽²⁵⁾). Livskraften inom återvinningssektorn, på vilken förverkligandet av målen är beroende, bestäms av marknadsdrivna kostnader och priser.

Denna sektor har dock hamnat under intensivt tryck under de senaste månaderna som ett resultat av att priserna på återvinningsmaterial har kollapsat på världsmarknaderna. Detta har förvärrats i den utsträckning att vissa marknader faktiskt har stängts och det har blivit ekonomiskt omöjligt för avfallsföretag att fortsätta

⁽²⁵⁾ 1 EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.

sin verksamhet i många fall. Med tanke på betydelsen av denna sektor för hållbar konsumtion och produktion inom EU, kommer rådet att reagera på den aktuella nödsituation som uppstått till följd av att priset på återvinningsmaterial har kollapsat, exempelvis genom att vidta åtgärder för att ta itu med marknadsbrister?

Kommer rådet att - utan dröjsmål - genomföra rekommendationerna i rapporten från kommissionens egen arbetsgrupp för återvinning (som sammanställdes vid förberedelsen av meddelandet "Ett pionjärmarknadsinitiativ för Europa" KOM(2007)0860)?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet är medvetet om det problem som tagits upp av parlamentsledamoten. Vid rådets möte den 4 december 2008 fördes den senaste nedgången av priserna på återvinningsmaterial upp på dagordningen under "övriga frågor" av Irland och togs upp av flera rådsmedlemmar. Med tanke på dessa betänkligheter, angav kommissionen att den skulle göra en bedömning av situationen och beakta alternativen för eventuella ytterligare åtgärder. Slutligen åtog sig det kommande ordförandeskapet att så fort som möjligt inkomma till rådet med resultaten av kommissionens bedömning och eventuella föreslagna rekommendationer när de väl blir tillgängliga för bedömning.

*
* *

Fråga nr 16 från Mairead McGuinness (H-0995/08)

Angående: Värphöns

Enligt direktiv 1999/74/EG⁽²⁶⁾ om miniminormer för skyddet av värphöns kommer det från och med den 1 januari 2012 att vara förbjudet att inhysa värphöns i traditionella eller icke inredda burar. En ledande företrädare för livsmedelsindustrin sade vid en konferens i Irland förra året att om inte EU vill att hälften av EU:s kycklingproduktion ska bli illegal måste undantag göras från detta direktiv. Kan rådet kommentera denna ståndpunkt och ange huruvida det anser att det kommer att krävas undantag, med tanke på att nästan 80 procent av EU:s äggproduktion kom från värphöns i bur 2006?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

I juli 1999 antog rådet direktiv 1999/74/EG om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns. I direktivet anges att från och med den 1 januari 2012 är inhysning av värphöns inte längre tillåtet i EU i burar som inte uppfyller de minimikrav för välbefinnande som anges i direktivet.

Med aktörernas intressen i beaktande ska kommissionen, enligt direktivet, överlämna en rapport till rådet som är utarbetad utifrån ett vetenskapligt utlåtande om de olika uppfödningssystemen för värphöna och som beaktar dels de fysiologiska och etologiska aspekterna dels inverkan på hälsa och miljö. Denna rapport ska även innehålla en undersökning om de socio-ekonomiska konsekvenserna och deras inverkan på förbindelserna med gemenskapens ekonomiska partners. Rapporten skulle vidare åtföljas av lämpliga förslag som beaktar slutsatserna i nämnda rapport samt resultaten av förhandlingarna inom ramen för Världshandelsorganisationen.

Rapporten i fråga överlämnades av kommissionen till rådet i januari 2008, tillsammans med ett av kommissionens arbetsdokument som citerar de källor som använts. Det utarbetades med beaktande av bland annat en socio-ekonomisk undersökning som innehöll medlemsstaternas rapporter.

Utifrån denna rapport bekräftade kommissionen sin avsikt till rådet om att inte föreslå något uppskov från det förbestämda datumet för förbud av konventionella burar eller från övriga tillämpliga förslag.

⁽²⁶⁾ 1 EGT L 203, 3.8.1999, s. 53.

I enlighet med artikel 249 i EG-fördraget är direktiv 1999/74/EG bindande när det gäller det resultat som ska uppnås men det är upp till varje enskild medlemsstat och dess nationella myndighet att utarbeta former och metoder.

*
* *

Fråga nr. 17 från Silvia-Adriana Țicău (H-0997/08)

Angående: Att avlägsna hinder för anställning av rumänska och bulgariska arbetare

Den illegala invandringen påverkar både den lokala arbetskraften i medlemsstaterna och de legala invandrarna. Vilka åtgärder avser rådet därför att vidta för att avlägsna de hinder som begränsar den fria rörligheten för arbetstagare och för att främja den lagliga invandringen från andra medlemsstater och från tredjeländer? Vilka åtgärder planerar rådet för övrigt att vidta för att avlägsna hindren för att anställa rumänska och bulgariska arbetare?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Som parlamentsledamoten säkert redan vet tillåter anslutningsfördraget med Bulgarien och Rumänien en övergångsperiod på upp till sju år för den fria rörligheten för arbetstagare. Under denna period kan EU-25-medlemsstaterna tillämpa nationella åtgärder som reglerar tillträdet till deras arbetsmarknader för medborgare från de nya medlemsstaterna.

Den inledande övergångsperioden på två år efter anslutning upphörde faktiskt den 31 december 2008. Rådet uppmanas nu att se över alla övergångsrestriktioner på grundval av en rapport från kommissionen. Rådet noterade kommissionens presentation av sin rapport den 17 december 2008. Rapporten kommer att återigen finnas på dagordningen vid nästa möte i rådet (sysselsättning och socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i mars 2009. Det tjeckiska ordförandeskapet har satt upp borttagandet av eventuella hinder på den europeiska inre marknaden, inklusive hindren för fri rörlighet för arbetstagare, som ett av sina huvudsakliga politiska prioriteringar i syfte att föra en grundlig politisk debatt på olika nivåer, till exempel vid det informella sammanträdet för ministrarna för sysselsättning i Tjeckien. Ordförandeskapet vill uppmuntra medlemsstaterna till att avlägsna hindren för fri rörlighet för arbetstagare där de visar sig vara meningslösa och ogrundade. Rådet kommer att främja olika åtgärder som förenklar rörlighet och den fria rörligheten för arbetstagare över hela Europeiska unionen.

Nationella bestämmelser kan dock fortsätta att tillämpas ända tills det femte året efter anslutningen och kan förlängas i ytterligare två år i de medlemsstater där det skulle innebära allvarliga störningar på arbetsmarknaden.

I varje fall bör det understrykas att enligt anslutningsfördraget är beslutet om att fortsätta tillämpa nationella bestämmelser och vilken typ av bestämmelser som ska tillämpas en fråga som faller inom medlemsstaternas behörighetsområde. Ett sådant beslut bör dock endast tas efter grundligt övervägande av de berörda medlemsstaterna på grundval av en objektiv bedömning av situationen på plats.

*
* *

Fråga nr 18 från Manuel Medina Ortega (H-1002/08)

Angående: Återupptagande av multilaterala handelsförhandlingar

Vid G20-toppmötet som nyligen hölls i Washington kom man överens om att återuppta de multilaterala handelsförhandlingarna (Doha-rundan). Mot bakgrund av detta, vilka prognoser gör rådet och vilka förslag skulle kunna läggas fram för väcka liv i denna process?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Det tjeckiska ordförandeskapets motto är ett Europa utan barriärer. Att avlägsna barriärer är vårt mål inte bara inom EU utan även i våra yttre förbindelser. Europeiska unionen existerar i en värld av förbindelser och tillfälligheter och har därför aldrig varit en ensam spelare på den handelspolitiska arenan. EU:s interna mål, både när det gäller sysselsättning, höga levnadsstandarder, utveckling eller säkerhet är i stor utsträckning kopplade till europeiska ekonomiska aktörers kapacitet för att kunna hävda sig bortom EU:s gränser. Det tjeckiska ordförandeskapet är medvetet om detta och kommer aktivt att bidra för att öppna fler marknader för produkter, tjänster och investeringar från EU – frihandel är ett av verktygen för att lösa den aktuella krisen.

Den 15 november betonade medlemmarna i G20 betydelsen av att nå en "överenskommelse om hur man ska gå tillväga för att få en framgångsrik Doharunda med ett ambitiöst och balanserat resultat till årets slut". Inom ramen för detta informerades rådet av kommissionen den 8 december om den senaste utvecklingen i Världshandelsorganisationen gällande handelsförhandlingarna i Doharundan, för att eventuellt anordna ett ministermöte i Genève i slutet av december.

Den 11–12 december 2008 fastställde Europeiska rådet i sina slutsatser att det godkänner målet om att inom Världshandelsorganisationen i år uppnå en överenskommelse om villkoren som leder till en framgångsrik Doharunda med ambitiösa, globala och balanserade resultat.

I detta avseende är kommissionen och rådet redo för EU:s konstruktiva deltagande vid ett ministermöte om och när det sammankallas. Den 12 december 2008 angav dock WTO:s generaldirektör vid ett informellt möte med ordföranden i delegationerna att om det inte sker några "dramatiska förändringar under de kommande 48 timmarna" skulle han inte sammankalla ministrarna för att slutligen fastställa villkoren vid årets slut. Vid det tillfället sade han att han efter en vecka av intensiva samråd inte hade upptäckt någon tillräcklig politisk drivkraft för att till slut försöka uppnå samförstånd och han bedömde att det om det hölls ett sådant möte skulle finnas en stor risk för att det misslyckades. Det kunde ha skadat inte bara Doharundan, utan även hela WTO:s system. Ministermötet ägde därför inte rum.

Europeiska unionen fortsätter att engagera sig i det multilaterala handelssystemet och i slutförandet av en balanserad, ambitiös och omfattande överenskommelse i WTO:s Doharunda, särskilt under de nuvarande ekonomiska och finansiella omständigheterna. För det tjeckiska ordförandeskapet är Doharundan ett verktyg för att nå en öppen liberalisering av handeln på multilateral nivå, vilket ger långsiktiga fördelar. Ordförandeskapet kommer att sträva efter att förnya diskussionen så fort som möjligt och kommer också att stödja mer intensiva förhandlingar inom ramen för andra WTO-rundor, särskilt inom tjänste- och Trips-området. Ordförandeskapet stöder en så extensiv tillämpning av det multilaterala handelssystemet som möjligt. Av dessa skäl kommer det att fortsätta utvidgningsprocessen av WTO:s medlemsbas.

*
* *

Fråga nr 19 från Dimitrios Papdimoulis (H-1009/08)

Angående: Det franska EU-ordförandeskapets förslag till FN-resolution om avkriminalisering av homosexualitet

Den 10 december 2008, på 60-årsdagen av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, har rådets franska ordförandeskap för avsikt att på EU:s vägnar lägga fram ett resolutionsförslag för FN där samtliga regeringar i världen uppmanas att avkriminalisera homosexualitet. Vatikanens observatör vid FN har redan deklarerat att landet kommer att motsätta sig resolutionen.

Europaparlamentet kräver i sin resolution <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2007-0167&language=SV> om homofobi i Europa att homosexualitet ska avkriminaliseras i hela världen och att gemenskapens lagstiftning mot diskriminering ska tillämpas fullt ut, och fördömer homofobiska yttringar i medlemsstaterna. Jag vill därför fråga rådet följande: I vilka länder runt om i världen är homosexualitet straffbart? Hur tänker rådet följa upp det franska ordförandeskapets resolution? Vilka åtgärder tänker rådet vidta för att se till att Europaparlamentets resolution följs fullt ut? Anser rådet att det vid prövning av asylärenden bör tas hänsyn till om sökanden är utsatt för förföljelse i sitt ursprungsland på grund av sin sexuella läggning?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet anser att diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning är oförenligt med EU:s grundläggande principer. EU:s institutioner har upprepade gånger förkastat och fördömt alla former av diskriminering.

Europeiska unionen är tydligt inriktad på att inom ramen för den behörighet den tilldelas i fördragen bekämpa dessa fenomen, både inom EU:s gränser och i EU:s externa åtgärder i de cirka 80 länder över hela världen som fortfarande kriminaliserar homosexualitet.

I artikel 13 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fastställs en rättslig grund utifrån vilken EU kan utveckla "lämpliga åtgärder för att bekämpa diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning". Med hjälp av dessa befogenheter antog Europeiska unionen enhälligt direktivet om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung i juni 2000 (2000/43/EG)⁽²⁷⁾ och direktiv om inrättande av en allmän ram för likabehandling i november 2000 (2000/78/EG)⁽²⁸⁾.

När det gäller yttre förbindelser är EU aktivt engagerat i ansträngningar inom Förenta nationerna för att komma till rätta med rasism och diskriminering, inklusive diskriminering på grund av sexuell läggning. I detta avseende stödde EU år 2006 med framgång HBT-organisationer (lesbiska, homosexuella, bisexuella och transpersoner) för att de skulle få status som rådgivande organ i Ecosoc i kommittén för icke-statliga organisationer. Dessutom presenterades deklarationen om sexuell läggning och könsidentitet i generalförsamlingen den 18 december 2008 av (än så länge) 66 länder som en del av generalförsamlingens debatt under punkt 64 b på dagordningen "Människorättsfrågor, inklusive andra strategier för att förbättra åtnjutandet av de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna". Deklarationen bekräftar på nytt (bland annat) universalitetsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen och "uppmärksammar staterna att vidta alla nödvändiga åtgärder, i synnerhet lagstiftande eller administrativa, för att garantera att sexuell läggning och könsidentitet under inga som helst omständigheter utgör grund för brott och straff, särskilt avrättningar, anhänganden eller kvarhållanden."

EU har införlivat rasism, främlingsfientlighet och diskrimineringsfrågor i sin politiska dialog med tredje länder och främjar ständigt icke-diskrimineringsprincipen som kräver att de mänskliga rättigheterna tillämpas lika för alla människor oavsett sexuell läggning eller könsidentitet.

När det gäller asylansökningar har rådets direktiv 2004/83/EG om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet, infört det gemensamma begreppet för förföljelsegrund utifrån tillhörighet till viss samhällsgrupp. Enligt artikel 10d kan en särskild samhällsgrupp omfatta en grupp grundad på en gemensam egenskap, till exempel sexuell läggning. Medlemsstaterna ska beakta detta vid bedömningen av orsakerna till förföljelse inom ramen för beslutet som ska fattas av en ansökan om internationellt skydd.

*

* *

Fråga nr 21 från Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Angående: CIA:s användning av flygplatser i olika länder inom EU för transport av fångar som olagligen internerats

Enligt nya uppgifter som har offentliggjorts i Spanien finns det ett officiellt dokument där det framgår att rådgivaren för politisk-militära frågor vid den amerikanska ambassaden i januari 2002 informerade de ytterst ansvariga inom den spanska regeringen om att USA hade för avsikt att använda Spaniens luftrum och flygplatser till att transportera fångar till militärbasen i Guantanamo. Det ska även ha stått att man vid behov ville använda Spaniens militärbaser för att möjliggöra transporten. I dokumentet som hittills varit hemligt, framgår det att samma förfarande skulle genomföras i olika länder som låg på USA:s flygroute, nämligen Italien och Portugal. När dessa medlemsstater godkände denna förfrågan fick de information om att USA skulle använda deras luftrum och territorium till att transportera fångar som olagligen internerats till militärbasen i Guantanamo. Dokumentet som nu har offentliggjorts förstärker tanken om att detta

⁽²⁷⁾ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung; EGT L 180, 19.7.2000, s. 22-26.

⁽²⁸⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling; EGT L 303, 2.12.2000, s. 16-22.

nätverk för frihetsberövande, kidnappning och tortyr som upprätthållits av USA och som bryter mot de mest grundläggande mänskliga rättigheterna, inte hade kunnat genomföras utan hjälp från olika regeringar inom EU.

Vad anser rådet om dessa uppgifter som nu offentliggjorts och avser det att kräva en förklaring?

Vilka åtgärder kommer rådet att vidta för att se till att detta aldrig händer igen?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Övervakningen av underrättelse- och säkerhetstjänsternas verksamhet på medlemsstaternas territorium är medlemsstaternas eget ansvar. Följaktligen faller kontrollen av medlemsstaternas territorium (på land, till sjöss eller i luften), samt tillstånd för att resa in i eller ut ur sådant territorium inte inom rådets behörighetsområde.

*
* *

Fråga nr 22 från Johan Van Hecke (H-1017/08)

Angående: Kreditkris

På det tjeckiska ordförandeskapets dagordning står ytterligare europeiska och internationella åtgärder för att bemästra kreditkrisen. De som har drabbats värst av kreditkrisen är dock utvecklingsländerna. Priserna på råvaror sjunker särskilt fort, vilket får till följd att fattiga länder får lägre inkomster. Dessutom riskerar kreditflödena till utvecklingsländerna att sina.

Kommer Tjeckien under sitt ordförandeskap att föregå med gott exempel och kraftigt öka sitt officiella utvecklingsbistånd för att på så sätt uppfylla sitt löfte att anslå 0,7 procent av BNP till detta 2010?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Ordförandeskapet är bekymrat över den globala finansiella krisen och dess konsekvenser för utvecklingsländerna. Biståndsministrarna kommer att utbyta åsikter i denna fråga vid deras informella ministermöte som äger rum i Prag om några dagar (29–30 januari 2009).

När det gäller offentligt utvecklingsbistånd (ODA) bekräftade EU med eftertryck i rådets slutsatser från maj ⁽²⁹⁾ sitt långsiktiga åtagande gentemot utvecklingsländerna att nå ett kollektivt ODA-mål på 0,56 procent av BNI senast 2010 och 0,7 procent av BNI senast 2015, i enlighet med rådets slutsatser från maj 2005, Europeiska rådets slutsatser från juni 2005 samt det europeiska samförståndet om utveckling av den 22 november 2005.

I rådets slutsatser från maj ⁽³⁰⁾ angavs det särskilt att medlemsstater som hade gått med i EU efter 2002 och inte hade uppnått 0,17 procent av ODA/BNI skulle sträva efter att öka sitt ODA för att, inom ramen för respektive lands budgetanslagstilldelning, uppnå denna nivå senast år 2010, medan de som redan befann sig ovanför denna nivå skulle åta sig att fortsätta med sina ansträngningar. Dessutom åtog sig EU:s medlemsstater att nå målet på 0,7 procent ODA/BNI senast år 2015, medan de som hade uppnått detta mål åtog sig att ligga kvar ovanför detta mål; medlemsstater som hade gått med i EU efter 2002 kommer att sträva efter att uppnå 0,33 procent ODA/BNI senast år 2015.

Tjeckiens åtagande bör ligga inom ramen för det gemensamma ODA-mål som EU åtog sig för att uppnå de mål som redan har bekräftats vid flera tillfällen.

⁽²⁹⁾ /08

⁽³⁰⁾ /05 inklusive bilaga I och II.

I sina senaste slutsatser som antogs den 11 November ⁽³¹⁾, uppmanade rådet, som betonade att frågan faller inom medlemsstaternas behörighetsområde, de berörda medlemsstaterna att arbeta på tidsplaner fram till utgången av 2010 i syfte att öka biståndsnivån inom ramen för sina respektive budgetanslagsförfaranden, så att man ska kunna uppnå de fastställda ODA-målen.

Vi anser att det är av betydande vikt att de väsentliga instrumenten och formerna för finansieringen bör syfta till att betona nödvändigheten av ett effektivt bistånd där man tar hänsyn till handelns och WTO:s roll i utvecklingen samt vikten av ett handelsrelaterat biståndsprogram. Med tanke på vårt ansvar för de medel som skattebetalarna ställer till förfogande är våra partners ansvar att föra en sund utvecklingspolitik i deras respektive länder av största betydelse både för givarna och mottagarländerna. Dessa frågor har diskuterats utförligt vid de internationella forumen. Vid de senaste internationella forumen i New York samt vid högnivåforumet i Accra och Dohakonferensen har det betonats att diskussionerna om att stärka uppföljningsmekanismen för utvecklingsfinansiering kommer att inledas vid Ecosocs vårmöte i april 2009. Vi anser att olika villkor för det offentliga utvecklingsbiståndet bör ses som ett effektivt sätt och således göra det möjligt för alla aktörer att dra nytta av ODA-åtagandena.

Det tjeckiska ordförandeskapets agerande är och kommer att vara i enlighet med de tidigare nämnda slutsatserna från rådet. Likt ett antal EU-medlemsstater kommer det tjeckiska ordförandeskapet att sträva efter att öka sitt offentliga utvecklingsbistånd till 0,17 procent senast år 2010 och till 0,33 procent till år 2015. Under den rådande finansiella krissituationen förväntar vi oss ingen väsentlig ökning av vårt offentliga utvecklingsbistånd.

*
* *

Fråga nr 23 från Christa Prets (H-1020/08)

Angående: Morden på albiner i Tanzania

Den 4 september 2008 antog Europaparlamentet ett gemensamt resolutionsförslag om morden på albiner i Tanzania.

I denna resolution uppmanades rådet att noggrant följa människorättssituationen i Tanzania. Kan rådet ge en aktuell lägesrapport om situationen för albiner i Tanzania, med tanke på att medicinsk expertis på plats ännu inte kunnat se någon förbättring av människorättssituationen för albiner?

Vilka insatser har gjorts under det franska ordförandeskapet och vad avser det tjeckiska ordförandeskapet att göra för att förbättra situationen för albiner i Tanzania, inte minst i termer av medicinskt bistånd, och vad har hittills uppnåtts?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet följer noggrant situationen för de mänskliga rättigheterna i Tanzania och har med stor oro noterat den försämrade situationen för albiner i landet. I linje med sin människorättspolitik kommer rådet att ta upp frågan med de tanzaniska myndigheterna och kräva ytterligare åtgärder för att få ett slut på företeelsen och för att rättvisa skipas för offren och deras familjer

I Tanzania har albiner under lång tid utsatts för diskriminering. I vissa regioner ansågs det länge som en förbannelse för hela samhället om någon fick ett albinobarn, och många albiner dödades vid födseln. Problemet har dock förvärrats på senare tid, och de ohyggliga albinomord som nu sker har enbart pengar som drivkraft; mördarna drar fördel av fattigdomen, hopplösheten och den starka vidskepligheten.

Tanzanias regering har redan vidtagit en del åtgärder för att få ett slut på dessa brott, och president Kikwete har instruerat de regionala guvernörerna angående detta.

Åtgärderna omfattar bättre säkerhet och skydd för albiner i Mwanza-regionen samt stärkande av medvetenheten. Bland annat har albinobarn vars liv har varit i fara flyttats till en särskild skola i

⁽³¹⁾ /08

Misungwi-distriktet och andra internatskolor i regionen som skyddas av polis. En folkräkning av albiner kommer snart att genomföras.

Samtidigt är icke-statliga organisationer aktiva när det gäller att öka medvetenheten. I många drabbade byar har man bildat opinion mot dödandet av albiner. Man har besökt alla hushåll med albiner för att medvetandegöra dem och uppmuntra dem att rapportera eventuella misstänkta personer till polisen.

Rådet kommer att fortsätta att övervaka situationen noggrant.

*
* *

Fråga nr 24 från Jolanta Dičkutė (H-1021/08)

Angående: Ökning av förebyggande insatser, behandling och vård när det gäller HIV

Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) lade i januari 2008 fram en mötesrapport med titeln "HIV testing in Europe: From policies to effectiveness". I denna rapport framhålls att många chanser att diagnostisera hivinfektioner missas i EU, särskilt av sjukvården. Uppskattningsvis 30 procent av de hivsmittade i EU-länderna är omedvetna om sin HIV-status. En sent ställd diagnos innebär att antiretroviral terapi (ART) sätts in sent, att möjligheterna till medicinering minskar, att dödstalet och sjukdomsfrekvensen ökar, liksom risken att infektionen förs vidare.

Luxemburg, Tyskland, Portugal och nu senast Frankrike visade prov på gott ledarskap under sina respektive ordförandeskap. Kommer det tjeckiska ordförandeskapet att vidta några åtgärder för att öka de förebyggande insatserna, behandlingen och vården när det gäller HIV?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Det tjeckiska ordförandeskapet bekräftar sitt engagemang för att möta den viktiga utmaning som den världsomspännande hiv-/aidsepidemin utgör. De ansträngningar som har gjorts hittills har inte varit tillräckliga för att stävja den världsomspännande utbredningen av hiv-/aidsepidemin, som har förvärrats på grund av fattigdom och sociala skillnader, ekonomiska orättvisor samt ojämlikhet mellan könen.

På denna punkt vill rådet påminna om sina slutsatser om bekämpning av hiv/aids i Europeiska unionen och angränsande länder som antogs den 31 maj 2007, samt de slutsatser om bekämpning av hiv/aids som antogs den 3 juni 2005.

Rådet underströk särskilt i sina slutsatser från 2007 behovet av ett integrerat och samordnat fokus på förebyggande åtgärder, diagnos, behandling, vård och omsorg när det gäller hiv/aids, baserat på ett främjande av de mänskliga rättigheterna både för människor med hiv och sårbara grupper av befolkningen. Rådet uppmanade bland annat medlemsstaterna att främja lämpliga metoder för screening och behandling för att i största möjliga utsträckning minska överföringen av hiv från moder till barn och främja den allmänna tillgången till evidensbaserat förebyggande och omfattande skademinskning som den centrala delen av en framgångsrik lösning för att minska effekterna av hiv/aids.

Det tjeckiska ordförandeskapet kommer att främja detta arbete genom att bygga vidare på det som redan har åstadkommit, så att EU kan fortsätta att vara världsledande när det gäller att efterleva åtagandet om att få ett slut på hiv-/aidsepidemin.

*
* *

Fråga nr 26 från Laima Liucija Andrikiene (H-1027/08)

Angående: Gasledningsprojekt och EU:s gemensamma energipolitik

Gasledningsprojektet Nabucco syftar till att transportera gas från Kaspiska havet till Wien medan Nord Stream enligt planerna ska transportera gas under Östersjön från Ryssland till Tyskland. Vad planerar det tjeckiska ordförandeskapet för att minska EU:s beroende av rysk gas? Hur kan den planerade Nabucco-gasledningen ändra på situationen för gasexporten till Europa? Vad är det tjeckiska ordförandeskapets

ståndpunkt vad avser Nord Stream? Vad planerar det tjeckiska ordförandeskapet för att genomföra och stärka EU:s gemensamma energipolitik?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Energifrågan är en av det tjeckiska ordförandeskapets tre politiska prioriteringar. Det är allmänt erkänt att man bör betona energitryggheten vid genomförandet av Europeiska rådets handlingsplan (2007–2009), vilket man också kom överens om vid Europeiska rådets vårmöte 2007. Det är på denna punkt det tjeckiska ordförandeskapet kommer att koncentrera sina ansträngningar för att främja och stärka EU:s energipolitik. Den senaste tidens avbrott i gasleveranserna från Ryssland via Ukraina har belyst vikten av denna fråga på EU:s dagordning.

När det gäller gasimporterna till Europeiska unionen påminner rådet om det mål som finns i handlingsplanen att öka försörjningstryggheten genom en effektiv diversifiering av energikällor, leverantörer och transportvägar. Det tjeckiska ordförandeskapet har upprepat behovet av att stärka förtroendet gentemot befintliga leverantörer men samtidigt intensifiera samarbetet med andra leverantörer vid det informella mötet med rådet (allmänna frågor), som hölls i Prag den 8 januari 2009. Energitryggheten var en av de tre huvudsakliga frågorna vid detta informella möte med ministrarna för europeiska frågor och utrikesministrarna.

I februari 2009 väntas rådet enligt ordförandeskapets tidsplan anta slutsatser om meddelandet "Andra strategiska energiöversynen – en handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet", som kommissionen lade fram i november 2008. I det större sammanhang som utgörs av den inomeuropeiska energitryggheten refereras i detta meddelande planen på en sammankoppling inom Östersjöregionen, tillsammans med den södra gaskorridoren. Dessa slutsatser från rådet samt själva meddelandet kommer att läggas fram vid Europeiska rådets vårmöte 2009.

Det tjeckiska ordförandeskapet har dessutom för avsikt att signalera gemenskapens intresse till gasproducenter och transitländer i Kaukasusregionen och i Centralasien vid "toppmötet om den södra korridoren – en länk mellan öst och väst", som kommer att hållas under Tjeckiens tid som ordförandeland. Toppmötet, som förbereds av ordförandeskapet i nära samarbete med kommissionen och medlemsstaterna, kommer att hållas på statschefsnivå i syfte att inleda ett stabilt samarbete med länderna i regionen.

Diversifieringen av gasresurser kommer också att förbättras genom byggandet av LNG-terminaler.

Men detta är ett tidsmässigt, finansiellt och energimässigt krävande alternativ.

Förutom att minska beroendet av gasimporter har vikten av att stärka solidariteten mellan alla medlemsstater vid avbrott i försörjningen framhävts genom de upprepade gaskonflikterna mellan Ryssland och Ukraina, vilka har hållit EU som gisslan på ett sätt som saknar motstycke. Denna fråga hörde till dem som togs upp på det extra möte med rådet (energi) som sammankallades av det tjeckiska ordförandeskapet den 12 januari 2009. Några tänkbara åtgärder är en revidering av direktiv 2004/67/EG om åtgärder för att säkerställa en tryggad naturgasförsörjning, som för närvarande utgör det huvudsakliga lagstiftningsinstrumentet för att driva en solidarisk energipolitik, investeringar i sammanlänkning av energiinfrastruktur (för att göra det tekniskt möjligt för medlemsstaterna att bistå varandra vid behov) eller införande av en öppenhetsmekanism för utbyte av information på energiområdet mellan medlemsstaterna (inklusive kontakter med partner från tredjeländer eller planerade investeringar i infrastrukturprojekt).

När det gäller rådets ståndpunkt om Nabucco-projektet och dess effekt på gasexporten till Europeiska unionen hänvisar rådet ledamoten till sina svar på den muntliga frågan H-0590/07 i detta avseende.

När det gäller rådets ståndpunkt om gasledningsprojektet Nordstream hänvisar rådet ledamoten till sina svar på de muntliga frågorna -0121/07 och H-575/07 i detta avseende.

*

* *

Fråga nr 27 från Athanasios Pafilis (H-1028/08)**Angående: Vägran att bevilja asyl till flyktingar i EU:s medlemsstater**

Enligt nyligen offentliggjorda uppgifter grips och kvarhålls asylsökande i Grekland systematiskt under förfärliga förhållanden, och de grekiska myndigheterna jagar brutalt bort dem från de grekiska territorialvattnen eller hindrar asylansökningsförfarandet. Dessutom godkändes under år 2007 enbart 0,04 procent av de 25 111 asylansökningarna vid första samtalet och 2 procent efter en rättslig prövning. För övrigt innebär de grekiska myndigheternas vägran att bevilja asyl enligt rådets förordning (EG) nr 343/2003⁽³²⁾, Dublin 2, att invandrarna fråntas möjligheten att söka asyl i en annan medlemsstat, och de kan inte heller återvända till sitt hemland på grund av rädsla för krig och förföljelse. Jag har hört talas om liknande situationer i andra EU-medlemsstater.

Hur ställer sig rådet till denna oacceptabla situation som har uppkommit, inte minst mot bakgrund av att det nya europeiska avtalet om migration och utvecklingen av Frontex ytterligare inskränker flyktingarnas rättigheter?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Ledamotens fråga berör särskilt effekterna av tillämpningen av Rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat. Enligt artikel 28 i förordningen ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av denna förordning och föreslå eventuella nödvändiga ändringar. Kommissionen lade därför i december 2008 fram ett förslag om omarbetning av Dublinförordningen. Syftet med detta förslag är huvudsakligen att stärka de asylsökandes rättigheter och garantier som omfattas av Dublin II-förordningen.

Dessutom förväntas kommissionen lägga fram ett förslag på omarbetning av asyldirektiven som kommer att fokusera på att förbättra de miniminormer som hittills har antagits och syfta till att bygga vidare på det gemensamma europeiska asylsystemet. Det bör läggas stor vikt vid asyلفörfarandets inledande fas, det vill säga tillgången till själva förfarandet. De första förslagen offentliggjordes redan i december 2008 – förslagen om omarbetning av direktivet om mottagningsvillkor, Dublin II samt Eurodac-förordningen. Under våren 2009 väntas förslagen om att förändra kvalifikationsdirektivet och förfarandedirektivet. Dessa förslag syftar också till att stärka de asylsökandes status. Det bör dock noteras att alla EU-medlemsstater är bundna till de miniminormer för mottagande av asylsökande som fastställs i direktiv 2003/9/EG.

Båda förslagen, som rådet kommer att ta ställning till under 2009, kommer att behandlas enligt medbeslutandeförfarandet.

*
* *

Fråga nr 28 från Konstantinos Droutsas (H-1030/08)**Angående: Arbetstagarna offer för ansvarslost handlande av en koncern som innehar monopolställning i Mexiko**

I Mina Pasta de Conchos-gruvan, som ägs av Industrial Minera Mexico-koncernen, inträffade det för cirka tre år sedan, den 19 februari 2006, en stor arbetsolycka orsakad av en gasexplosion. Av olyckans sammanlagt 65 dödsoffer har man bara lyckats gräva fram två döda kroppar. Resten av offren ligger fortfarande begravda i gruvan. Arbetgivaren och myndigheterna har vägrat gräva fram dessa offer, eftersom en sådan operation skulle avslöja att företaget ständigt bröt mot säkerhetsföreskrifterna. Före olyckan påpekade de som arbetade i gruvan att explosionsrisken var stor på grund av gasläckor. Offrens släktingar, vars tålamod håller på att ta slut, har bestämt sig för att själva samla in pengar för att gräva fram offren.

Vad anser rådet om den mexikanska regeringens egenmäktiga agerande genom vilket den på ett provokativt sätt försöker skylla över ifrågavarande koncerns ansvarslösa handlande?

⁽³²⁾ EUT L 50, 25.2.2003, s. 1.

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet har inte diskuterat frågan.

*
* *

Fråga nr 29 från Georgios Toussas (H-1031/08)**Angående: Otaliga arresteringar av oppositionspolitiker i Peru**

I slutet av november begärde Perus regering att 14 ledande politiker i det kommunistiska partiet och från oppositionen skulle arresteras, bland annat presidentkandidaten från senaste valet, Ollanta Humala. Skälet till dessa arresteringar var "uppgifter" som hittats på en dator tillhörande Raul Reyes från FARC. De arresterade personerna vägras tillgång till de "uppgifter" som påstås kunna bevisa deras skuld. Dessa arresteringar har utlöst protester från befolkningen och oppositionspartierna, som hävdar att det innebär att alla åsikter som avviker från den åsikt som regeringen företräder samt folkrörelser i allmänhet betraktas som kriminella. Myndigheterna har våldsamt slagit ned alla former av folkliga demonstrationer.

Hur ställer sig rådet till dessa allvarliga överträdelser av de demokratiska friheterna i Peru, kriminaliseringen av politiskt avvikande åsikter och anklagelserna om att företrädarna av dessa skulle ha kontakt med terrororganisationer?

Svar

Detta svar, som utarbetats av ordförandeskapet och inte är bindande för vare sig rådet eller rådsmedlemmarna, framfördes inte muntligen vid frågestunden med frågor till rådet under Europaparlamentets sammanträdesperiod i Strasbourg i januari 2009.

Rådet har inte diskuterat den konkreta fråga som ledamoten har tagit upp.

EU har alltid uttryckt sitt engagemang för att rättsstaten samt demokratins och de mänskliga rättigheternas värderingar och principer respekteras i de latinamerikanska länderna, vilket bekräftas i Limaförklaringen från maj 2008⁽³³⁾.

Rådet bekräftar dessa principer vid sina möten på politisk nivå med myndigheterna i dessa länder.

*
* *

FRÅGOR TILL KOMMISSIONEN**Fråga nr 38 från Claude Moraes (H-0981/08)****Angående: Brottsförebyggande arbete i EU**

Med hänvisning till kommissionens svar på min tidigare fråga (<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=E-2006-3717&language=SV>) undrar jag om kommissionen kan rapportera om några framsteg i fråga om utarbetande av både en omfattande brottsförebyggande EU-politik och ett system för jämförande brottsstatistik inom EU?

Kan kommissionen vidare ange några specifika åtgärder som den vidtagit för att bekämpa våldsbrott på gatorna och särskilt knivbrott inom EU?

Svar

Brottsförebyggande arbete är mycket viktigt för att på ett effektivt sätt ta itu med problemets orsaker och verkan. Kommissionen är fast besluten att främja principen om förebyggande arbete i framtagandet av de

⁽³³⁾ Dok. 9534/08 (Press 128).

strategiska riktlinjerna för varje typ av brott. Stora framsteg har gjorts sedan 2006 i och med utvecklingen av EU:s handlingsplan för statistik om brottslighet och straffrättskipning. Indikatorer som fastställts av olika expertgrupper kan användas på medellång sikt för att jämföra uppgifter från medlemsstaterna.

På grund av subsidiaritetsprincipen faller ansvaret för att förebygga och bekämpa storstadsbrottslighet på medlemsstaterna och/eller de regionala och lokala myndigheterna. Det europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet (EUCPN), vars sekretariat kommissionen ansvarar för, är en användbar plattform för utbyte av information och bästa metoder för att hålla tillbaka storstadsbrottsligheten.

*
* *

Fråga nr 39 från Stavros Arnaoutakis (H-0982/08)

Angående: Utvecklingen för fonder inom det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar

Kan kommissionen informera om utvecklingen för de nya fonder som inrättats inom ramen för det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar (Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för yttre gränser och Europeiska återvändandefonden)?

På vilket sätt involveras regionala och lokala aktörer och icke-statliga organisationer i utformningen och genomförandet av fondernas verksamhet?

Svar

De fyra fonderna inom det allmänna programmet för solidaritet och hantering av migrationsströmmar, det vill säga Europeiska fonden för integration av tredjelandsmedborgare, Europeiska flyktingfonden, Europeiska fonden för yttre gränser och Europeiska återvändandefonden, har nyligen lanserats. Fondernas totala värde är 4,2 miljarder euro för perioden 2007-2013.

Hittills har de allra flesta av programmen från de stater som deltar godkänts av kommissionen. Vad gäller den Europeiska återvändandefonden, vars anslag blev tillgängliga först i november 2008, förväntas det att arbetet med antagandet av de sista programmen kommer att slutföras under det första kvartalet 2009. Vid slutet av detta arbete kommer kommissionen ha avsatt 580 miljoner euro för genomförandet av dessa fyra fonder. Under 2008 fick tre medlemsstater också extra stöd till ett värde av 10 miljoner euro inom ramen för krisåtgärder i Europeiska flyktingfonden, nämligen Grekland, Italien och Malta.

Utbetalningen av pengar till medlemsstaterna för finansiering av åtgärderna inom programmets första år är för närvarande på gång.

Det har krävts stora insatser från kommissionen och de nationella regeringarna för att genomföra dessa fonder. Det här visar EU:s åtagande att tillämpa solidaritetsprincipen vid hanteringen av migrationsflödena.

Kommissionen anser att det är särskilt viktigt att involvera regionala och lokala myndigheter samt icke-statliga organisationer när det gäller förvaltningen av fonderna. Den har uppmanat medlemsstaterna att organisera ett partnerskap med myndigheter och organ som deltar i programmen samt med andra som på ett värdefullt sätt kan bidra till utvecklingen av dessa. Partnerskapen skulle kunna inbegripa de behöriga offentliga myndigheterna, särskilt regionala, lokala och kommunala myndigheter, samt internationella organ och icke-statliga organisationer (NGOs) som företräder det civila samhället. Sammansättningen av dessa partnerskap ligger på respektive medlemsstats ansvar och beror bland annat på varje fonds särskilda egenskaper. I detta sammanhang borde exempelvis många icke-statliga organisationer se sina projekt samfinansierade av EU från Europeiska integrationsfonden, Europeiska återvändandefonden och Europeiska flyktingfonden.

*
* *

Fråga nr 40 från Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)**Angående: EU:s strategi för skyddet av barnens rättigheter**

EU har utarbetat en strategi för skyddet av barnens rättigheter inom dess territorium. Vilka resultat har de europeiska insatserna lett till hittills inom detta område? Erkänner man på EU-nivå fostrets – det ofödda barnets – rättigheter, vare sig det är friskt eller ej, och hur tillämpar man dessa rättigheter i praktiken?

Svar

Sedan kommissionen antog meddelandet "Mot en strategi för barnets rättigheter" 2006 har den varit fast besluten att bidra med konkreta åtgärder i kampen mot all kränkning av barns rättigheter.

I meddelandet fastställs att en EU-strategi ska läggas fram för 2010-2014. Samråd är redan på gång.

EU:s åtgärder baseras på att inbegripa barnens rättigheter i all EU-politik och i alla praktiska initiativ inom de områden som omfattas av unionens behörighet.

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna säkerställer principen om den mänskliga värdighetens okränkbarhet. Fastställandet av sambandet mellan principen om den mänskliga värdighetens okränkbarhet och fostret, och fastställandet av dess status som juridisk person faller inom medlemsstaternas behörighet. Europeiska unionen har ingen behörighet i denna fråga.

*
* *

Fråga nr 41 från Jim Higgins (H-0988/08)**Angående: MAOC-N**

Kan kommissionen upplysa om huruvida den för närvarande beviljar medel till det nyligen inrättade centret MAOC-N (Maritime Analysis Operations Centre – Narcotics) i Lissabon? Insatserna för att förmedla information mellan medlemsstaterna har ökat. Är kommissionen trots det orolig för att det faktum att det saknas en konkret kustövervakning på grund av otillräcklig finansiering av medlemsstaterna, t.ex. Irland, kommer att försvaga den underrättelseverksamhet som bedrivs av exempelvis MAOC-N?

Svar

Maritime Analysis and Operations Centre – Narcotics (MAOC-N) är en brottsbekämpande militär mellanstatlig organisation som har inrättats i enlighet med det avtal som undertecknades den 30 september 2007 i Lissabon av sju EU-medlemsstater (Storbritannien, Finland, Italien, Spanien, Portugal, Irland och Nederländerna). MAOC genomför operationer till havs genom att samordna utbytet av s.k. actionable intelligence (från sjöfart och luftfart), tillgängliga resurser och utbildad personal för att kunna hantera hotet från den transatlantiska narkotikahandeln.

Syftet med insamlingen, utbytet och analyseringen av uppgifterna är att optimera användningen av de resurser inom luftfart och sjöfart som finns i de medlemsstater som har skrivit under avtalet. Det operativa område som avtalsparterna själva har fastställt omfattar östra Atlanten från Island till Godahoppsudden inklusive de europeiska och västafrikanska kustlinjerna.

Sedan januari 2008 har kommissionen observatörsstatus liksom Förenta staternas Joint Inter Agency Task Force – South (JIATF-S) som är baserad i Key West i USA, som vissa EU-medlemsstater deltar i tack vare dess regionala (karibiska) dimension, som omfattar vissa medlemsstaters territorier (det gäller särskilt några av dem som finns med i fjärde delen av EG-fördraget), samt Kanada. Brasilien har visat intresse för att också bli observatör.

Kommissionen medfinansierar MAOC-N:s verksamhet med 661 000 euro via ISEC-budgetposten för generaldirektoratet för rättvisa, frihet och säkerhet⁽³⁴⁾, som en del av programmet Förebyggande och bekämpande av brott, för att täcka utgifter för personal och utrustning till september 2010.

Eftersom inte alla EU:s medlemsstater har undertecknat MAOC-N är det viktigt att dess initiativ varken överlappar eller står i strid med de möjliga initiativ som kan tas på EU-nivå eller av någon annan EU-medlemsstat som inte har undertecknat MAOC-N. Europol har därför fått i uppgift att noggrant övervaka

⁽³⁴⁾ JLS/2007/ISEC/426

verksamheten hos denna regionala maritima brottsbekämpande organisation genom att delta i de av MAOC-N:s styrelsemöten som hittills har ägt rum samt genom att utnämna en kontaktperson från januari 2009.

Kommissionen anser att Europol är ett lämpligt organ för ett EU-baserat samarbete om brottsbekämpning i fråga om utbyte av underrättelseinformation, om att garantera sammanhållning och driftskompatibilitet samt om att undvika eventuell dubblering av mandat, uppgifter och utgifter.

Mot denna bakgrund vill därför kommissionen stödja (i) en överensstämmelse mellan ansträngningarna för bättre tillämpning av lagarna och andra maritima regionala initiativ samt (ii) noggrant övervaka interaktionen med gemenskapens omfattande regelverk när det gäller sjösäkerhet, sjöfartsskydd och miljö och främja ett möjligt samarbete med andra aktörer, till exempel europeiska organ som Frontex och EMSA⁽³⁵⁾ som måste rätta sig efter olika bestämmelser.

2009 kommer ett pilotprojekt att inledas som syftar till att pröva olika lösningar för ett effektivare utbyte av maritim underrättelseinformation bland sjöfartsmyndigheter i Medelhavet och de atlantiska närområdena, och en förberedelseåtgärd syftar till att avgöra effektiviteten hos rymdbaserade mottagare som kan fånga upp AIS-signaler på långt avstånd från kusten.

*
* *

Fråga nr 42 från Bernd Posselt (H-1000/08)

Angående: EU:s byrå för grundläggande rättigheter

Vilken bedömning gör kommissionen av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter i Wien, som enligt många experter endera utför dubbelarbete i förhållande till Europarådet eller bedriver ideologisk agitation, som inte har något att göra med det traditionella människorättsbegreppet? Vilken roll spelar här gruppen FRALEX, som lär ha uppstått ur det nätverk som byråns nuvarande direktör, Morten Kjaerum, tillhörde och som nu lär ha fått ett konsultuppdrag till ett värde av 10 miljoner euro under fyra år?

Svar

Kommissionen stöder det arbete som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter hittills har utfört, i enlighet med det uppdrag som rådet tilldelat den och väntar med intresse på resultaten från andra pågående arbeten.

Den allmänna frågan om dubbelarbete i förhållande till Europarådet har lösts genom den förordning som byrån är grundad på. Mekanismer för att undvika dubbelarbete skapades i en överenskommelse mellan Europarådet och gemenskapen.

Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter är oberoende i förhållande till kommissionen och det är upp till byrån att fastställa sina arbetsmetoder och interna organisation.

För att kunna uppfylla sitt nya bredare mandat utlyste byrån i juli 2007 en anbudsinfordran för att skaffa sig erforderlig juridisk expertis. I november och december 2007 skrev byrån ramavtal med ett antal avtalsparter som valdes ut på grundval av strikta kriterier, däribland FRALEX. Dessa kontrakt undertecknades före juni 2008, det vill säga innan den nuvarande direktören tillträdde. De gäller i fyra år och kan vara värda upp till 4 miljoner euro. Ytterligare information finns att få på byråns webbplats.

*
* *

Fråga nr 43 från Manuel Medina Ortega (H-1003/08)

Angående: Förslag från toppmötet EU-Afrika om immigration

På grundval resultaten från den andra konferensen EU-Afrika om immigration som ägde rum i november 2008 i Paris, vilka förslag kan kommissionen formulera för att lösa problemet med minderåriga utan medföljande vuxen som uppehåller sig olagligt på EU:s territorium?

⁽³⁵⁾ Europeiska sjösäkerhetsbyrån

Svar

Kommissionen är medveten om de svårigheter som medlemsstaterna ställs inför i samband med att minderåriga utan medföljande vuxen anländer. Kommissionen betonar att i den här frågan kan redan befintliga politiska åtgärder användas för att på olika sätt ta itu med detta problem, samtidigt som barnets bästa till fullo respekteras, även om det ännu inte är möjligt att finna en helhetslösning till problemet.

Beträffande den interna politiken omfattar gemenskapens gällande instrument i fråga om invandring och asyl åtgärder för att bättre skydda barnens rättigheter, särskilt för minderåriga utan medföljande vuxen⁽³⁶⁾. Inom räckvidden för programmet "Solidaritet och hantering av migrationsströmmar 2007–2013", och i synnerhet för Europeiska integrationsfonden, Europeiska flyktingfonden och Europeiska återvändandefonden, innefattas också åtgärder och politik för minderåriga utan medföljande vuxen.

Vad gäller den yttre dimensionen har frågan nyligen lagts till prioriteringarna i det samarbetsprogram som antogs vid den euroafrikanska konferensen i Paris om migration och utveckling och till rådets slutsatser om den övergripande strategin för migration.

Genom Aeneas-programmet och dess efterföljare, "Migration thematic programme", stöder redan kommissionen flera projekt inom det här området vilka särskilt syftar till att hjälpa minderåriga utan medföljande vuxen av marockanskt ursprung som har kommit till Spanien. Genom detta program försöker man så långt det är möjligt stödja deras återanpassning i hemlandet och hindra fler minderåriga illegala invandrare från att resa. Dessutom har nya initiativ i Marocko, Algeriet och Senegal valts ut för finansiering under 2009.

Det är emellertid uppenbart att större uppmärksamhet borde ges till frågan om minderåriga utan medföljande vuxen. Detta kommer att vara en av prioriteringarna för nästa ansökningsomgång för temaprogrammet "Migration och asyl" (under det första halvåret 2009). Dessutom kommer denna fråga att finnas med i migrationsklausulerna i EU:s tredjelandssavtal och på programmet för strategidialoger med tredjeländer. Slutligen skulle, när så är lämpligt, minderårigas situation kunna vara föremål för särskilda förslag om samarbete inom ramen för partnerskap för rörlighet.

Vad gäller framtida förslag inom detta område, bör det påminnas om att Europeiska rådet under hösten 2009 kommer att anta ett nytt femårsprogram på området för rättvisa, frihet och säkerhet som ska efterträda Haagprogrammet (Stockholmsprogrammet). Ny politik och några nya åtgärder bör föreslås och diskuteras inom ramen för förberedelserna av detta nya program.

*
* *

Fråga nr 44 från Marco Cappato (H-1004/08)

Angående: Narkotika

FN:s generalförsamling kommer 2009 att debattera en förklaring om den internationella narkotikapolitiken, tio år efter det att en rad initiativ lanserades under mottot "Mot en värld utan narkotika. Vi kan klara det!", som man lovade skulle resultera i en drastisk minskning av utbudet av och efterfrågan på substanser som enligt olika FN-resolutioner betecknas som olagliga. Majoriteten av medlemsstaterna har under tiden stärkt sina åtgärder eller infört mer pragmatiska politiska åtgärder för narkotikabekämpning. Samtidigt kräver borgmästarna i Nederländerna att produktionen av cannabis ska legaliseras.

Vilken åsikt kommer kommissionen att företräda vid internationella konferenser som hålls som förberedelse inför generalförsamlingen 2009? Anser inte kommissionen att det är nödvändigt att se över kostnaderna och fördelarna med en internationell narkotikapolitik och eventuellt ändra de internationella avtalen, vilket har krävts från flera håll?

⁽³⁶⁾ Se SEC(2006) 889 av den 4 juli 2006, avsnitt 1.1 – Asyl, invandring och yttre gränser. För exempel, se särskilt, rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003, 2005/85/EG av den 1 december 2005 och 2004/83/EG av den 29 april 2004 (asyl) och direktiv 2004/81/EG av den 29 april 2004 (människohandel) och 2008/115/EG av den 24 december 2008 ("återvändande").

Svar

I mars 2009 kommer högnivådelen av FN:s narkotikakommission (CND) att färdigställa sin granskning av förklaringarna om problemet med narkotika i världen från den extra sessionen i Förenta nationernas generalförsamling 1998, det så kallade UNGASS 98⁽³⁷⁾, genom att anta en ny politisk förklaring.

Som förberedelse till granskningen av UNGASS 2008 har kommissionen varit aktiv genom att stödja processen, bland annat genom att tillhandahålla medel till FN:s expertgrupper som bistod UNODC⁽³⁸⁾ med råd om genomförandet av förklaringarna från 1998. Dessutom har kommissionen bidragit aktivt till EU:s ståndpunktsdokument om UNGASS-granskningen som antogs av rådet i oktober 2008⁽³⁹⁾.

Inom FN:s ram har kommissionen – med undantag för området narkotikaprekursorer – ingen behörighet att företräda Europeiska unionen och dess medlemsstater. Medlemsstaterna företräder sig själva medan Europeiska unionen samordnas av EU:s ordförandeskap vars mål är att lägga fram så många gemensamma ståndpunkter som möjligt. Det ovan nämnda ståndpunktsdokumentet om UNGASS innehåller en sådan gemensam ståndpunkt.

I detta dokument drog EU:s medlemsstater slutsatsen att även om framsteg har gjorts inom flera områden när det gäller genomförandet av förklaringarna från 1998 och de därtill hörande handlingsplanerna, har det inte skett någon begränsning eller minskning av det globala narkotikaproblemet, som var det huvudsakliga målet i den politiska förklaringen från 1998.

I ståndpunktsdokumentet bekräftas EU:s anslutning till FN:s narkotikakonventioner från 1961, 1971 och 1988, samtidigt som målen och syftena med 1988 års förklaring upprepades. Samtidigt innehöll dokumentet krav på en seriös utvärdering av de erfarenheter som har gjorts under de senaste tio åren och att man drar lärdom av dessa. I dokumentet presenteras också en rad viktiga principer för framtida förklaringar och handlingsplaner, till exempel:

Att stärka det balanserade förhållningssättet i FN:s narkotikapolitik genom att öka ansträngningarna för att minska efterfrågan på narkotika och genom att erkänna skademinskningen som en effektiv och viktig del av narkotikapolitiken.

Att rikta uppmärksamhet på respekten för mänskliga rättigheter och proportionalitet när det gäller brottsbekämpande ingrepp i narkotikapolitiken och åtgärder för minskning av tillgång och efterfrågan.

Att tydligt förespråka en hållbar alternativ utveckling och samtidigt inte göra denna utveckling beroende av att narkotikaodlingarna först måste utplånas.

Att lägga större vikt vid behovet av utvärdering, insamling av uppgifter och övervakning samt att basera politiken på fakta (i stället för på ideologi).

I början av 2009 kommer kommissionen dessutom att offentliggöra resultaten av en bred studie som innehåller en "detaljerad analys av hur världsmarknaden för handel med illegal narkotika fungerar och av de politiska åtgärder som vidtas för att stävja denna handel". Denna studie är ett exempel på kommissionens bidrag till den kunskapsbas som genomsyrar europeisk och internationell narkotikapolitik. I september 2008 lade kommissionen också fram ytterligare förslag på åtgärder inom ramen för EU:s handlingsplan mot narkotika för 2009–2012, med särskild inriktning på gemensam övervakning, datainsamling och utvärdering när det gäller minskning av tillgång på narkotika och brottsbekämpning, områden där få analyser har gjorts, eller åtminstone offentliggjorts.

*

* *

⁽³⁷⁾ Politisk förklaring (S-20/2), Förklaring om vägledande principer för minskning av efterfrågan på narkotika (S/20-3), Åtgärder för att förbättra det internationella samarbetet för bekämpning av problemet med narkotika i världen (S-20/4).

⁽³⁸⁾ FN:s kontor för narkotikakontroll och brottsbekämpning

⁽³⁹⁾ 13501/1/08 – CORDROGUE 71, 3.10.08

Fråga nr 45 från Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)**Angående: Kampen mot människohandel**

I s i n r e s o l u t i o n
<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2006-0005&language=SV>
 av den 17 januari 2006 om strategier för förebyggande av handel med kvinnor och barn som riskerar att utsättas för sexuellt utnyttjande (2004/2216(INI)) skriver Europaparlamentet att medlemsstaternas åtgärder bör överensstämma med deras politiska deklarationer och att medlemsstaterna bör genomföra tillämplig gemenskapslagstiftning på ett effektivare sätt, framför allt genom att förbättra det operativa samarbetet och utbytet av relevanta uppgifter sinsemellan och med Europol och Eurojust.

Kan kommissionen meddela vilka framsteg som har gjorts i det operativa samarbetet och utbytet av relevanta uppgifter mellan medlemsstaterna och med Europol och Eurojust i fråga om människohandel?

Svar

Den information som medlemsstaterna lämnade i början av 2008 visar på en positiv trend när det gäller det internationella samarbetet i kampen mot människohandel. Särskilt medlemsstaterna är mer beredda än tidigare att använda Europol och Eurojusts resurser för att förbättra kvaliteten på det institutionella svaret på problemet med människohandel.

När det gäller medlemsstaternas inlämning av information och uppgifter till Europol öppnades ett <https://iate.cdt.europa.eu/iatenew/manipulation/dataentry/EntryDetailView.jsp?lilkid=888474&srcLang=en&trgLang=sv&fromResults=true> arbetsregister för analysändamål (AWF) under namnet Phoenix i juni 2007 med fokus på människohandel. 22 medlemsstater har signalerat sitt stöd för detta arbetsregister, och det används för närvarande till stöd för ett antal olika utredningar om människohandel sexuellt utnyttjande, utnyttjande av arbetskraft och handel med barn. Sedan september 2007, när arbetsregistret Phoenix togs i bruk, har medlemsstaterna lämnat 1 31 underrättelseuppgifter till arbetsregistret.

Förutom dessa upplysningar har medlemsstaterna lämnat 127 bidrag till Europeiska informationssystemet (EIS) om fall av människohandel sedan informationssystemet togs i bruk i april 2006.

När det gäller Eurojusts roll har 78 nya fall av människohandel registrerats under 2008. Tendensen uppvisar en påtaglig ökning, eftersom 13 fall registrerades 2004 och 33 fall registrerades 2006. Eurojust höll också 10 samordningsmöten under 2007 särskilt inriktade på fall av människohandel och smuggling, vilket utgör mer än 10 procent av Eurojusts samordningsmöten.

*
* *

Fråga nr 46 från Dimitrios Papadimoulis (H-1010/08)**Angående: Invandrabarns rättigheter**

Den grekiska regeringen presenterade nyligen ett lagförslag som bland annat reglerar frågor om medborgarskap och invandringspolitik avseende barn. Invandrabarn som är födda i Grekland och har fyllt 18 år och vars föräldrar uppehåller sig lagligt i landet ska enligt förslaget under vissa omständigheter kunna få status som "varaktigt bosatta invandrare", men däremot inte grekiskt medborgarskap. Lagförslaget tar inte hänsyn till barn som inte är födda i Grekland men som växer upp i landet och studerar i grekiska skolor eller barn vars föräldrar inte uppehåller sig lagligt i landet. Europeiska gemenskapen har anslutit sig till FN:s konvention om barnets rättigheter, och i sitt meddelande KOM(2006)0367 skriver kommissionen att en "utmaning är att se till att barnens rättigheter i deras egenskap av invandrare, asylsökande och flyktingar respekteras fullt ut i EU:s och medlemsstaternas lagstiftning och politik".

Anser kommissionen att ovannämnda lagstiftning är förenlig med gemenskapsrätten och de mänskliga rättigheterna? Vilka åtgärder tänker kommissionen vidta för att säkra invandrabarns rättigheter helt och hållet?

Svar

Grekland har exklusiv behörighet när det gäller att fastställa villkoren för när en medborgare från ett tredje land kan få grekiskt medborgarskap. Denna fråga omfattas inte av gemenskapsrätten.

Vad gäller den gemensamma invandringspolitiken är ett av huvudkraven enligt direktiv 2003/109/EG fem år av laglig bosättning för ställning som varaktigt bosatt. Frågan gäller situationen för barn till föräldrar utan laglig bosättning. Enligt direktiv 2003/109/EG utesluts inte dessa barn från ställningen som varaktigt bosatt. Denna ställning kan i princip förvärfvas av minderåriga under 18 år oberoende av dess föräldrar i de fall alla villkor i direktivet uppfylls. Dessutom är villkoren i direktivet för att uppfylla kraven som varaktigt bosatt omfattande. Eftersom det inte finns något krav på att man ska vara född inom medlemsstatens territorium, skulle Greklands införande av ett sådant villkor stå i strid med direktivets bestämmelser. Kommissionen kommer därför att kontakta grekiska myndigheter för mer information angående dessa två frågor.

När det gäller barns rättigheter ska medlemsstaterna respektera de grundläggande rättigheterna i medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och genom sina internationella förpliktelser. I konventionen om barnets rättigheter som antogs av Förenta nationerna 1989 och som ratificerats av samtliga medlemsstater i EU åläggs de undertecknande staterna att respektera och garantera rättigheterna för alla barn under deras jurisdiktion oberoende av, bland annat, barnets situation och i synnerhet oavsett barnets föräldrars uppehållsrättsliga ställning.

*
* *

Fråga nr 47 från Sarah Ludford (H-1014/08)

Angående: Profilerings

Har kommissionen för avsikt att införa ett gemenskapsinstrument specifikt ägnat åt problemen med datautvinning och s.k. profilering med hjälp av personuppgifter, och i synnerhet skyddsåtgärder mot negativa effekter såsom oönskad intrång i privatlivet, diskriminering och stereotypbildning?

Svar

För närvarande har kommissionen inga planer på att lägga fram en lagstiftning som är specifikt inriktad på frågan om profilering.

De omständigheter under vilka behandling av personuppgifter kan uppstå fastställs i direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter⁽⁴⁰⁾.

I detta direktiv fastställs de driftsansvarigas skyldigheter, oavsett om det handlar om företag eller regeringar. Det fastställer också rättigheterna för de personer vars uppgifter behandlas och anger vilka påföljder som skall tillämpas när dessa rättigheter och skyldigheter överträds.

Särskilt artikel 15 i direktivet förbjuder, om inte undantag har gjorts, tillämpning av automatiska beslut.

I denna artikel föreskrivs enskilda personers rätt att inte bli föremål för ett beslut som har rättsliga följder för honom eller som märkbart påverkar honom och som enbart grundas på automatisk behandling av ett enskilt fall. Det krävs alltid ett mänskligt ingripande för att komma fram till sådana beslut.

Europarådet håller för sin del på att utarbeta ett förslag till rekommendation om profilering som i stora drag grundar sig på artikel 15 i direktivet. Rekommendationen väntas bli antagen av ministerkommittén vid slutet av 2009. Kommissionen deltar aktivt i detta arbete vilket kommer att kräva samordning på EU-nivå, så snart förslaget är mer utarbetat.

*
* *

Fråga nr 48 från Manolis Mavrommatis (H-1015/08)

Angående: Programmet om förebyggande och bekämpande av brottslighet

I sitt svar på min skriftliga fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=WQ&reference=P-2007-6247&language=SV> om programmet om förebyggande och bekämpande av brottslighet meddelade kommissionen att målet för detta programs totalbudget, som uppgår till 600 miljoner euro, är att bevilja ekonomiskt stöd till åtgärder inom ramen för avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen, vilka berör alla former av kriminalitet.

⁽⁴⁰⁾ EGT nr L 281, 23.11.1995, s. 31.

Kan kommissionen redogöra för i vilken omfattning detta finansiella stöd hittills använts? För vilken typ av åtgärder har stödet beviljats, och vilka medlemsstater har anhängit om stödet?

Svar

Typer av åtgärder:

Eftersom programmet om förebyggande och bekämpande av brottslighet (ISEC) är ett mycket vittomfattande program är antalet verksamheter som omfattas av det mycket stort. Det omfattar verksamheter som

konferenser och seminarier (till exempel en högnivåkonferens om upprättande av ett samarbete mellan nationella kontor för återvinning av tillgångar inom Europeiska unionen som organiseras av Europol),

gemensamma operationer (till exempel den gemensamma tulloperationen Athena som leds av de franska tullmyndigheterna),

utbyte mellan tjänstemän för brottsbekämpning (till exempel utbytesprogrammet för högre tjänstemän för brottsbekämpning som organiseras av Cepol⁽⁴¹⁾),

stöd för genomförandet av Prümfördraget (det vill säga uppbyggnad av den tjeckiska polisens tekniska kapacitet för genomförande av Prümfördragets principer) samt många andra (enligt beskrivningen i de årliga arbetsprogrammen),

hjälp till brottsoffer (till exempel nätverket för hjälp till brottsoffer som organiseras av det polska justitieministeriet),

kampen mot människohandeln (till exempel Människohandel: Projekt för insamling av uppgifter och harmoniserade informationshanteringssystem, som genomfördes av Portugals generaldirektorat för inrikes frågor.

Förbrukning av budgeten:

Under 2007 avsattes i budgeten sammanlagt 44,6 miljoner euro till programmet om förebyggande och bekämpande av brottslighet. Det totala belopp som tilldelades under 2007 var 37,5 miljoner euro.

2008 uppgick programmets totala budget till 51 miljoner euro. Hittills har 36 miljoner euro förbrukats.

En detaljerad redovisning av budgeten finns i bilagan.

Medlemsstater som har ansökt om medel.

Under 2007 och 2008 lämnade organ från 25 medlemsstater in ansökningar om bidrag. Två länder som inte gjorde det var Luxemburg och Slovenien. Organ från dessa medlemsstater var dock delaktiga i projekten som partner.

För 2008 ser statistiken (både för åtgärdsbidrag och åtgärdsbidrag inom ramen för partnerskap) ut på följande sätt:

Antal inlämnade ansökningar: 167 (utvalda: runt 95 projekt).

Inlämnade ansökningar fördelade efter sökandenas hemland:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Bilaga: Detaljerad redovisning av budgeten (i miljoner euro)

⁽⁴¹⁾ Europeiska polisakademin.

2007	2008					
Budgeterat	Utfall	Antal projekt	Budgeterat	Utfall	Antal projekt	
Åtgärdsbidrag	18,5	24	78	23,5	16,5	50
Administrationsbidrag	0,6	0	0	0,6	0	0
Åtgärdsbidrag inom ramen för partnerskap	17	8,4	45	12	15,2	46
Bidrag till organ i monopolställning	3,5	2,3	2	1,6	1,4	2
Offentlig upphandling	5	2,8	37	13	2,9	21
Totalt	44,6	37,5	50,7	36		

*
* *

Fråga nr 49 från Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)

Angående: Andra generationen av Schengens informationssystem

Den 21 december 2007 anslöt sig Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien och Ungern till Schengenområdet. På grund av tekniska problem och för att tidsfristerna inte respekterades anslöt sig dessa länder till den första generationen (SIS 1+) och inte som det ursprungligen var tänkt till den andra generationen (SIS II) av Schengens informationssystem. Den 6 december 2001 fick kommissionen i uppdrag att skapa ett nytt system som skulle levereras i mars 2007. Eftersom projektet försenades flera gånger fastställdes en ny tidsplan enligt vilken SIS II skulle tas i bruk den 17 december 2008.

Kan kommissionen redogöra för i vilket stadium SIS II-projektet befinner sig för närvarande och om dess genomförande, i synnerhet i de nya medlemsstaterna, riskerar att försvaga gränskontrollerna i de länder som delar i Schengensamarbetet?

Svar

Den andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) bör i tid ersätta det nuvarande SIS 1+, som är beroende av en plattform som konstruerades under 1990-talet. SIS II kommer att tillämpa den senaste tekniken, erbjuda nya funktioner och möjligheten till att inbegripa biometriska uppgifter. Förutom de tekniska fördelarna innehåller de rättsliga instrumenten för SIS II bestämmelser om att stärka dataskyddet och ökad insyn för Europaparlamentet.

Mellan november och december 2008 utförde kommissionens huvudleverantör för utvecklingen av SIS II ett antal tester för att visa på det centrala systemets funktionsduglighet i att arbeta interaktivt med ett visst antal nationella system.

Slutresultaten av testerna och kommissionens kvalitetsanalys av leverantören visade i huvudsak att leverantören inte hade kunnat visa på ett korrekt genomförande av ett antal funktioner som krävs av SIS II. De kan därför inte uppfylla alla sina avtalsförpliktelser.

Detta bakslag kommer också att påverka tidsplanen för projektet. Målsättningen att aktivera SIS II i september 2009 måste ses över.

De svårigheter som SIS II står inför medför inga problem för arbetet vid medlemsstaternas gränser eftersom SIS I+ fortsätter att fylla sin uppgift och garanterar en hög säkerhetsnivå vid Schengenområdets yttre gränser.

Kommissionens prioriteringar under de kommande månaderna kommer att vara att göra allt som är möjligt för att övervinna de nuvarande svårigheterna och att ha ett alternativt driftsystem redo som respekterar den rättsliga ramen och till fullo tillgodoser användarkraven.

*
* *

Fråga nr 50 från Athanasios Pafilis (H-1029/08)

Angående: Statligt och polisiärt våld i samband med mordet på en 15-årig skolelev i Grekland

För några dagar sedan mördade en polis kallblodigt den 15-årige skoleleven Alexandros Grigoropoulos i Aten. Mordet, som har gett upphov till en storm av protester och stora demonstrationer i Grekland, är ett av tiotals liknande fall med statligt och polisiärt våld i Grekland och i andra EU-medlemsstater, t.ex. Förenade kungariket. Dessa händelser är en naturlig och förutsebar följd av det klimat av terror och förtryck som framfötts av den auktoritära rättsliga ram utan motstycke som EU och dess medlemsstater infört. Dessa åtgärder har skapat aldrig tidigare skådade enorma förtrycksmekanismer, begränsar grundläggande individuella rättigheter och demokratiska friheter till ett minimum och behandlar människor och organiserade folkliga rörelser som en "inre fiende".

Anser kommissionen att de rättsliga ramarna som finns när och främjar godtyckligt statligt och polisiärt våld? Tänker kommissionen erkänna att de statliga förtrycksmekanismerna inte får inkräkta på de individuella rättigheterna och de demokratiska friheterna? Tänker kommissionen avskaffa de rättsliga åtgärder som främjar förtryck?

Svar

Kommissionen är bedrövad över Alexandros Grigoropoulos tragiska död och omständigheterna kring dödsfallet.

Enligt tillgänglig information har en rättsprocess påbörjats i Grekland. Det åligger grekisk domstol att så snart undersökningen har slutförts, avkunna dom beträffande de omständigheter som ledde till skolpojken tragiska död.

Kommissionen påpekar att den är mån om att respektera yttrandefriheten och mötesfriheten, vilken inbegriper rätten att demonstrera. Samtidigt kan den inte annat än fördöma det överdrivna våldet i samband med demonstrationerna i Grekland.

Unionen bygger på principerna om frihet, demokrati och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på rättsstatsprincipen. Dessa principer är gemensamma för medlemsstaterna.

Europeiska unionen respekterar och främjar de grundläggande rättigheterna i alla sina åtgärder, som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Kommissionen tillbakavisar därför starkt parlamentsledamotens påståenden att händelserna i Grekland är följder av unionspolitik eller lagstiftning.

*
* *

Fråga nr 54 från Brian Crowley (H-0974/08)

Angående: EU:s regelverk

Tror Europeiska kommissionen att EU under de närmaste månaderna kan införa ett nytt regelverk för att reglera den framtida verksamheten på de globala finansmarknaderna, i synnerhet i samarbete med Förenta staternas blivande president Barack Obama och regeringarna i Indien och Kina?

Svar

Finanskrisen har visat hur sammankopplade de globala finansmarknaderna är i dag. G20-processen markerar en ny fas i det internationella ekonomiska och finansiella samarbetet, där de mer utvecklade ekonomierna arbetar närmare tillväxtländerna. Detta är mycket viktigt om vi ska kunna garantera ett stabilare globalt ekonomiskt och finansiellt system.

Vid toppmötet i Washington den 15 november 2008 godkände G20-ländernas ledare en handlingsplan för att reformera de globala finansmarknaderna genom att följa fem gemensamma principer: 1. Främjande av finansmarknadernas öppenhet och ansvarsskyldighet och anpassandet av incitament för att undvika för stora risker. 2. Stärkande av regelsystem, noggrann tillsyn och riskhantering, och arbete för att se till att alla

finansmarknader, produkter och aktörer regleras eller blir föremål för tillsyn som är lämplig med tanke på deras omständigheter. 3. Främjande av finansmarknadernas integritet genom att öka skyddet för investerare och konsumenter och samtidigt undvika intressekonflikter, förhindra illegal manipulering av marknaden, bedrägeriverksamhet och missbruk, samt genom att skydda mot olagliga finansiella risker som uppkommer genom icke samarbetsvilliga jurisdiktioner. 4. Förstärkning av det globala samarbetet för lagstiftning samt förebyggande, hantering och lösande av kriser. 5. Reformering av de internationella finansinstituten (det vill säga Bretton Woods-instituten) för att öka deras legitimitet och effektivitet. Handlingsplanen innehåller en rad högt prioriterade åtgärder som ska vidtas före den 31 mars 2009, samt en rad åtgärder på medellång sikt. Europa spelar en fullständig roll vid omvandlingen av dessa principer till en praktisk och samstämmig åtgärd före nästa G-20-toppmöte den 2 april 2009 i London.

Även om G20-gruppen erkänner att regelverket först och främst faller inom de regionala och nationella lagstiftarnas ansvarsområde, var den överens om att ett intensifierat internationellt samarbete, ett stärkande av de internationella normerna och ett konsekvent genomförande är nödvändigt för att man ska kunna skydda sig mot en skadlig gränsöverskridande, regional och global utveckling som påverkar den internationella finansiella stabiliteten. Kommissionen välkomnar varmt och bidrar aktivt till de internationella ansträngningarna för att reformera de finansiella systemen i världen. Viktiga länder som USA, Brasilien, Indien och Kina deltar i dessa ansträngningar, och kommissionen är övertygad om att denna process kommer att stärka finansmarknaderna och regelsystemen och därigenom minska risken för liknande kriser i framtiden. Eftersom kommissionen företräder EU inom viktiga politiska områden och utarbetar viktig lagstiftning på området finansiella tjänster och ser till att den efterföljs, kommer kommissionen att fortsätta att vara en aktiv och engagerad samarbetspartner i dessa internationella diskussioner.

*
* *

Fråga nr 55 från Eoin Ryan (H-0976/08)

Angående: Förslag i syfte att främja tillväxten och företagandet inom små och medelstora företag

Genom att lägga fram förslag om medlemsstaternas betalningsbalanser, insättningsgarantier, direktivet om kapitalkrav (KOM(2008)0602) och om kreditvärderingsinstitut har kommissionen under de senaste månaderna vidtagit åtgärder för att återskapa stabiliteten i ekonomin och på finansmarknaderna och för att avlägsna oklarheter i finanssystemet. Vilka ytterligare förslag avser kommissionen att lägga fram för att främja tillväxten, företagandet och konkurrenskraften i realekonomin, särskilt inom sektorn för små och medelstora företag?

Svar

Den 26 november 2008 lade kommissionen fram ett förslag till en ekonomisk återhämtningsplan för Europa⁽⁴²⁾ för att ge en lämplig alleuropeisk politisk respons till den rådande konjunkturnedgången. Den innehåller en ram för åtgärder som ska vidtas på både EU-nivå och medlemsstatsnivå. Vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 11-12 december 2008 nåddes en överenskommelse om denna återhämtningsplan. Dess huvudförslag är att omedelbart genomföra ett stimulanspaket på 200 miljarder euro (1,5 procent av EU:s BNP) tillsammans med ett antal prioriteringar som baseras på Lissabonstrategin, med syfte att stärka tillväxten på lång sikt och förmågan till anpassning av EU:s ekonomi.

Återhämtningsplanen innehåller åtgärder både på gemenskaps- och medlemsstatsnivå för att åter få fart på tillväxten och öka realekonomins konkurrenskraft, särskilt för de små och medelstora företagen. Medlemsstaterna uppmanades att lägga fram stimulansåtgärder för de nationella budgetarna. Därtill föreslogs ett antal insatser på både gemenskaps- och medlemsstatsnivå, däribland följande:

Ett omfattande initiativ för att främja sysselsättningen i EU.

En ökning av näringslivets tillgång till finansiering, främst genom ett paket från Europeiska investeringsbanken på 30 miljarder euro för utlåning till små och medelstora företag.

Förslag om att öka och främja investeringar i Europas infrastruktur och att stödja höghastighetsanslutningar till Internet.

Förslag om att öka byggnadernas energieffektivitet och främja ökad användning av miljövänliga varor.

⁽⁴²⁾ KOM(2008)0800 av den 26 november 2008.

En av de viktigaste delarna i återhämtningsplanen är ett fullständigt genomförande av handlingsplanen för en "Small Business Act" för Europa⁽⁴³⁾. För att kraftigt minska företagens administrativa kostnader, främja deras likviditet och hjälpa fler att starta eget, uppmånas gemenskapen och medlemsstaterna att:

Se till att det är möjligt att kostnadsfritt starta företag var som helst inom EU inom tre dagar och att anställningsformaliteter kan fullgöras genom en enda kontaktpunkt.

Frita mikroföretagen från kravet på att upprätta årsredovisningar och begränsa kapitalkravet i privata Europabolag till 1 euro.

Påskynda antagandet av förslaget om privata Europabolag så att rättsakten redan från och med början av 2009 kan underlätta de små och medelstora företagens gränsöverskridande verksamhet och ge dem möjligheter att arbeta med en enda uppsättning bolagsregler inom hela EU.

Se till att offentliga myndigheter betalar fakturor för varor och tjänster inom en månad för att främja företagens betalningsflöden och att jämställa e-fakturer med pappersfakturor. Också offentliga organs utestående skulder bör regleras.

Minska avgifterna för patentansökningar och förnyelser med 75 procent och halvera kostnaderna för att erhålla varumärkesskydd i EU.

I återhämtningsplanen betonas också behovet av att öka investeringar i forskning och utveckling (FoU), innovation och utbildning. Det är mycket viktigt att industrin och särskilt små och medelstora företag uppmuntras till att behålla och även öka sina aktiviteter inom FoU och innovation. Forskning och utveckling bör ses som en investering och inte som en kostnad som bör sänkas. De investeringar i FoU och innovation som görs nu kommer att lägga grunden för en stark och konkurrenskraftig ställning för den europeiska industrin på kort och medellång sikt. Kommissionen fortsätter att stödja de små och medelstora företagens FoU-verksamhet genom det sjunde ramprogrammets olika åtgärder. Det särskilda programmet för forskningen till förmån för små och medelstora företag kommer att avsätta 25 miljoner euro under 2009 för finansiering av fler projekt. Kommissionen tillhandahåller också stöd till medlemsstaterna för att förbättra samordningen av sina stödprogram inom FoU för små och medelstora företag.

I återhämtningsplanen föreslår kommissionen dessutom ett antal insatser för att öka konkurrensförmågan för EU:s industri, framförallt inom bygg- och bilsektorn. Kommissionen kommer att lansera 3 stora partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn för att stödja innovation inom tillverkningsindustrin och för att förbereda dessa sektorer på att möta de stora utmaningar som de står inför i övergången till en miljövänlig ekonomi.

Inom bilsektorn kommer ett initiativ för europeiska miljövänliga bilar att stödja forskning om energieffektiv transportteknik och dess marknadsintroduktion.

Inom byggsektorn kommer ett initiativ för energisnåla byggnader i Europa att främja miljövänlig teknik och utvecklandet av energieffektiva system och material i nya och renoverade byggnader, för att avsevärt minska deras energiförbrukning och koldioxidutsläpp.

Slutligen kommer ett initiativ för framtidens fabriker hjälpa tillverkare EU i olika sektorer, särskilt små och medelstora företag, att anpassa sig till globala konkurrenstryck. Detta genom att höja den teknologiska basen i tillverkningsindustrin i EU genom utveckling och integrering av framtidens möjliggörande teknik, såsom ingenjörsteknik för anpassningsbara maskiner och industriprocesser, informations- och kommunikationsteknik (IKT), och avancerade material.

Återhämtningsplanens prioriteringar på gemenskapsnivå beskrivs ytterligare i rapporten om genomförande i gemenskapens Lissabonprogram⁽⁴⁴⁾ som offentliggjordes den 16 december 2008 och som kommer att diskuteras vid Europeiska rådets vårmöte 2009.

*
* *

(43) Antogs av konkurrensrådet den 1 december 2008. Se vidare i "Small Business Act" för Europa på:
http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm

(44) KOM(2008)0881 av den 16 december 2008
<http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881SV.pdf>

Fråga nr 56 från Avril Doyle (H-0994/08)**Angående: Gränsöverskridande hälso- och sjukvård och den inre marknaden**

Nyligen offentliggjordes kommissionens förslag (KOM(2008)0414) om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård, och dessförinnan hade EG-domstolen bekräftat patienternas rätt till tillträde till sjukhusvård i en annan medlemsstat. Förutser kommissionen mot denna bakgrund några svårigheter eller intressekonflikter när det gäller genomförandet av detta förslag, när det gäller medlemsstaternas behörighet att tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster?

Svar

Kommissionens förslag till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård⁽⁴⁵⁾ påverkar inte på något sätt medlemsstaternas ansvar för att organisera och tillhandahålla hälso- och sjukvård. Det är medlemsstaterna som har hela ansvaret för att fastställa vad patienterna har rätt till i deras hemland och hur vården ska tillhandahållas.

Kommissionen förutser därför inte någon intressekonflikt mellan genomförandet av det föreslagna direktivet och medlemsstaternas behörighet att tillhandahålla hälso- och sjukvårdstjänster. Kommissionens konsekvensanalys tyder på att de totala effekterna av förslaget på de nationella hälso- och sjukvårdssystem kommer att vara begränsade.

Syftet med kommissionens förslag till direktiv om patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård är helt enkelt att förbättra situationen för patienter som befinner sig i särskilda omständigheter och för vilka gränsöverskridande hälso- och sjukvårdstjänster är den bästa lösningen, samt att erbjuda ytterligare ett alternativ till de patienter som inte får tillåtelse att åka utomlands för den planerade vården enligt förordning nr 1408/71.

*
* *

Fråga nr 57 från Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)**Angående: Investeringar i transportinfrastruktur**

Den ekonomiska och finansiella krisen drabbar flera medlemsstater. Varje vecka kommer rapporter om nya uppsägningar som berör tusentals arbetstagare i olika medlemsstater. Investeringar i transportinfrastruktur är ett sätt på vilket man i Europa kan bemöta den ekonomiska krisen. Utveckling av transportinfrastruktur (för järnvägs-, väg-, luft- och sjötransporter) kräver betydande investeringar i projekt som endast kan genomföras på medellång eller lång sikt. För att kunna göra tillräckliga investeringar i transportinfrastruktur har medlemsstaterna behov av en motsvarande ökning av TEN-T-budgeten eller en ökning av budgetunderskottet under en given period. Vilka åtgärder ämnar kommissionen vidta för att stödja medlemsstaterna på ett sådant sätt att man under denna ekonomiska och finansiella kris i betydande grad kan öka investeringarna i transportinfrastruktur?

Svar

Kommissionen välkomnar att parlamentsledamoten framhåller investeringar i transportinfrastruktur som ett sätt att bemöta den ekonomiska krisen. Sådana investeringar resulterar inte bara i att stabilisera en makroekonomisk efterfrågan och skapa nya arbetstillfällen, både direkt och indirekt, utan banar också väg för en hållbar ekonomisk tillväxt och en ökad produktivitet i framtiden. Det är viktigt att hela Europa antar den utmaning som representeras av den nuvarande krisen och ser den som en möjlighet.

Den ekonomiska återhämtningsplan för Europa som nyligen godkänts av rådet, är kommissionens omedelbara reaktion och manar till smarta investeringar i bl.a. infrastruktur. För att möjliggöra en ökning av investeringarna i transportinfrastruktur fastställs fyra specifika åtgärder i återhämtningsplanen:

1. Förstärka Europeiska investeringsbankens kapitalbas och möjliggöra en ökad finansiering från banken med cirka 15 miljarder euro under de närmaste två åren.
2. Introducera en aktiefond med inriktning på infrastruktur, energi och klimatförändringsprojekt.

⁽⁴⁵⁾ KOM(2008)0414.

3. Underlätta den privata sektorns möjligheter att investera i infrastruktur genom att förtydliga den rättsliga ramen och minska administrativa svårigheter till förmån för partnerskap mellan den offentliga och den privata sektorn.

4. Att under 2009 inleda en upphandlingsomgång värd ytterligare 500 miljoner euro för transeuropeiska transportprojekt (TEN-T) genom ett gemenskapsbidrag för att finansiera byggnation som ska starta före slutet av 2009.

Den senare förväntas påskynda genomförandet av den transeuropeiska infrastrukturen och mobilisera inhemska investeringar på mer än 3 miljarder euro. Men det är uppenbart att en upphandlingsomgång värd 500 miljoner euro inte kommer att vara tillräckligt för att tillfredsställa det befintliga behovet. Arbeten i många projekt står stilla på grund av begränsad finansiering, särskilt under rådande ekonomiska förhållanden. Många fler konkreta TEN-T-projekt skulle kunna sättas igång omgående, vilket också skulle bidra till återhämtningsprogrammen för de enskilda medlemsstater där ytterligare budgetfinansiering finns att få.

*
* *

Fråga nr 58 från Saïd El Khadraoui (H-1001/08)

Angående: Rökförbud inom hotell- och restaurangbranschen

I överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen har nästan alla länder inom Europeiska unionen förbjudit rökning i offentliga lokaler och på arbetsplatserna. Detta har redan skett eller planeras inom kort ske i Sverige, Irland, Malta, Italien, Nederländerna, Skottland, England, Belgien, Spanien och Frankrike.

Sedan juli 2008 gäller också i Nederländerna rökförbud på kaféer och restauranger. Kommissionen gick nyligen ut med vaga planer på att förbudet i framtiden skulle utvidgas till att omfatta hela Europa.

När tänker kommissionen förverkliga dessa planer och har det redan fastställts någon tidsplan för detta?

Av undersökningar som gjorts på Irland framgår det att nedgången i antalet kafébesök endast i mycket ringa grad kan tillskrivas rökförbudet.

Har kommissionen några rapporter om att rökförbudet eventuellt fört med sig några positiva eller negativa konsekvenser för kafébesöksfrekvensen?

Svar

Som part i WHO:s ramkonvention om tobakskontroll (FCTC) är gemenskapen och 26 medlemsstater skyldig att vidta åtgärder som ger skydd mot exponering för tobaksrök på alla arbetsplatser inomhus och på offentliga platser.

Under 2006-2007 deltog kommissionens avdelningar i arbetet med att formulera utförliga riktlinjer om hur denna skyldighet skulle genomföras. Riktlinjerna antogs av alla parter i juli 2007. De utformar en "gyllene standard" som samtliga parter bör sträva efter att uppnå inom fem år efter konventionens ikraftträdande för den parten, d.v.s. senast 2010 för EG och de flesta medlemsstaterna.

För att stödja medlemsstaterna att anta omfattande lagstiftning om rökfrihet, avser kommissionen att under 2009 lägga fram ett förslag till rådets rekommendation om rökfria miljöer.

Kommissionen har dessutom beslutat att inleda överläggningar på gemenskapsnivå med arbetsmarknadens parter om huruvida det krävs ytterligare åtgärder för att skydda arbetstagare mot hälsorisker orsakade av exponering för passiv rökning på arbetsplatser.

De resultat som presenteras i utvärderingar om hur rökfrihetspolitiken påverkat inkomster och sysselsättning inom serveringsbranschen förefaller blandade. På det hela taget verkar den inte ha någon större inverkan.

En internationell sammanställning av studier om ekonomiska effekter av rökfrihetspolitiken inom serveringsbranschen har visat att i 47 av de 49 bäst utförda studierna kunde inga negativa effekter påvisas på objektiva uppgifter som skattepliktig försäljning, vilket är värt att notera.

Nog så viktigt är att tillförlitliga rapporter uppger att bar- och restauranganställdas hälsa har förbättrats avsevärt inom bara några månader efter rökförbudets införande. Som ett resultat av rökfrihetspolitiken har luftvägssjukdomar bland serveringspersonal minskat med upp till 50 procent.

Kommissionen kommer att ta itu med denna fråga mer ingående i den konsekvensanalys som kommer att bifogas kommissionens förslag om rökfria miljöer.

*
* *

Fråga nr 59 från Marco Pannella (H-1005/08)

Angående: ACTA

Europeiska unionen håller på att förhandla om handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning (ACTA) med Japan, Förenta staterna och andra stater. Dessa förhandlingar försigår i hemlighet utan Europaparlamentets, de nationella parlamentens och allmänhetens vetskap. I de versioner av handelsavtalet som har läckt ut föreskrivs ett antal straffrättsliga och civilrättsliga åtgärder vid brott mot upphovsrätten, liksom mycket omfattande befogenheter för säkerhetspersonalen vid gränserna och flygplatserna. Man skulle särskilt tillåta att säkerhetspersonalen genomför resenärernas bärbara datorer och digitala musikspelare, beslagtar material och till och med arresterar resenärerna.

Kan kommissionen bekräfta det som nämns ovan och tillhandahålla ytterligare information om ACTA? Vilka garantier har man gett resenärerna när det gäller de kontroller som så extremt kränker privatlivets helgd, och tryggheten av principen om oskuldspresumption samt av rätten till en rättvis rättegång? Vilka undersökningar har kommissionen i detta sammanhang gjort tillsammans med Europeiska datatillsynsmannen och arbetsgruppen enl. artikel 29 och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter? Anser inte kommissionen att ett sådant handelsavtal kan stå i strid med Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

Svar

Målet med förhandlingarna av handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning (ACTA) är att vidta åtgärder för förbättrade internationella standarder för ett agerande mot omfattande brott mot immateriella rättigheter.

Numera bedrivs varumärkesförfalskning i industriell skala. Det har blivit en ytterst lönsam affärsverksamhet som ger inkomster i nivå med narkotikahandel och olaga vapenhandel, men med mycket mindre risker. Denna typ av verksamhet orsakar naturligtvis betydande skador för EU:s ekonomi, vars största konkurrensfördelar består av kvalitet och innovation. Denna trend är särskilt oroande också med tanke på konsumentskyddet, eftersom många varumärkesförfalskade varor är farliga (förfalskade mediciner, reservdelar, leksaker, livsmedel etc.).

EU samverkar därför med partners som har samma problem, som Förenta staterna och Japan, men också Mexiko, Korea, Marocko och övriga som förhandlar om handelsavtalet för bekämpning av varumärkesförfalskning (ACTA).

ACTA handlar först och främst om att angripa en verksamhet som utövas av kriminella organisationer och som skadar ekonomin och konsumenterna. Syftet med ACTA är inte att begränsa de medborgerliga friheterna eller att konsumenterna ska påverkas negativt. Det råder därför ingen tvekan om att de pågående förhandlingarna om ACTA kommer att resultera i att säkerhetspersonal vid flygplatser får nya befogenheter att genomföra resenärernas bärbara datorer och digitala musikspelare.

Den befintliga EU-lagstiftningen har en "de minimis"-bestämmelse som utesluter varor i resenärernas personliga bagage från lagstiftningens tillämpningsområde, så länge som dessa varor inte ingår i kommersiell handel. Syftet med ACTA är inte att påverka konsumenterna negativt, utan att tillhandahålla ett bra beslutsunderlag för tullmyndigheterna att ingripa mot kommersiell import av förfalskade varor och att skydda konsumenterna från produkter som kan vara farliga.

ACTA kommer inte att gå längre än gemenskapens gällande regelverk om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter⁽⁴⁶⁾, vilket inte begränsar de grundläggande friheterna och rättigheterna eller de medborgerliga friheterna, som stadfästs i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Dessutom, vad beträffar säkerställandet av skyddet för immateriella rättigheter, påverkar inte detta regelverk nationella bestämmelser

⁽⁴⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157 av den 30.4.2004).

eller gemenskapsbestämmelser på andra områden, i synnerhet vad gäller skydd av personuppgifter (t.ex. dataskyddsdirektivet⁽⁴⁷⁾ och direktivet om integritet och elektronisk kommunikation⁽⁴⁸⁾).

Såsom är brukligt i alla handelsförhandlingar, måste även ACTA:s förhandlare respektera en viss grad av sekretess. Detta betyder inte att förhandlingarna är hemliga eller att EU-institutionerna hindras i utövandet av sina institutionella befogenheter. EU:s mål i förhandlingarna är mycket tydliga och både rådet och parlamentet har regelbundet informerats och rådfrågats om utvecklingen i förhandlingarna. Diskussioner har även förts med berörda parter i det civila samhället.

Rådet och medlemsstaterna har varit starkt engagerade i processen p.g.a. ett eventuellt inbegripande av kriminalpolitiska frågor, som ännu inte är harmoniserade på EU-nivå. Därför kommer ordförandeskapet att förhandla i denna fråga (och i andra frågor som inte är harmoniserade och som kan uppstå, som rättsligt samarbete och polissamarbete).

Kommissionen har även diskuterat ärendet regelbundet med Europaparlamentet, särskilt i INTA-utskottet⁽⁴⁹⁾, och man kommer att fortsätta med detta. Kommissionen är naturligtvis också beredd att komma till andra utskott för att ge ytterligare information om förhandlingarna om så önskas.

*
* *

Fråga nr 60 från Göran Färm (H-1013/08)

Angående: Förenklade ansökningsregler för EU:s forskningsanslag

Europaparlamentets industriutskott har nyligen anordnat ett möte med Svenska Vetenskapsakademiens "physics class", dvs. den grupp forskare som delar ut Nobelpriset i fysik. Vid detta möte framkom mycket kritik mot administrationen av EU:s forskningsresurser. Många i den europeiska forskningsvärlden menar att betydande delar av bland annat sjunde ramprogrammet präglas av så krångliga regler för ansökningar om forskningsanslag att europeiska forskare föredrar att söka privat, nationell eller amerikansk finansiering.

Vad gör kommissionen för att förenkla dessa ansökningsförfaranden?

Svar

EU:s ramprogram för verksamhet inom området forskning och teknisk utveckling är ett viktigt redskap för forskningspolitik och forskningsstöd och med en särskild budgetpost som med tiden har ökat. Dess europeiska karaktär, med majoriteten av projekten som utförs av multinationella och sektorsövergripande konsortier och de rättsliga och finansiella ramarna som styr EU:s alla utgifter, medför en inneboende komplexitet som är något högre än i nationella forskningsprogram. Kommissionen ska också garantera god förvaltning av offentliga medel och iakta sina skyldigheter och kraven på rapportering i programmets rättsliga grund.

I detta sammanhang strävar kommissionen efter ständiga förbättringar och effektivisering av förfaringssätt, regler, dokumentering och av IT-systemen för att begränsa deltagarnas administrativa belastning. Med en lyckosam inledningsfas av det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (2007-2013) (FP7), kan kommissionen redan konstatera ett antal förbättringar avseende förenkling jämfört med föregående program:

Installationen av ett enda registreringssystem av deltagande rättssubjekt som frångår behovet av upprepade kontroller och rättslig status av varje deltagande. Rättsliga handlingar behövs nu bara lämnas in en gång och all information lagras i en central databas som är tillgänglig för alla generaldirektorat som genomför FP7.

Genom att införa ett tröskelvärde på 375 000 euro har antalet erforderliga certifikat för finansiella rapporter minskats i FP7 med en tiondel jämfört med i FP6.

Det krävs mycket färre finansiella kapacitetskontroller och skyddsåtgärder tack vare införandet av garantifonden i FP7. Förhandskontroller är nu endast nödvändiga för de samordnare och deltagare som

(47) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGTL 281, av den 23.11.1995).

(48) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation, (EGTL 201, av den 31.7.2002).

(49) Utskottet för internationell handel.

anhåller om mer än 500 000 euro i EG-bidrag. Detta gynnar särskilt deltagandet för små och medelstora företag samt nystartade företag.

Förhandling av avtal om ekonomiskt stöd och förslag till ändringar: i slutet av 2007 infördes ett nytt webbaserat elektroniskt system för förhandlingar som används av alla vid generaldirektoratet för forskning. Systemet möjliggör en kommunikation på nätet mellan deltagarna och kommissionens projektledare. Riktlinjerna för ändringsförslag har stramats upp. Många ändringar kan nu hanteras genom enkla informationsbrev, det krävs med andra ord inte ett formellt ändringsförfarande. Ett webbaserat elektroniskt system kommer också att användas för all handläggning av ändringar.

Lättnader för projektrapportering och bestyrkande av årsredovisningar: strukturen på de tekniska regelbundna rapporterna och slutrapporterna har stramats upp betydligt och kommissionen har som mål att utvidga rapporteringskravet och betalningsfristerna (öka genomsnittliga tiden från 12 till 18 månader), vilket innebär en avsevärd minskning av det totala antalet rapporter och betalningstransaktioner.

Alla dessa initiativ, tillsammans med effektiviseringen av vägledningsdokument för deltagare, bidrar till en förenkling av förfarandena beträffande FP7. Kommissionen är fast besluten att fortsätta arbetet i denna riktning. Initiativet eFP7 syftar till att avsevärt förbättra IT-systemen för all interaktion mellan kommissionen och deltagarna. Kommissionen kommer också snart att lägga fram förslag om att genomföra en förhandscertifiering av granskningsmetoder för att utvidga vissa bidragsmottagares användning av rapportering av genomsnittskostnader. För att finna fler områden där det finns utrymme för förenkling, rådfrågar kommissionen flera parter, däribland en testgrupp bestående av mindre forskningsaktörer.

*
* *

Fråga nr 61 från Zsolt László Becsey (H-1019/08)

Angående: Serbiens ovilja att erkänna folkmordet 1944-1945 på ungrare från Vojvodina, tyskar och judar

Människans värdighet och därmed mänskligheten är grundläggande värden i Europeiska unionen (se Nice- och Lissabonfördragen). Dessa värden kränks ständigt av Serbien i och med att de inte erkänner det folkmord som ägde rum 1944–1945, där omkring 40 000 ungrare från Vojvodina och 260 000 tyskar och judar föll offer för Titos partisaner med den "kollektiva skulden" som förevändning. Genom denna ovilja att erkänna folkmordet förvägras även alla offer möjligheten till återupprättelse. Varför tar kommissionen, mot bakgrund av detta, inte upp denna fråga som ett centralt villkor inför stabiliserings- och associeringsavtal och inför en utvidgning av unionen enligt Köpenhamnskriterierna inom ramen för förhandlingar och kontakter med regeringar i Belgrad? Utan erkännande av historisk skuld och utan en begäran om nåd kan inga europeiska nationer förenas med övriga Europeiska unionen. Hur skulle då serber kunna förenas med ungrare, tyskar och judar?

Svar

De illdåd som utfördes under andra världskriget får inte glömmas bort av Europas nuvarande och framtida generationer.

Försoning är en långsam, smärtsam men också mycket viktigt process som länder måste gå igenom för att acceptera det förflutna. Denna försoningsprocess bottnar i den grundläggande princip som utgör själva grundvalen för EU.

Kommissionen är medveten om det mänskliga lidande som ungrare från Vojvodina och tyskar i Vojvodina åsamkades under 1944 och 1945, som parlamentsledamoten hänvisar till. Den har inte direkt intervenerat i händelser som inträffat under andra världskriget men har fokuserat på att uppmuntra en öppen och allomfattande debatt genom hela området.

Kommissionen har uppmuntrat ett främjande av relationerna mellan de olika etniska grupperna i Serbien genom en politisk dialog och förtroendeskapande åtgärder. Den har dessutom stött flera projekt som stöder Vojvodinas multi-etniska identitet, de mänskliga rättigheterna och minoritetsrättigheter samt de medborgerliga friheterna. Kommissionen stöder även gemensamma kulturella och aktiviteter och utbildningsverksamhet mellan Serbien och dess grannländer, däribland Ungern.

Kommissionen följer noga situationen i Vojvodina via sitt kontor i Belgrad och redogör för den politiska situationen i sina årliga lägesrapporter. Den håller täta kontakter med organisationerna inom det civila samhället i området som deltar i försoningssträvanden och i kampen mot strafffrihet.

Slutligen måste arbetet med att acceptera det förflutna ledas av länderna själva i en öppen dialog och med en ömsesidig förståelse över det lidande som alla parter drabbats av, både nyligen och längre tillbaka i tiden.

*
* *

Fråga nr 62 från Pedro Guerreiro (H-1023/08)

Angående: Tillämpning av N+2-regeln på strukturfonderna i budgetramen för 2000-2006 - uppdatering

Som uppföljning av ert svar på min skriftliga fråga E-4746/08 om tillämpningen av regeln om automatiskt återtagande av åtagandebemyndiganden för strukturfonderna, den så kallade N+2-regeln, som infördes i budgetramen för 2000–2006 och som föreskrev att godkända belopp som inte genomförts inom två år återtas, vill jag fråga följande:

Hur stora belopp av åtagandebemyndigandena har hittills återtagits enligt N+2-regeln, per år och per land?

Hur stora belopp av åtagandebemyndigandena i budgetramen för 2000–2006 skulle återtas per land om N+2-regeln tillämpades ända tills 2008 är slut?

Ni skriver att det är när programmen avslutas som man för perioden 2000-2006 kommer att bedöma vilka åtaganden som genomförts 2006 och vilka eventuella återtaganden av medel som därmed ska följa. Vilka är slutdatumerna för varje program, för varje land?

Har kommissionen föreslagit eller kommer den att föreslå någon åtgärd som kan bidra till att strukturfondernas utgiftsmål uppfylls, till exempel att N+2-regeln ska upphöra att gälla för budgetramen för 2000–2006, och att man slopar N+2-regeln och N+3-regeln för budgetramen för 2007–2013, till förmån för den ekonomiska och sociala sammanhållningen och för sysselsättningen?

Svar

Parlamentsledamoten har uppmärksammat den bifogade Excel-filen som anger det nuvarande beloppet av åtagandebemyndigandena som kommissionen hittills har återtagit enligt N+2-regeln, per år, medlemsstat och per fond (Eruf - FFU – EUGFJ – ESF).

Det totala beloppet som ska återtas enligt n+2-regeln avseende programperioden 2000–2006 kommer att slutligen fastställas vid avslutningen av de operativa programmen (artikel 105.3.) i förordning (EG) nr 1083/2006.

Vad gäller datum för avslutande har inte kommissionen möjlighet att ge ett detaljerat svar per operativt program och per medlemsstat eftersom varje operativt program har sitt eget slutdatum för berättigande, och detta datum ligger till grund för fastställandet av datum för avslutande. Dessutom, med tanke på de påfrestningar som uppstår genom den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen, är kommissionen beredd att överväga konstruktiva önskemål från medlemsstaterna för att förlänga slutdatumet för bestämmelser för stödberättigande av de operativa programmen för perioden 2000-2006. Datum för avslutande beräknas dock vara följande:

I slutet av mars 2009 för de program vars sista datum för stödberättigande är i slutet av 2007 och som är utan statligt stöd.

I slutet av juli 2009 för de program vars sista datum för stödberättigande är i slutet av 2007 och som har statligt stöd.

I slutet av mars 2010 för de program som har åtaganden under 2006 och som är utan statligt stöd.

I slutet av juli 2010 för de program som har åtaganden under 2006 och som har statligt stöd.

I slutet av september 2010 om programmen under punkt 4 och 5 behöver en förlängning av tidsfristen.

I slutet av mars 2011 för grekiska program som redan drar nytta av ett förlängt datum för stödberättigande.

Det bör påminnas om att n+2 och n+3 reglerna var för sig är en integrerad del av regelverket för programperioderna 2000-2006 och 2007-2013 som godkänts av parlamentet och rådet. Reglerna är ett viktigt incitament för att få myndigheter att påskynda genomförandet av operativa program ute på fältet för att maximera inverkan på ekonomisk och social sammanhållning och sysselsättning. Kommissionen har således inte för avsikt att föreslå ett avskaffande av varken n+2-regeln för perioden 2000-2006 eller n+3-regeln för perioden 2007-2013.

Mot bakgrund av den nuvarande ekonomiska och finansiella krisen har istället kommissionen föreslagit ett återhämtningspaket som ska försöka säkerställa att strukturfondernas utgiftsmål uppfylls. Detta innebär att ytterligare förskott kommer att ges till medlemsstaterna så snart som den föreslagna ändringen av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 har godkänts, vilket borde främja genomförandet av de operativa programmen genom att höja likviditeten i systemet.

På fiskeområdet har rådet i juli 2008 antagit förordning (EG) nr 744/2008 om införande av en tillfällig särskild åtgärd för att främja omstruktureringen av de Europeiska gemenskapens fiskeflottor som berörs av den ekonomiska krisen. En av de åtgärder som vidtagits är möjligheten för medlemsstaterna att begära ett andra förskottsbelopp för att påskynda genomförandet av åtgärderna inom Europeiska fiskerifondens operativa program.

*
* *

Fråga nr 63 från Mihael Brejc (H-1025/08)

Angående: Import från tredjeländer

EU har ställt sig bakom en rad olika dokument om respekt för de mänskliga rättigheterna och är särskilt angeläget om att de konventioner som förbjuder utnyttjande av barnarbete efterlevs. EU importerar dock många varor från Asien, Afrika och Sydamerika, där barnarbete fortfarande förekommer i stor skala.

Utöver kommissionen någon kontroll över att konventionerna om förbud mot barnarbete har efterlevts när det gäller varor som importeras från tredjeländer?

Svar

Kommissionen har förbundit sig vid målet att utrota barnarbete på global nivå. Detta återspeglas i kommissionens meddelande "En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder"⁽⁵⁰⁾ och i EU:s handlingsplan för barns rättigheter i de yttre förbindelserna. Båda välkomnades av rådet den 27 maj 2008⁽⁵¹⁾.

Genom incitament och samarbete uppmuntrar EU med eftertryck till förbättringar av tredje länders arbetsnormer, inbegripet genom sina bilaterala förhandlingar om handelsavtal (t.ex. frihandelsavtal) och genom det allmänna preferenssystemet (GSP).

EU:s allmänna preferenssystem är ett viktigt instrument för att uppmuntra handelspartners att förbättra sina resultat inom detta område. I den särskilda stimulansordningen för hållbar utveckling och gott styre (kallad GSP+) erbjuder EU ytterligare tullförmåner som ett incitament för utsatta partners i utvecklingsländer. Detta för att ratificera och effektivt genomföra ett antal internationella standarder, däribland den Internationella arbetsorganisationen (ILO):s tillämpliga konvention om barnarbete (konvention 182 om de värsta formerna av barnarbete och konvention 138 om minimiålder för tillträde till arbete och anställning) och FN:s konvention om barnets rättigheter. För närvarande (från den 1 januari 2009) har 16 länder vidtagit tillräckliga åtgärder för att dra nytta av ytterligare förmåner under GSP+. Kommissionen kan också tillfälligt återkalla GSP-förmåner från alla länder som omfattas av systemet för allmän förmånsbehandling, i händelse av allvarliga och systematiska kränkningar av FN:s och ILO:s grundläggande konventioner om mänskliga rättigheter och arbetstagarnas rättigheter och på grundval av slutsatser från berörda internationella övervakningsorgan.

Två länder befinner sig för tillfället i denna situation, nämligen Vitryssland och Myanmar, där kommissionen agerat efter noggrant utförda undersökningar och mot bakgrund av klara bevis från ILO.

Barnarbete är i de flesta fall ett strukturellt problem och ett utvecklingsproblem i fattiga länder och som är starkt kopplat till de utmaningar som dessa länder möter i utvecklingsfrågor, bristen på social struktur och

⁽⁵⁰⁾ Doc. KOM (2008) 55 slutlig.

⁽⁵¹⁾ SEC(2008)136.

tillgången till utbildning. Ett holistiskt tillvägagångssätt genom utvecklingspolitik, politisk dialog och samarbete i ett multilateralt sammanhang - ILO och FN - anses vara de bästa metoderna för att ta itu med barnarbete. ILO:s omfattande program för att utrota barnarbete (IPEC) stöds av kommissionen. I mitten av 2008 lanserades ett nytt program under IPEC (TACKLE – Bekämpa problemet med barnarbete genom utbildning) med finansiellt stöd från Europeiska gemenskapen och som ett led i arbetet med att påskynda kampen mot fattigdom och för att uppnå milleniumutvecklingsmålen i 11 länder i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet. Projektet syftar till att stärka regelverken kring barnarbete och utbildning och att öka den institutionella kapaciteten att genomföra strategier för att avskaffa barnarbete.

Kommissionen tar regelbundet upp frågan om kränkningar av arbetstagares rättigheter med partners, och då särskilt frågan om barnarbete. Även om framsteg har gjorts är kampen mot barnarbete fortfarande en utmaning på global nivå och det krävs fortsatta insatser.

*
* *

Fråga nr 64 från Kathy Sinnott (H-1026/08)

Angående: Det irländska bolåneprogrammet Home Choice Loan

Den irländska regeringen införde sitt bolåneprogram "Home Choice Loan" i budgeten i oktober 2008. Detta program ska erbjuda bolån genom en antal lokala myndigheter till förstagångsköpare som inte kan få tillräcklig finansiering från en bank eller hypotekskassa. Det maximala beloppet kommer att vara 285 000 euro upp till 92 procent av "marknadsvärdet". Programmet omfattar endast nybyggda hus.

Anser kommissionen att detta program strider mot gemenskapsrätten? Anser kommissionen att detta snedvrider marknaden, stöttar priserna och favoriserar företag som bygger nya hus på en marknad där det redan finns ett överutbud av nya hus som står tomma? Gynnas inte nya köpare på bekostnad av personer som av någon anledning tidigare ägt ett hus? Skapas ett bolåneprogram av subprime-typ? Kommer det att få nya köpare att betala uppblåsta priser på en fallande marknad?

Svar

Kommissionen är fullt medveten om den åtgärd som parlamentsledamoten tar upp. Ett stort antal klagomål har redan uppmärksammat den om detta. Kommissionen har bjudit in de Irländska myndigheterna för att yttra sig om de anklagelser som framförts av några av de klagande och den håller för närvarande på att undersöka den information som de Irländska myndigheterna lämnat i sitt svar.

*
* *

Fråga nr 65 från Georgios Toussas (H-1032/08)

Angående: Avreglering av cabotage ökar redarnas vinster

Den grekiska regeringen har böjt sig efter redarnas krav och verkar för ett fullständigt genomförande av rådets förordning (EEG) nr 3577/92⁽⁵²⁾ om cabotage, samtidigt som 36 kustfartyg helt godtyckligt har lagts upp och fler än 2 000 sjömän har sagts upp utan lön, arbetsrätten ignoreras totalt, kustfarten håller på att läggas ner och landet "stympas". Redarna har inkommit med ett klagomål om överträdelser av förordningen till kommissionen och kräver att minimikravet om tio månaders fartygsverksamhet med full besättning ska upphävas och att enbart de besättningsmän som arbetar med säkerhetsfrågor ska vara tvungna att ha kunskaper i grekiska. Dessutom kräver de en liberalisering av ekonomiklasspriserna på rutterna mellan öar, vilka har stigit med 376 % sedan 2001, liksom av priserna för subventionerade rutter.

Betraktar kommissionen kustredarnas klagomål som legitimt? Kommer kommissionen att begära att den grekiska regeringen följer deras krav? Kommer den att upphäva avregleringen av cabotage, som har lett till försämrade tjänster och högre biljettpriser som medfört oerhörda vinster för redarna?

⁽⁵²⁾ EGT L 364, 12.12.1992, s. 7.

Svar

Kommissionen har redan gjort allt som krävs för ett fullständigt genomförande av förordningen om cabotage⁽⁵³⁾, i alla medlemsstater, däribland Grekland.

Genomförandet innebär en liberalisering av cabotage och kommissionen förutser inte dess avskaffande utan snarare att liberaliseringen fullföljs. Alla välgrundade klagomål från käranden om inkorrekt tillämpning av förordningen i fråga har betraktats som giltiga och undersökts av kommissionen.

Liberaliseringen av cabotage kommer att möjliggöra för Grekland att anta alla nödvändiga åtgärder för att förbättra servicen och att på lång sikt sänka priserna. Prisutvecklingen för sjötransport fastställs med andra ord inte uteslutande av regleringssystemet och detta bör tas i åtanke i alla bedömningar av liberaliseringens inverkan.

*
* *

Fråga nr 66 från Proinsias De Rossa (H-1033/08)**Angående: Införlivande av direktivet om jämställdhet när det gäller varor och tjänster**

Denna fråga är en uppföljning av kommissionens skriftliga svar av den 3 september 2008 på min fråga <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=QT&reference=H-2008-0604&language=SV>. Hur ser situationen ut i fråga om kommissionens undersökning av Irlands genomförande av direktivet om förbud mot könsdiskriminering när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (direktiv 2004/113/EG⁽⁵⁴⁾)? Kan kommissionen i synnerhet tala om hur den bedömer Irlands respons på den formella underrättelsen?

Svar

I sitt svar på parlamentsledamotens tidigare fråga (H-0604/08) förklarade kommissionen att man just nu håller på att granska de Irländska myndigheternas svar på den formella underrättelsen från september 2008.

Den granskningen har visat att de Irländska myndigheterna har antagit de nationella åtgärderna för införlivande av direktiv 2004/113/EG⁽⁵⁵⁾ med nationell lagstiftning, nämligen Civil Law (Miscellaneous Provisions) Act 2008 som ändrar the Equal Status Acts 2000 to 2004.

Kommissionen har följaktligen avslutat överträdelseförfarandet mot Irland för underlåtenhet att meddela åtgärderna för införlivande av direktivet. Den kommer dock att fortsätta övervaka genomförandet av gemenskapslagstiftningen på nationell nivå och om någon medlemsstat skulle anses ha överträtt gemenskapslagstiftningen, kommer kommissionen att till fullo utnyttja sina befogenheter enligt EG-fördraget.

*
* *

(53) Rådets förordning (EEG) 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), EGT L 364, den 12.12.1992.

(54) 1 EGT L 373, 21.12.2004, s. 37.

(55) Rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster (EUT L 373, s. 37-43).